

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr.1465

Dosar nr.3300/105/2008

Ședința publică din 28 aprilie 2014

Completul constituit din:

Lavinia Valeria Lefterache	- Președinte
Luciana Mera	- Judecător
Lucia Rog	- Judecător

Loredana Boicu – Magistrat asistent

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect recursurile declarate de **inculpații Petrișor Daniela, Stoian-Albulescu Ion, Stoian-Albulescu Mirela-Daniela și Lixandru Virgil** și de **partea civilă S.C.OMV Petrom S.A.** împotriva deciziei penale nr.79 din 17 aprilie 2013 a Curții de Apel Ploiești - Secția Penală și pentru Cauze cu Minori și de Familie.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 18 martie 2014 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la aceeași dată, ce face parte integrantă din prezenta decizie. Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea recurenților să depună note scrise, în temeiul art.391 alin.1 C. pr. pen, instanța a stabilit ca pronunțarea să aibă loc la data de 31 martie 2014, după care, în temeiul art.391 alin.2 C. pr. pen., a amânat pronunțarea la 14 aprilie și apoi la 28 aprilie 2014, când a decis următoarele.

ÎNALTA CURTE,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată:

Prin sentința penală nr.254 din 3 iulie 2012 pronunțată de Tribunalul Prahova s-a dispus:

A) Au fost condamnați inculpații Stoian-Albulescu Ion, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil după cum urmează:

I.STOIAN-ALBULESCU ION, ..., la pedepsele de:

- 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, faptă prev.și ped.de art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000;

- 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, faptă prev.și ped.art.12 lit.b teza a-II-a din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 C. pen.

În baza art.33 lit.a și art.34 lit.b C. pen.s-au contopit pedepsele stabilite și s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea, de **3 (trei) ani închisoare**.

În baza art.71 C. pen.s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prev. de art.64 literele a și b C. pen., cu excepția dreptului de a alege.

În temeiul art.86¹ alin.1 C. pen., s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei rezultante aplicate inculpatului.

Conform art.86² C. pen., termenul de încercare se compune din durata pedepsei aplicate la care se va adăuga un interval de timp de 2 (doi) ani, acesta fiind în final de 5 (cinci) ani.

În baza disp.art.86³ alin.1 C. pen., pe durata termenului de încercare inculpatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Prahova la datele care vor fi stabilite de acest serviciu; b) să anunțe Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Prahova, în prealabil, despre orice schimbare a domiciliului, reședință sau locuință și despre orice deplasare care depășește 8 (opt) zile, precum și întoarcerea din deplasare; c) să comunice Serviciului de Probațiune precizat schimbarea locului de muncă și justificarea acestei schimbări; d) să comunice aceluiași serviciu de probațiune informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În temeiul art.359 alin.1 C.pr.pen.și art.86⁴ C. pen.s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării disp.art.86³ alin.1, 86³ alin.3, 83 și 84 C. pen., care atrag revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere aplicată acestuia.

Potrivit disp.art.71 alin.5 C. pen., s-a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei închisorii aplicate inculpatului;

II. PETRIȘOR DANIELA, ..., la pedeapsa de **1 (un) an închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, faptă prev.și ped.de art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a-II-a din Legea nr.78/2000.

În baza art.71 C. pen.s-a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prev. de art.64 literele a și b C. pen., cu excepția dreptului de a alege.

În temeiul art.81 C. pen., s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe o durată de 3 ani, termen de încercare stabilit în conformitate cu disp art.82 C. pen.

S-a atras atenția inculpatei asupra disp.art.83 și art.84 C. pen.care atrag revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni sau în cazul neexecutării obligațiilor civile.

În baza disp.art.71 alin.5 C. pen., s-a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatei.

III. LIXANDRU VIRGIL, ..., la pedeapsa de **1 (un) an închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații prev.și ped.de art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a-II-a din Legea nr.78/2000;

În baza art.71 C. pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prev. de art.64 literele a și b C. pen., cu excepția dreptului de a alege.

În temeiul art.81.C. pen., s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe o durată de 3 ani, termen de încercare stabilit în conformitate cu disp art.82 C. pen.

S-a atras atenția inculpatului asupra disp. art.83 și art.84 C. pen.

În baza disp.art.71 alin.5 C. pen., s-a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului.

B) În temeiul art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.d C.pr.pen., au fost achitați:

-inculpatul STOIAN-ALBULESCU ION, de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor de luare de mită prev. de art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000 (privitor la Petrișor Daniela); și art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000 (referitor la Lixandru Virgil);

-inculpata STOIAN-ALBULESCU MIRELA-DANIELA, ..., de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de complicitate la luare de mită prev. de art.26 C. pen. rap. la art.254 alin.1 C. pen. cu referire la art.8 din Legea nr.78/2000;

-inculpatul LIXANDRU VIRGIL, de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de dare de mită prev. de art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000;

-inculpata PETRIȘOR DANIELA, de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de dare de mită prev.și ped.de art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

În latură civilă, în baza art.14-15 C.pr.pen., art.346 C.pr.pen. rap. la art.998-999 C.civ. și art.1003 C.civ., s-a admis acțiunea civilă formulată de S.C. OMV PETROM S.A. București și s-a dispus obligarea în solidar a inculpaților Stoian-Albulescu Ion, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil la plata sumei de 6.437.627,6 RON către această parte civilă.

A fost menținută măsura asiguratorie a sechestrului înființată prin ordonanțele din data de 30.04.2008, asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților Stoian-Albulescu Ion, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil.

În baza art.191 alin.1 C.pr.pen., inculpații au fost obligați la plata sumei de câte 500 lei cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul nr.78/P/2007 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, au fost trimiși în judecată inculpații:

1.Stoian-Albulescu Ion, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de:

- art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, în calitate de director al Zonei de Operare Băicoi din cadrul SC PETROM SA, a folosit în mod direct informațiile deținute în virtutea funcției sale, nedestinate publicității, prin achiziționarea, în luna decembrie 2006, a unui teren în suprafață de 5.000 mp situat în extravilanul orașului Băicoi (tarlaua 3 A13/43) pe care l-a concesionat la data de 26.02.2007, societății pe care o reprezenta, obținând în acest mod, un folos necuvenit în sumă de 343.000 lei;

- art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin.2 C. pen. (două acte materiale) constând în aceea că, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a permis accesul la informațiile deținute în virtutea funcției sale, nedestinate publicității, prin comunicarea lor către coinculpații Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, în perioada noiembrie-decembrie 2006, în scopul achiziționării de către aceștia a unor terenuri situate în extravilanul comunei I.L.Caragiale și al orașului Băicoi (tarlaua 117 A2403/43, tarlaua 3 A13/42, tarlaua 3 A13/30) urmată de concesionarea lor către SC PETROM SA-Zona de Operare Băicoi, obținând în acest mod foloase necuvenite atât pentru sine (1.705.000 lei, redevență în sumă de 1.032.567,20 lei și un teren în suprafață de 15.052 mp în valoare de 15.000 lei) cât și pentru alții (3.381.000 lei pentru Lixandru Virgil și 1.750.260,4 lei pentru Petrișor Daniela);

- art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că în calitate de director al SC PETROM SA - Zona de Operare Băicoi, în perioada noiembrie-decembrie 2006, a pretins de la Lixandru Virgil suma totală de 1.705.000 lei pe care a și primit-o în conturile personale, în două tranșe (800.000 lei la data de 16.03.2007 și

905.000 lei la data de 16.04.2007) în schimbul furnizării de informații nedestinate publicității și în scopul concesiunii de la acesta, în luna decembrie 2006, a unui teren în suprafață de 3 ha, situat în extravilanul comunei I.L.Caragiale, județ Dâmbovița și achitării unei redevențe de 3.381.000 lei într-o singură tranșă;

- art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că în calitate de director al SC PETROM SA-Zona de Operare Băicoi, a pretins și primit de la Petrișor Daniela, în luna februarie 2007, prin intermediul soției sale-Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, o suprafață de 15.052 mp, în valoare de 15.000 lei, din cea totală de 30.104 mp pe care Petrișor Daniela o deținea în extravilanul orașului Băicoi (tarlăua 117, A2403/43), în schimbul comunicării de informații deținute în virtutea funcției sale, nedestinate publicității și în scopul încheierii unor contracte de concesiune pentru terenurile proprietatea acesteia.

2.Lixandru Virgil, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de:

- art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000, constând în aceea că în luna noiembrie 2006, a utilizat informațiile nedestinate publicității ce i-au fost comunicate de inculpatul Stoian-Albulescu Ion care le deținea în virtutea funcției sale de director al SC PETROM SA-Zona de Operare Băicoi, achiziționând un teren în extravilanul comunei I.L.Caragiale, județ Dâmbovița, pe care l-a concesiionat către SC PETROM SA, obținând în acest mod, pentru sine și pentru coinculpatul Stoian-Albulescu Ion un folos necuvenit de 3.381.000 lei;

- art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că în baza unei înțelegeri stabilite cu inculpatul Stoian-Albulescu Ion în perioada noiembrie - decembrie 2006, a virat la datele de 16.03.2007 și 16.04.2007 în conturile bancare ale acestuia, sumele de 800.000 lei, respectiv 905.000 lei în schimbul comunicării de către Stoian-Albulescu Ion de informații deținute în virtutea funcției sale de director al SC PETROM SA-Zona de Operare Băicoi, nedestinate publicității și în scopul încheierii în luna decembrie 2006 a contractului de concesiune pentru suprafața de 3 ha situată în extravilanul comunei I.L.Caragiale, județ Dâmbovița și încasării unei redevențe de 3.381.000 lei într-o singură tranșă;

3.Petrișor Daniela, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de:

- art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, utilizând informațiile ce i-au fost comunicate de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, director al SC PETROM SA-Zona de Operare Băicoi, deținute de acesta în virtutea funcției și nedestinate publicității, a achiziționat, în perioada noiembrie-decembrie 2006, trei suprafețe de teren în extravilanul orașului Băicoi (tarlăua 117, A2403/43, tarlăua 3, A13/30, tarlăua 3, A13/42) pe care le-a concesiionat în cursul lunilor februarie și mai 2007 către SC PETROM SA, obținând în acest mod, un folos necuvenit în sumă de 1.750.260,4 lei;

- art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că în luna februarie 2007, a dat inculpatului Stoian-Albulescu Ion, prin intermediul soției acestuia, un teren în suprafață de 15.052 mp situat în extravilanul orașului Băicoi, în valoare de 15.000 lei, în schimbul comunicării de informații deținute în virtutea funcției sale de director al SC PETROM SA-Zona de Operare Băicoi, nedestinate publicității și în scopul încheierii contractelor de concesiune a terenurilor deținute de aceasta;

4.Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de:

- art.26 C. pen. rap. la art.254 alin.1 C. pen. cu ref. la art.8 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că în luna februarie 2007 cu intenție, l-a ajutat pe inculpatul Stoian-Albulescu Ion să primească de la Petrișor Daniela un teren în suprafață de 15.052 mp în schimbul comunicării către aceasta din urmă a unor informații deținute de inculpat în

virtutea funcției sale de director al SC PETROM SA-Zona de Operare Băicoi, nedestinate publicității și al concesiunii suprafețelor de teren proprietatea inculpatei Petrișor Daniela.

Dosarul a fost înregistrat la 3 iunie 2008 la Tribunalul Prahova sub nr.3300/105/2008.

Au fost audiați inculpații: Stoian-Albulescu Ion, Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, Lixandru Virgil și Petrișor Daniela (filele 95-110, 143-148,159-166 și 180-186), iar partea vătămată S.C.OMV PETROM S.A.BUCUREȘTI constituită parte civilă a precizat valoarea despăgubirilor solicitate inclusiv a dobânzii legale aferente sumei de 6.437.627,6 le reprezentând prejudiciul(filele 51).

Au fost administrate probe cu: martori (filele 218-259 și 293-302 vol.I și și 43-51, 74-92,128-151,179-194,245-251 vol.II), înscrisuri - inclusiv corespondența prin e-mail purtată cu responsabilii de proiect și copii ale ordinelor de plată și ale unor extrase de cont bancar, expertize construcții (vol.II și vol.IV), raportul de audit efectuat la data de 28 iulie 2008 și Proiectul Managementul deșeurilor (filele 45-158 vol.III).

Din analiza mijloacelor de probă administrate atât în faza urmăririi penale cât și în cea a cercetării judecătorești, constând în: contractul de muncă și actele adiționale încheiate de SC PETROM SA cu Stoian-Albulescu Ion; decizia nr.1555/05.09.2006 privind numirea acestui inculpat în funcția de director al Zonei de Operare Băicoi, adresele nr.89 din 11.02.2008 și nr.460/28.02.2008 emise de SC PETROM SA Divizia Explorare și Producție, referitoare la Proiect și sarcinile de serviciu ale inculpatului Stoian-Albulescu Ion, adresa nr.186 din 26.02.2008 emisă de SC PETROM SA, privind situația terenurilor achiziționate în cadrul proiectului, deciziile nr.2399/02.11.2006 și nr.2468/14.12.2006 emise de Stoian-Albulescu Ion pentru constituirea comisiei de negociere a terenului; contractul nr.6424-8460001594 SAP încheiat cu S.C.F&R WORLDWIDE S.R.L.București și anexe, în limba română și în limba engleză, rapoartele de activitate H30 - 013G - AR01/30.10.2006, redactate în limba engleză de reprezentanții S.C.F&R WORLDWIDE S.R.L.și traduceri în limba română, procesele-verbale de recepție definitivă încheiate în perioada 16.11.2006-26.11.2006 pentru forajele executate în zonele Băicoi și Moreni, raportul de investigare teren pentru amplasarea platformei de bioremediere la Moreni, din 08.12.2006 și executat de F&R WORLDWIDE S.R.L., raportul de investigare teren pentru amplasarea depozitului deșeurilor și platformă bioremediere Băicoi, din 08.12.2006, executat de F&R WORLDWIDE S.R.L., corespondența electronică, constând în e-mail-uri din 07.11.2006, 10.11.2006,14.11.2006, 22.01.2007, 15.01.2007, 01.03.2007 și 25.01.2007, procesul-verbal de punere în posesie nr.7696/29.11.2006 emis de Comisia Locală de Fond Funciar a comunei I.L.Caragiale - județ Dâmbovița, dosarul succesoral înregistrat la Biroul Notarial Public Fieraru Marian din Moreni, sub nr.33/2006 în care a fost emis certificatul de moștenitor suplimentar nr.270/29.11.2006, antecontractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.2829 din 29.11.2006, încheiat între Marinescu Marius și Lixandru Virgil, procura specială autentificată sub nr.2830 din 29.11.2006 emisă de Marinescu Marius pentru inc.Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, titlul de proprietate nr.148285 din 08.12.2006 emis pentru moștenitorii defunctului Marinescu Nicolae, contractul de vânzare- cumpărare autentificat sub nr.2962 din 13.12.2006 încheiat între Stoian-Albulescu Mirela-Daniela ca mandatar al vânzătorului Marinescu Marius și coinculpatul Lixandru Virgil, contractul de concesiune nr.1/21.12.2006 înregistrat la SC PETROM SA- Zona de Operare Băicoi sub nr.18691/21.12.2006 și procesul-verbal de negociere nr.1/21.12.2006, două adrese înregistrate la Zona de Operare Băicoi sub nr.18694 din 21.12.2006, către Compartimentul Financiar pentru efectuarea plății către Lixandru

Virgil, ordinul de plată nr.1475 din 28.12.2006 emis de SC PETROM SA către Lixandru Virgil, matricele cu semnături autorizate pentru aprobarea plăților transmise de SC PETROM SA, valabile în perioada 2005-2007, adresa nr.3266/14.03.2008 emisă de Primăria Moreni, documentația înaintată de Primăria Moreni privind concesionarea de către SC PETROM SA a terenului situat Pâscov, rulajul contului aparținând lui Lixandru Virgil deschis la BancPost S.A-Agenția Moreni și situația depozitelor constituite, transmise prin adresele nr.7551/27.12.2007, 181/14.01.2008, 554/04.02.2008 și 732/12.02.2008 emise de această unitate bancară, rulajul contului aparținând lui Lixandru Virgil deschis la Raiffeisen Bank-Agenția Moreni, transmis prin adresa nr.1350/11.04.2008, ordinele de plată nr.4 din 16.03.2007 și nr.4 din 16.04.2007 emise de inc.Lixandru Virgil prin care au fost virate sumele de 800.000 lei respectiv 905.000 lei în conturile coinelatului Stoian-Albulescu Ion de la BancPost-Sucursala Prahova și Raiffeisen Bank-Agenția Ploiești, rulajul contului personal al inculpatului Stoian-Albulescu Ion, deschis la BancPost S.A.-Sucursala Prahova și a depozitelor constituite de acesta, transmise prin adresele nr.218/25.01.2008 și nr.786/06.02.2008 emise de BancPost S.A.-Sucursala Prahova, declarația din 26.03.2007 consemnată de inc.Stoian-Albulescu Ion la BancPost S.A.-Sucursala Prahova privind sursa de origine a sumei de 800.000 lei primită de la Lixandru Virgil, declarația din 20.08.2007 consemnată pe proprie răspundere de către Stoian-Albulescu Ion la BancPost S.A.-Sucursala Prahova cu privire la returnarea către Lixandru Virgil a sumei de 650.000 RON, ordinul de plată nr.1 din 26.03.2007 emis de Stoian-Albulescu Ion pentru plata sumei de 150.000 lei în contul lui Niță Valeriu, rulajul contului personal al lui Stoian-Albulescu Ion deschis la Raiffeisen Bank-Agenția Ploiești și documentele de lichidare a depozitului din 17.08.2007, transmise prin adresele nr.3791/03.01.2008 și 1047/25.03.2008 emise de Raiffeisen Bank-Agenția Ploiești, antecontractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4994 din 20.12.2006, încheiat între Anghelache Mircea și Stoian-Albulescu Ion, având ca obiect terenul situat în tarlăua 3, parcela 13/43, contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.702/21.02.2007 încheiat între Anghelache Mircea și Stoian-Albulescu Ion, contractul de concesiune nr.5999 din 26.02.2007 încheiat de Zona de Operare Băicoi cu Stoian-Albulescu Ion și procesul-verbal de negociere (T3, A13/43) contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.2454/08.07.2005 între Mocanu Nicolae și Stoian-Albulescu Ion, având ca obiect terenul situat în tarlăua 3, parcela A13/1, contractul de concesiune nr.6369 din 01.03.2007 încheiat de Zona de Operare cu Stoian-Albulescu Ion și procesele verbale de negociere (T3, A13/1) adresele nr.7042 și 7043/08.03.2007 emise de Zona de Operare Băicoi prin care se solicită Compartimentului Financiar plata redevenței către Stoian-Albulescu Ion, ordinul de plată emis de SC PETROM SA către Stoian-Albulescu Ion pentru redevența totală de 1.029.068 lei, rulajul contului personal al lui Stoian-Albulescu Ion, transmis prin adresele nr.DJ/676/17.01.2008 și nr.DJ/3580/29.02.2008 emise de B.C.R.-Direcția Juridică, antecontractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4813/06.12.2006 încheiat de Miu Aurelia, Coconeia Ioan și Coconeia Anton cu Petrișor Daniela, contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.700/21.02.2007 încheiat de Miu Aurelia, Coconeia Ioan, Coconeia Anton cu Petrișor Daniela și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, contractele de concesiune nr.6001/1/26.02.2007 și nr.6001/2/26.02.2007 încheiate de Zona de Operare Băicoi cu Stoian-Albulescu Mirela-Daniela și procesele verbale de negociere (T117 A 2403/43) adresele nr.6879/1/09.03.2007 și nr.6879/2/09.03.2007 ale Zonei de Operare Băicoi prin care se solicită Compartimentului Financiar plata redevenței către Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, ordinul de plată emis de S.C PETROM S.A.către Stoian-Albulescu Mirela-Daniela pentru redevența totală de 1.032.567,20 lei, contractele de concesiune nr.6004/1/26.02.2007, nr.6004/2/26.02.2007

încheiate de Zona de Operare cu Petrișor Daniela (T117, A2403/43), antecontractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.1779/07.12.2006 și contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.709/21.02.2007 încheiate de Coman Spiridon și Coman Nicolae cu Petrișor Daniela, antecontractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.1628/14.11.2006 și contractul autentificat sub nr.1601/08.05.2007 încheiate între Chiotoroiu Toma Liviu și Petrișor Daniela, antecontractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4328/12.12.2006 și contractul autentificat sub nr.720/22.02.2007 încheiate de Popa Emil cu Petrișor Daniela, contractele de concesiune nr.6000/26.02.2007, nr.6005/26.02.2007, nr.13928/22.05.2007 încheiate de Zona de Operare Băicoi cu Petrișor Daniela (T3, A13/30; T2, A10/37; T3, A13/42) adresele nr.7534/1/09.03.2007, nr.7534/2/09.03.2007 prin care Zona de Operare solicită Compartimentul Financiar plata către Petrișor Daniela a redevenței din contractul nr.6004/1/, 6004/2 din 26.02.2007, ordinul de plată emis la 03.04.2007 de SC PETROM SA prin care s-a virat în contul lui Petrișor Daniela, cu titlu de redevență a sumei de 516.283,60 lei, rulajele conturilor titularilor Stoian-Albulescu Mirela, Petrișor Daniela și Albulescu Gheorghe, transmise cu adresa nr.636/22.02.2008 a Raiffeisen Bank-Agenția Ploiești, ordinele de plată nr.1/02.07.2007 pentru suma de 490.000 lei, nr.2/02.07.2007 pentru suma de 289.000 lei, nr.3/02.07.2007 pentru suma de 615.000, emise de Stoian-Albulescu Ion către Pleșoiu Horia cu titlu de contravaloare locuință conform contract, înscris intitulat „declarație” (act de mână) din 02.07.2007 întocmit de Pleșoiu Horia cu Stoian-Albulescu Ion pentru obligația vânzării a trei apartamente în București, rulajul conturilor titularului Pleșoiu Horia, deschise la B.R.D.-Sucursala Dorobanți transmise cu adresa nr.1027/15.04.2008 emisă de această unitate bancară, ordinul de plată nr.1 din 20.08.2007 emis de Stoian-Albulescu Ion pentru suma de 586.861 lei virată în contul lui Lixandru Virgil cu titlul de „restituire împrumut” cerere formulată de Stoian-Albulescu Ion la 17.08.2007 pentru lichidarea depozitului în sumă de 270.063,75 euro, factura proformă nr.772/25.04.2007, chitanța seria BWPU n 6513643/26.04.2007 și factura fiscală nr.9035598/30.04.2007 emise de S.C AUTOMOBILE BAVARIA S.R.L.București către Stoian-Albulescu Ion pentru autoturism marca BMW X5, proces-verbal încheiat la 16.08.2007 de către organele de anchetă al D.I.I.C.O.T.- Serviciul Teritorial Ploiești, la Zona de Operare de ridicare a unui număr de 81 contracte concesiune, procesul-verbal încheiat la 20.08.2007 de concesiune către organele de anchete D.I.I.C.O.T.-Serviciul Teritorial Ploiești la Zona de Operare Băicoi prin care a fost ridicat contractul de concesiune nr.1/21.12.2006, contractele concesiune și procesele - verbale de negociere încheiate de Zona de Operare Băicoi și înregistrate sub nr.5911/26.02.2007 - concedent Cojocar Gheorghe, nr.5983/26.02.2007 - concedent Cojocar Ioan, nr.5996/26.02.2007 - concedent Albulescu Luxandra, nr.5997/26.02.2007 - concedent Albulescu Ioan, nr.6002/26.02.2007 - concedent Albulescu Gheorghe, nr.6003/26.02.2007 - concedent Anghelache Gheorghe, nr.6007/26.02.2007 - concedent Bârligea Ion, nr.6440/1/02.03.2007 - concedent Petrișor Ioan, nr.6440/2/02.03.2007 - concedent Petrișor Maria, nr.7058/12.03.2007 - concedent Petrișor Maria, nr.7070/12.03.2007 - concedent Petrișor Maria, nr.7100/12.03.2007 - concedent Petrișor Maria, nr.7110/12.03.2007 - concedent Chiotoroiu Elena, nr.7121/12.03.2007 - concedent Grigore Elena, nr.7122/12.03.2007 - concedent Coman Eremia, nr.7123/12.03.2007 - concedent Dragomir Elena, nr.7124/12.03.2007 - concedent Mocanu Ion, nr.7125/12.03.2007 - concedent Cocone Nicolae, nr.7126/12.03.2007 - concedent Constantinoiu Gheorghe, nr.7127/12.03.2007 - concedent Cârciumar Gheorghe, nr.7128/12.03.2007 - concedent Cârciumar Mihai, nr.7163/13.03.2007 - concedent Mincu Steliana, nr.7166/13.03.2007 - concedent Ionescu Constantin,

nr.7217/13.03.2007 - concedent Moț Elena, nr.7218/13.03.2007 - concedent Anton Stelian, nr.7251/14.03.2007 -concedent Albulescu Gheorghe, 7478/14.03.2007 - concedent Sandu Aurelia, nr.7666/16.03.2007 - concedent Zafiu Florin, 03.2007 - concedent Ioniță Antoaneta Iolanda, 03.2007 - concedent Tănase Elena; 03.2007 - concedent Petrișor Nicolae, 03.2007 - concedent Petrișor Stelian Gabriel, 03.2007 - concedent Bâlu Niculae; 03.2007 - concedent Marinică Elena; 03.2007 - concedent Coman Maria; 03.2007 - concedent Andrei Elena, 03.2007 - concedent Mocanu Elena, 03.2007 - concedent Chiotoroiu Ioan; 03.2007 - concedent Marin Andreia Florentina, 03.2007 - concedent Chiotoroiu Steliana, 03.2007 - concedent Vasile Elena Camelia, 03.2007 - concedent Cârciumaru Gh.Constantin,03.2007-concedent Stoica Elena ,03.2007-concedent Horjan Stela; 03.2007 - concedent Stoica Gheorghe; 03.2007 - concedent Mocanu Emil; 03.2007 - concedent Micu Elena, 03.2007 - concedent Niță Valeriu; 03.2007 - concedent Simion Dorina; 03.2007 - concedent Simion Maura; 03.2007 - concedent Albulescu Gheorghe; 03.2007 - concedent Dărăndău Valentina 03.2007 - concedent Albu Stana Rodica; 03.2007 - concedent Marin Marilena , 03.2007 - concedent Marin George; 03.2007 - concedent Albulescu Doinita, 04.2007 - concedent Baci Gheorghe; 04.2007 - concedent Manu Aurica Gheorghe, 04.2007 - concedent Albulescu Gheorghe, 04.2007 - concedent Albulescu Gheorghe; 04.2007 - concedent Chiotoroiu Toma; 04.2007 - concedent Petrișor Aneta, 04.2007 - concedent Chiotoroiu Elena, nr.9663/11.04.2007 - concedent Manu Nicolae, nr.9748/12.04.2007 - concedent Spătaru Moldoveanu Ion, nr.9749/12.04.2007 - concedent Vasilescu Viorica; 9750/12.04.2007 - concedent Spătaru Valeriu, nr.9751/12.04.2007 - concedent Drutu Elenanr.9752/12.04.2007 - concedent Petre Olga;nr.9753/12.04.2007 - concedent Albulescu Viorel, nr.9755/12.04.2007 - concedent Jipa Anica, nr.9756/12.04.2007 - concedent Enache Paula; 10876/26.04.2007 - concedent Dănescu Valentin Gheorghe, nr.13928/22.05.2007 - concedent Petrișor Daniela,nr.15362/06.06.2007 - concedent Stanică Mariana,nr.15363/06.06.2007 - concedent Stancu Constantin, nr.15365/06.06.2007 - concedent Stancu Gheorghe, nr.15366/06.06.2007 - concedent Stir Elena, nr.15367/06.06.2007 - concedent Stancu Maria;15368/06.06.2007 - concedent Stancu Petre Gheorghe, nr.17489/06.07.2007 - concedent Iarcă Daniel, nr.17490/06.07.2007 - concedent Iarcă Daniel; declarațiile martorilor Sava Dana Monica Dreiseitel Martin, Lillemark Claus Henrik, Dumitrescu Daniela, Mocănescu Florin, Pică Valentin, Neagu Adrian, Popescu Ion, Toma Crina Macrina, Sandu Florina, Marinescu Marius, Bălănică Camelia, Năstase Adrian, Goran Vasile, Miu Aurelia, Coconeia Ioan, Coconeia Anton, Coman Spiridon, Coman Nicolae, Chiotoroiu Toma Liviu Petrișor Gheorghe, Anghelache Mircea, Meiroșu Carmen, Popa Emil, Niță Măria; Ghinescu Constantin Taraș Ana; Albulescu Gheorghe, Coman Eremia Grigore Elena, Tănase Elena; Ioniță Antoaneta Iolanda; Tănase Neculaiu; Petrișor Stelian Gabriel; Iarcă Daniel Cârciumaru Gheorghe; Cojocarui Ioan, Albulescu Mihaela, Cojocarui Constantin (vol.XI, filele 55-57); Bârligea Neculae (vol.XI, filele 58 - 78); Chiotoroiu Elena (vol.XI, fila 79); Bâlu Elena (vol.XI, filele 80, 81); Mocanu Corneliu; Coconeia Nicolae, Constantinoiu Gheorghe; Mincu Steliana, Ionescu Constantin; Andrei Gheorghe Moț Elena, Anton Aurelia; Bâlu Niculae, Marinică Elena; Coman Măria; Iacob Alexandru; Mocanu Elena Mihaela; Chiotoroiu Steliana; Chiotoroiu Ioan, Marin Andreia Florentina; Horjan Stela; Simion Dorina, Stoica Gheorghe, Niță Valeriu, Micu Elena; Simion Maura, Albu Stana Rodica; Marin George; Petrișor Măria; Baci Gheorghe; Chiotoroiu Toma, Chiotoroiu Elena; Mănu Nicolae; Vasilache Viorica, Spătaru Moldoveanu Ion, Spătaru Valeria; Petre Olga; Albulescu Viorel; Jipa Anica; Enache Constantin; Știr Elena; Stancu Constantin; Sandu Aurelia; Milea Elena, declarațiile făptuitorilor Iosif Emil Eugen,

Gheorghe Nicolae Marin Ilie; Bălan Robert; Harasim Florentina care au fost scoși de sub urmărirea penală; declarațiile inculpaților Stoian-Albulescu Ion; Lixandru Virgil; Petrișor Daniela; Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, procesele-verbal de confruntare între martorul Salomia Frunză Bogdan Gabriel și inculpatul Stoian-Albulescu Ion, între martora Dumitrescu Daniela și același inculpat și cu raportul de expertiză tehnică, **tribunalul a reținut următoarea situație de fapt:**

În luna decembrie 2006, Stoian-Albulescu Ion, în calitate sa de director al Zonei de Operare Băicoi din cadrul S.C PETROM S.A., a încheiat cu Lixandru Virgil, un prieten apropiat, un contract de concesiune având ca obiect un teren în suprafață de 30.000 mp situat în extravilanul comunei I.L.Caragiale, județul Dâmbovița, pentru care acesta din urmă a încasat într-o singură tranșă, până la sfârșitul anului 2006, o redevență de 3.381.000 RON, echivalentul sumei de aproximativ 1.000.000 euro, terenul fiind achiziționat de Lixandru Virgil la propunerea lui Stoian-Albulescu Ion, cu prețul de 10.000 euro, corespunzător prețului practicat în zona respectivă.

Activitatea infrațională a fost desfășurată de inculpatul Stoian-Albulescu Ion în calitate de director al S.C.PETROMS.A.- Zona de Operare Băicoi, pe fondul acțiunilor demarate în cadrul proiectului „Abandonări și deșeuri PETROM” în toamna anului 2006, de societatea pe care o reprezenta legal, proiect care presupunea înființarea a două stații de bioremediere și a unui depozit de deșeuri în aria de competență a Zonei de Operare Băicoi, condusă de inculpat.

Pentru demararea proiectului propriu-zis a fost necesară identificarea unor terenuri care să îndeplinească anumite caracteristici în vederea achiziționării lor de către SC PETROM SA, activitate în care a fost implicat și inculpatul Stoian-Albulescu Ion, prin prisma funcției pe care o deținea, precum și a faptului că Zona de Operare Băicoi urma să beneficieze de cele două stații de bioremediere și de depozitul de deșeuri.

Astfel, în calitate de director al Zonei de Operare Băicoi, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a aflat cerințele pe care trebuia să le îndeplinească terenurile necesare proiectului, a aflat date referitoare la locațiile acestora, implicându-se personal în identificarea lor și beneficiind astfel de informații care nu erau destinate publicității.

Reprezentanții societății S.C.PETROM S.A. au fost sprijiniți îndeaproape pentru stabilirea locațiilor terenurilor chiar de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, ca reprezentant legal al Zonei de Operare Băicoi, acesta având la rândul său obligația de a păstra confidențialitatea datelor obținute în legătură cu activitatea prestată pentru angajatorul său, SC PETROM SA.

Cu toate acestea, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a profitat de informația dobândită în virtutea funcției sale, conform căreia SC PETROM SA intenționa să achiziționeze terenuri necesare realizării celor două stații de bioremediere și a depozitului de deșeuri, în scopul obținerii atât pentru sine cât și pentru alte persoane apropiate, coinculpații Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, a unor foloase materiale necuvenite.

Pentru realizarea acestui scop ilicit, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a folosit în mod direct informațiile nedestinate publicității, achiziționând personal un teren în suprafață de 5000 mp necesar proiectului, situat în zona investigată, la prețul de 4.000 lei, pe care ulterior, l-a concesiionat către SC Petrom SA pentru o redevență în sumă de 343.000 lei.

În același timp, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a permis accesul la informațiile nedestinate publicității pe care le deținea, a unor persoane neautorizate respectiv Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, cărora le-a spus că SC Petrom SA va achiziționa terenuri în zona Moreni și în extravilanul orașului Băicoi.

Obținând aceste informații, inculpatul Lixandru Virgil a achiziționat la rândul său cu prețul de 30.000 lei, un teren în suprafață de 3 ha situat în extravilanul comunei I.L.Caragiale, județ Dâmbovița, pe care într-un interval de timp foarte scurt, l-a concesionat către SC Petrom SA- Zona de Operare Băicoi, reprezentată de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, în schimbul unei redevențe de 3.381.000 lei.

Și inculpata Petrișor Daniela, în baza informațiilor primite de la Stoian-Albulescu Ion, a cumpărat 3 terenuri cu prețul total de 35.200 lei și care ulterior au făcut obiectul contractelor de concesiune încheiate cu Zona de Operare Băicoi, în schimbul unei redevențe totale de 1.750.260,4 lei.

Verificând obligația de confidențialitate încălcată de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, tribunalul a stabilit, în baza actelor aflate în dosar, că acesta a absolvit Facultatea de Foraj și Exploatarea Sondelor și a fost încadrat ca inginer în anul 1986 în cadrul S.N.P. PETROM - Schela de Producție Petrolieră Băicoi, în baza contractului de muncă nr.337 din 30.09.1986.

Începând cu anul 2003, inculpatul a ocupat funcții de conducere atât la Schela Băicoi conform actului adițional nr.310/2003 la contractul de muncă, cât și la Sucursala PETROM Ploiești conform actului adițional nr.12464 din 01.06.2004. Aceste acte adiționale la contractul de muncă prevăd clauza de confidențialitate reglementată de art.26 din Codul muncii ce instituie obligația de fidelitate față de angajator în exercitarea atribuțiilor de serviciu, precum și aceea de respectare a secretului de serviciu.

Urmare privatizării din anul 2004, S.N. PETROM a devenit SC Petrom SA, având ca acționar majoritar firma austriacă OMV Aktiengesellschaft, iar statul român și-a menținut prin reprezentanții săi: Fondul Proprietatea S.A. și A.V.A.S., un procent de aproximativ 40% din totalul acțiunilor acestei societăți.

Privatizarea societății a determinat o serie de modificări în structura organizatorică a S.C. Petrom S.A între care și înființarea Zonei de Operare Băicoi, ce cuprindea unitățile de la Târgoviște, Moreni, Boldești și Băicoi. Director al acestei Zone a fost numit inculpatul Stoian-Albulescu Ion, prin Decizia nr.1555 din 05.09.2006, emisă de directorul executiv Explorare și Producție-LADWEES WERNER.

Funcția de director îndeplinită de inculpatul Stoian-Albulescu Ion este inclusă în categoria celor prevăzute la art.1 lit.b din Legea nr.78/2000 care, prin art.2, impunea inculpatului Stoian-Albulescu Ion reguli speciale de comportament vizând îndeplinirea îndatoririlor rezultate din exercitarea funcției, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, excluzând folosirea funcției și a atribuțiilor ori însărcinărilor primite în scopul de a dobândi, pentru sine sau pentru alții, de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

În baza aceleiași decizii de numire nr.1555/05.09.2006, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a fost abilitat să angajeze Zona de Operare Băicoi în limitele stabilite de superiorii săi în sensul că avea competența de a încheia acte juridice în numele Zonei de Operare Băicoi, inclusiv contracte de achiziție sau închiriere de terenuri necesare desfășurării activității unității pe care o reprezenta.

Limita sa de competență a fost stabilită de directorul Diviziei Regiunii Centrale - BACHER REINFIARD până la prețul de 1 euro/mp în cazul încheierii contractelor având ca obiect terenuri iar pentru plata furnizorilor, inculpatul avea competența de aprobare până la suma de 25.000 euro.

Tribunalul a mai reținut că la nivelul Zonei de Operare Băicoi, funcționau comisii de negociere a prețului de vânzare, închiriere sau concesiune a terenurilor și ai căror membri erau numiți prin decizie de către directorul Zonei- inculpatul Stoian-Albulescu Ion.

În conformitate cu obiectivele generale stipulate în „Strategia Națională de Gestionare a Deșeurilor”, precum și cu prevederile H.G. nr.349/2005 privind depozitarea deșeurilor, SC Petrom SA avea obligația de a modifica sistemul clasic de gospodărire a acestora, ce se baza predominant pe stocarea șlamurilor petroliere în bataluri.

În acest context legislativ, SC Petrom SA a inițiat un nou sistem de gospodărire a deșeurilor, concretizat în proiectul intitulat „Abandonări și deșeuri Petrom”, constând în amenajarea unor platforme de stocare temporară, stații de bioremediere și depozite de deșeuri nepericuloase destinate gestionării sedimentelor rezultate în urma procesării primare a șlamului petrolier din rezervoarele aferente parcurilor de rezervoare și din fostele bataluri de depozitare, ca și pentru solul contaminat cu produse petroliere provenite de la sondele și parcurile de rezervoare, propuse a fi închise, precum și construirea unor depozite de deșeuri nepericuloase pentru stocarea deșeurilor solide rezultate din activitatea de exploatare petrolieră.

SC Petrom SA a hotărât realizarea acestor investiții la nivel național, în proiect fiind inclusă și Zona de Operare Băicoi, pentru care au fost prevăzute două stații de bioremediere în Băicoi și Târgoviște (la Moreni), amplasate pe terenuri în suprafețe de câte 3 ha și un depozit de deșeuri ce urma a fi construit la Băicoi, pe o suprafață de aproximativ 28 ha.

Suprafețele de teren trebuiau să îndeplinească criteriile referitoare la: distanța față de zonele urbane, rezidențiale, recreaționale, cursuri de apă, surse de apă și terenuri agricole; existența apei subterane, apelor de coastă sau zone naturale protejate; riscuri de inundare, tasare, alunecări de teren sau avalanșe; zone naturale protejate sau de patrimoniu cultural; condiții geologice și hidrogeologice.

Pentru identificarea lor în funcție de aceste criterii, SC PETROM SA a încheiat un contract cu S.C. F&R WORLDWIDE S.R.L. București, în baza căruia aceasta din urmă societate trebuia să desfășoare activități asociate proiectului privind selecția amplasamentului și colectarea datelor, investigații geotehnice și hidrogeologice.

În contractul încheiat cu S.C.F&R WORLDWIDE S.R.L.București, a fost inclusă o clauză de confidențialitate potrivit căreia „toate informațiile obținute de contractantul (F&R) sau de către angajații, funcționarii sau agenții acestuia în decursul sau pe perioada realizării serviciului din contract sunt confidențiale și nu sunt divulgate de către contractant sau de către angajații acestuia, funcționarii sau agenții către nici o persoană, firmă sau corporație, altele decât reprezentanțele desemnate ale societății (SC PETROM SA).”

Pentru discutarea detaliilor referitoare la modul de lucru al echipei desemnate de F&R, la data de 23.10.2006, la sediul SC PETROM SA București a avut loc o întâlnire la care au participat din partea beneficiarului SC PETROM SA, martorii: Dreiseitel Martin - responsabil de proiect și director al Departamentului Ingineriei Protecției Mediului, Lillemark Claus Henrik - inginer șef și supervisor tehnic în cadrul aceluiași departament, iar din partea F&R, martorii Salomia Frunză Bogdan Gabriel și Sava Dana Monica.

În cadrul acestei întâlniri, știind că societatea nu deține terenuri suficiente pentru realizarea Proiectului, reprezentanții PETROM au convenit ca reprezentanții F&R cărora le revenea misiunea de a identifica suprafețele de teren corespunzătoare criteriilor stabilite, să ia legătura atât cu managerul de proiect local de la Zona de Operare Băicoi - martora Dumitrescu Daniela, cât și cu directorul zonei respective, inculpatul Stoian-Albulescu Ion, așa încât a doua zi, la 24.10.2006, martorii Salomia Frunză Bogdan Gabriel și Sava Dana Monica s-au deplasat la sediul Zonei de Operare Băicoi, unde au purtat o discuție cu managerul local de proiect, martora Dumitrescu Daniela, discuție axată în principal pe imposibilitatea unității locale de a asigura suprafața necesară

realizării depozitului de deșuri (28 ha) și celor două stații de bioremediere (câte 3 ha fiecare), împrejurare în care s-a considerat utilă și o analiză a acestei situații cu inculpatul Stoian-Albulescu Ion, care în acea zi nu era prezent în unitate.

Întâlnirea cu inculpatul Stoian-Albulescu Ion a avut loc la 25.10.2006, ocazie cu care reprezentanții F&R i-au comunicat acestuia criteriile care trebuiau îndeplinite pentru identificarea terenurilor, solicitându-i totodată sprijinul în localizarea unor amplasamente corespunzătoare în zona Băicoi și Moreni, în vederea efectuării unor investigații de specialitate.

Luând cunoștință de aceste caracteristici, inculpatul Stoian-Albulescu Ion le-a indicat în aceeași zi reprezentanților firmei F&R o suprafață situată în zona de est a orașului Băicoi care, însă, din mai multe considerente (aproxiere de livezi cultivate, drum de acces limitat ș.a.), nu putea face obiectul investigațiilor.

Pentru zona Moreni, în cursul aceleiași zile, martorii Salomia Frunză Bogdan Gabriel și Sava Dana Monica, au vizitat o suprafață de teren situată lângă municipiul Târgoviște, deținută de SC PETROM SA. Evaluarea inițială a terenului respectiv a evidențiat mai multe caracteristici negative, fapt care a fost adus la cunoștința inculpatului Stoian-Albulescu Ion.

În perioada imediat următoare, inculpatul Stoian-Albulescu Ion le-a prezentat celor doi martori o altă suprafață de teren situată în extravilanul orașului Băicoi tarlăua 3, pe care reprezentanții S.C.F&R WORLDWIDE S.R.L. au hotărât să înceapă forările necesare investigațiilor, lucrări care au demarat în jurul datei de 14.11.2006.

În această tarla, inculpatul Stoian-Albulescu Ion deținea în proprietate o parcelă în suprafață de 10.001 mp (parcela A13/1).

Concomitent cu această acțiune, la începutul lunii noiembrie 2006, pentru zona Moreni, inculpatul Stoian-Albulescu Ion i-a indicat martorului Salomia Frunză Bogdan Gabriel să ia legătura cu inculpatul Lixandru Virgil - prietenul său - care deținea teren în comuna I.L.Caragiale, județul Dâmbovița, punându-i la dispoziție și numărul de telefon mobil al acestuia din urmă.

După o prealabilă discuție telefonică cu inculpatul Lixandru Virgil, martorul Salomia Frunză Bogdan Gabriel, însoțit de colega sa, martora Sava Dana Monica, s-au deplasat în localitatea Moreni, la sediul S.C.AURORA L.C.S.R.L.al cărei director este inculpatul Lixandru Virgil.Cei doi martori au fost conduși de inculpat în comuna I.L.Caragiale, județul Dâmbovița, unde acesta din urmă le-a prezentat un teren nedelimitat pe care va fi pus în posesie, fără a indica suprafața exactă și amplasamentul acesteia.

La data de 14.11.2006, reprezentanții F&R însoțiți de martora Dumitrescu Daniela au revenit la sediul firmei inculpatului Lixandru Virgil, unde primarul comunei I.L.Caragiale, martorul Năstase Adrian le-a predat o fotografie aeriană a zonei anterior vizitate după care s-au început forările în zonă pe terenul indicat de inculpatul Lixandru Virgil, activitate despre care martora Dumitrescu Daniela, în calitate de manager de proiect local i-a informat în aceeași zi, prin e-mail, pe martorii Dreiseitel Martin și Lillemark Claus Henrik.

Lucrările de investigare a terenurilor constând în forări, recoltări probe de sol și analize de laborator au durat aproximativ două săptămâni, adică până la sfârșitul lunii noiembrie 2006, desfășurându-se concomitent atât în zona I.L.Caragiale cât și în extravilanul orașului Băicoi - tarlăua 3, cu precizarea că pentru zona Băicoi nu s-a solicitat acordul proprietarilor, întrucât inculpatul Stoian-Albulescu Ion a recomandat reprezentanților F&R „discreție” pentru a nu fi îngreunată achiziția ulterioară a terenurilor de către SC PETROM SA.

De altfel, tribunalul a stabilit că și dacă s-ar fi cerut acordul proprietarilor terenurilor, acestora nu li s-ar fi făcut cunoscut beneficiarul final al lucrărilor de investigare (SC PETROM SA).

Prezentarea activității de investigare a terenurilor și rezultatele prospecțiunilor efectuate au fost cuprinse de reprezentanții F&R în două rapoarte: unul pentru amplasarea platformei de bioremediere de la Moreni și celălalt pentru depozitul de deșeuri și platforma de bioremediere în zona Băicoi.

Având în vedere clauza de confidențialitate cu privire la proiect, prevăzută în contractul încheiat de SC PETROM SA cu S.C.F&R WORLDWIDE S.R.L., la data de 08.12.2006, martorul Salomia Frunză Bogdan Gabriel a predat cele două rapoarte martorului Lillemark Claus Henrik, comunicându-i totodată inculpatului Stoian-Albulescu Ion - director al Zonei de Operare Băicoi, beneficiară a proiectului că, la o primă evaluare, terenurile investigate îndeplineau cerințele acestuia.

Rapoartele de investigare a terenurilor întocmite de F&R au fost analizate de specialiștii din cadrul SC PETROM SA, evaluarea lor finală fiind adusă la cunoștința martorilor Lillemark Claus Henrik și Dreiseitel Martin la data de 15.01.2007.

Anterior acestui moment, la data de 21.12.2006, inculpatul Stoian-Albulescu Ion - în calitate sa de director al Zonei de Operare Băicoi, a încheiat un contract de concesiune pe o perioadă de 49 ani cu inculpatul Lixandru Virgil pentru terenul în suprafață de 3 ha din extravilanul comunei I.L.Caragiale, județ Dâmbovița.

Conform acestui contract, redevența a fost stabilită la valoarea de 3.381.000 lei (2,3 RON/mp/an) și a fost achitată într-o singură tranșă, la data de 28.12.2006.

Acest contract a fost încheiat fără aprobarea responsabililor de proiect din cadrul PETROM și înainte ca aceștia să decidă asupra condițiilor de achiziție a terenurilor necesare proiectului, investigate de firma F&R, condiții referitoare la: regimul juridic al dobândirii, la prețul pe care-l putea oferi PETROM și la modalitatea de plată care au fost stabilite abia la data de 25.01.2007.

Dacă pentru achiziționarea terenului din comuna I.L.Caragiale, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a încheiat contractul de concesiune menționat fără a solicita aprobarea responsabililor de proiect, nu același lucru s-a întâmplat și în cazul terenurilor din extravilanul orașului Băicoi.

Astfel, în cursul lunii ianuarie 2007, inculpatul Stoian-Albulescu Ion, prin intermediul martorei Dumitrescu Daniela, a solicitat printr-un e-mail responsabilului de proiect-martorul Dreiseitel Martin, acordul pentru demararea procesului de concesiune a celor 31 ha teren din zona Băicoi, pentru programul de management deșeuri, informându-l totodată că „proprietarii nu sunt de acord cu vânzarea terenului, ci doar cu concesiunea pe o perioadă de 49 ani, la prețul de 2,5 RON/mp/an”.

În acest context, la data de 25.01.2007, la sediul Zonei de Operare Băicoi a avut loc o întâlnire la care au participat inculpatul Stoian-Albulescu Ion și martorii Dreiseitel Martin și Lillemark Claus Henrik, rezultatul discuțiilor fiind materializat într-un e-mail, transmis în aceeași zi de responsabilul de proiect către inculpatul Stoian-Albulescu Ion și martorul Mocănescu Florin-directorul Regiunii de Centru, care avea în subordine și Zona de Operare Băicoi. Din conținutul acestui e-mail rezultă că situația a fost prezentată celor doi martori de către inculpatul Stoian-Albulescu Ion de maniera că proprietarii terenurilor nu sunt de acord să vândă și singura opțiune ar fi concesiunea terenurilor pentru o perioadă de 49 ani, urmând ca la finalul acesteia, SC PETROM SA să devină proprietarul terenurilor, prețul pretins negociat de inculpatul Stoian-Albulescu Ion cu proprietarii terenurilor fiind de 2 RON/mp/an pentru zona Moreni, respectiv de 2,2 RON/mp/an pentru zona Băicoi.

În realitate, anterior datei de 25.01.2007, inculpatul Stoian-Albulescu Ion nu purtase nici o negociere cu proprietarii terenurilor, nici cu privire la acordul lor de a vinde terenurile către SC PETROM SA și nici referitor la prețul acestora.

Responsabilul de proiect Dreiseitel Martin nu a fost de acord cu prețurile comunicate de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, propunând ca în cadrul negocierilor cu proprietarii terenurilor, limita maximă a prețului oferit de SC PETROM SA să fie 1,4 RON/mp/an, plata să fie efectuată în trei tranșe - 50% în anul 2007 și câte 25% în anii 2008 și 2009, cu amendamentul ca reprezentanții Departamentului Juridic să confirme dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor de către SC PETROM SA după cei 49 de ani de concesiune.

Acest e-mail, care reprezintă în realitate o aprobare pentru demararea procedurilor de concesiune a terenurilor necesare proiectului și care cuprindea condițiile privitoare la preț și modalitatea de plată, nu a fost prezentat de inculpatul Stoian-Albulescu Ion membrilor comisiei de negociere din cadrul Zonei de Operare Băicoi, rezumându-se să le comunice doar faptul că SC PETROM SA a stabilit un preț fix de 1,4 RON/mp/an. Din acest motiv, rolul membrilor comisiei de negociere a devenit pur formal, reducându-se doar la semnarea unor procese-verbale de negociere a prețului cu proprietarii terenurilor.

Mai mult, având în vedere că prin același e-mail responsabilul de proiect solicita confirmarea de către Departamentul Juridic a susținerii inculpatului cu privire la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor concesionate la sfârșitul perioadei de 49 ani, inculpatul Stoian-Albulescu Ion, cunoscând nelegalitatea acestei ipoteze, l-a indus în eroare pe consilierul juridic al Zonei de Operare Băicoi-făptuitorul Gheorghe Nicolae care a fost scos de sub urmărire penală, înștiințându-l doar că SC PETROM SA, prin responsabilul de proiect, a hotărât dobândirea terenurilor prin concesiune.

În aceste împrejurări, în perioada 26.02.2007-06.07.2007 au fost încheiate de Zona de Operare Băicoi - reprezentată de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, în calitate sa de director, contracte de concesiune având ca obiect terenuri situate în extravilanul orașului Băicoi, tarlalele 2, 3 și 117, fără a se purta negocieri cu proprietarii terenurilor cărora inculpatul Stoian-Albulescu Ion le-a comunicat personal sau prin intermediul soției sale că prețul concesiunii este fix, și anume 1,4 RON/mp/an.

Din cele 90 contracte de concesiune, 11 au fost încheiate chiar de către inculpatul Stoian-Albulescu Ion cu sine, cu soția sa, inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, cu socrul său Albulescu Gheorghe și cu inculpata Petrișor Daniela, persoană apropiată familiei Stoian-Albulescu.

În prima zi în care s-au încheiat contracte de concesiune pentru Zona Băicoi, respectiv 26.02.2007, majoritatea o reprezintă cele în care calitatea de concedent o au soții Stoian și prietenii lor, printre care și inculpata Petrișor Daniela.

În plus, o parte din aceste contracte încheiate de inculpatele Stoian-Albulescu Mirela-Daniela și Petrișor Daniela se refereau la terenuri care nu făcuseră obiectul investigațiilor și nici al proiectului (cele din tarlăua 117) fiindcă decizia concesiunii suprafețelor din această tarla a fost luată ulterior, în luna martie 2007, de către responsabilii de proiect când au constatat că tarlăua 3 nu este suficientă pentru proiect, la propunerea inculpatului Stoian-Albulescu Ion, care le-a indicat această tarla, fără însă a-i înștiința că existau deja încheiate contracte de concesiune pentru terenurile din tarlăua respectivă.

Că este așa rezultă din împrejurarea că prospecțiunile pe tarlăua 117 pentru stabilirea îndeplinirii cerințelor proiectului s-au desfășurat abia în luna aprilie 2007 de către o altă firmă HALCROW România iar nu S.C.F&R WORLDWIDE S.R.L.București.

În egală măsură, contrar modalității de plată stabilită de responsabilii de proiect în contractele de concesiune pentru terenurile deținute de inculpatul Stoian-Albulescu Ion și familia sa (trei tranșe anuale succesive), acesta a hotărât ca plata redevenței să se efectueze într-o singură tranșă.

Astfel, în perioada 30.03.2007-24.04.2007, pentru contractele de concesiune încheiate personal de inculpatii Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela cu Zona de Operare Băicoi, aceștia au încasat în total o redevență în sumă de 1.375.567,2 lei, din care 343.000 lei pentru terenul achiziționat chiar în acest scop la prețul de 4.000 lei (T3A13/43) și 1.032.567,2 lei pentru terenul obținut cu titlu de mită (T117 A 2403/43) de la inculpata Petrișor Daniela, după cum urmează:

Pentru terenul achiziționat cu prețul de 4.000 lei (T3A13/43), tribunalul a reținut că la sfârșitul lunii octombrie 2006, încă de la prima întâlnire cu reprezentanții F&R, martorii Salomia Frunză Bogdan Gabriel și Sava Dana Monica, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a aflat informații despre proiectul inițiat de SC PETROM SA la nivelul Zonei de Operare Băicoi al cărei director era, proiect care presupunea achiziționarea de către SC PETROM SA a unor suprafețe de teren pentru construirea unor stații de bioremediere și a unui depozit de deșeuri.

Profitând de informațiile obținute de la reprezentanții firmei F&R și de faptul că aceștia i-au solicitat sprijinul pentru identificarea unor terenuri corespunzătoare, care să facă obiectul unor prospecțiuni, învinuitul Stoian-Albulescu Ion le-a indicat în extravilanul orașului Băicoi tarlăua nr.3, denumită și Zona Veterani, unde deținea parcela A 13/1 în suprafață de 10.001 mp achiziționată în anul 2005.

Lucrările de foraj pe tarlăua 3 au fost executate de firma F&R în a doua jumătate a lunii noiembrie 2006, iar spre finalul lor, martorul Salomia Frunză Bogdan Gabriel i-a comunicat verbal inculpatului Stoian-Albulescu Ion că terenul îndeplinește criteriile stabilite prin proiectul SC PETROM SA.

Față de această împrejurare, la începutul lunii decembrie 2006, aflând că martorul Anghelache Mircea, proprietar al unei suprafețe de 5.000 mp situată în tarlăua 3, parcela 13/43 purta negocieri pentru vânzarea acestui teren cu martorul Cojocaru Constantin, care oferise prețul de 3.500 lei, inculpatul Stoian-Albulescu Ion l-a contactat pe vânzător, căruia i-a propus înstrăinarea către el a terenului oferindu-i un preț mai mare, de 4.000 lei.

Vânzătorul Anghelache Mircea a fost de acord, astfel că la data de 20.12.2006 a fost încheiat antecontractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4994/2006, iar contractul de vânzare-cumpărare la data de 21.02.2007, când a fost autentificat sub nr.702/2007 la Biroul Notarilor Publici Asociați Meiroșu Mihai Gabriel și Meiroșu Carmen.

Scopul urmărit de inculpatul Stoian-Albulescu Ion prin achiziționarea acestui teren a fost concesiunea lui către Zona de Operare Băicoi la numai 5 zile de la semnarea contractului de vânzare-cumpărare, în schimbul unei redevențe de 343.000 lei (26.02.2007), pe care a încasat-o într-o singură tranșă, contrar condițiilor stabilite de responsabilul de proiect Martin Dreiseitel prin e-mail-ul transmis la data de 25.01.2007.

De asemenea, pe baza informațiilor furnizate de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, inculpata Petrișor Daniela a achiziționat în perioada noiembrie-decembrie 2006, trei terenuri la prețul total de 35.200 lei (T3 A13/42, T3 A13/30 și T 117 A2403/43), pe care ulterior le-a concesionat către Zona de Operare Băicoi în schimbul unei redevențe de 1.750.260,4 lei.

Astfel, până la sfârșitul anului 2006, inculpata Petrișor Daniela a achiziționat patru terenuri care ulterior au și fost concesionate de Zona de Operare Băicoi, după cum urmează:

1. în tarlăua 3, parcela A13/42 în suprafață de 5.000 mp.cu prețul de 2.500 lei și parcela A13/30 în suprafață de 5.462 mp cu prețul de 2.700 lei, în baza antecontractelor de vânzare-cumpărare autentificate sub nr.1628 din 14.11.2006 și sub nr.1769 din 07.12.2006, la Biroul Notarului Public Neagu Ioana Dorothy Maria din Băicoi antecontracte încheiate cu Chitoroiu Toma Liviu, respectiv cu Coman Spiridon și Coman Nicolae.

2. în tarlăua 2, parcela A10/37 în suprafață de 4.721 mp.cu prețul de 3.000 lei, în baza antecontractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4328/12.12.2006, la Biroul Notarial Ivan Mihaela din Câmpina, încheiat cu Popa Emil .

3. în tarlăua 117, parcela A2403/43 în suprafață de 30.100 mp.cu prețul de 30.000 lei, în baza antecontractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4813 din 06.12.2006 la Biroul Notarilor Publici Asociați Meiroșu Mihai Gabriel și Meiroșu Carmen, încheiat cu frații Miu Aurelia, Coconeia Ioan și Coconeia Anton.

Acestor antecontracte de vânzare-cumpărare le-au urmat contracte de vânzare-cumpărare încheiate, astfel:

- pentru terenul din tarlăua 3 parcela A13/30, contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat și autentificat sub nr.709 la Biroul Notarilor Publici Asociați Meiroșu Mihai Gabriel și Meiroșu Carmen (vol.VI fila 29 dos.urm. pen.) cu 5 zile înainte de concesionarea acestuia în favoarea Zonei de Operare Băicoi, inculpata Petrișor Daniela a beneficiat de o redevență în valoare de 374.693,2 lei (contract de concesiune nr.6001 din 26.02.2007, vol.VI, filele 25 -27 dos.urm. pen.);

- la data de 22.02.2007, la același birou notarial a fost încheiat și autentificat sub nr.720 contractul de vânzare-cumpărare pentru terenul situat în tarlăua 2, parcela A10/37, concesionat tot la data de 26.02.2007 conform contractului nr.6005/2007 care însă, ulterior, a fost anulat întrucât nu exista joncțiune între suprafața respectivă și tarlăua 3 concesionată în cadrul proiectului;

- în cazul suprafeței de 5.000 mp situată în tarlăua 3, parcela A13/42 cumpărată de la Chitoroiu Toma Liviu, contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat și autentificat la data de 08.05.2007 sub nr.1601/2007 la același birou al notarilor publici Meiroșu (vol.VI, fila 285 dos.urm. pen.) iar contractul de concesiune cu Zona de Operare Băicoi a fost semnat la 22.05.2007 (nr.13928/2007) pentru o redevență în valoare de 343.000 lei.

Examinând aceste contracte tribunalul a constatat că, deși conform antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat la data de 06.12.2006 cu frații Miu Aurelia, Coconeia Ioan și Coconeia Anton, suprafața de 30.100 mp din tarlăua 117 parcela A2403/43 a fost cumpărată doar de inculpata Petrișor Daniela, care a și achitat celor trei proprietari prețul integral de 30.000 lei chiar la data autentificării antecontractului, chiar dacă în contractul de vânzare-cumpărare nr.700 la 21.02.2007 (vol.VI, fila 37 dos.urm. pen.) alături de Petrișor Daniela ca și cumpărătoare pentru jumătate din suprafața totală (15.052 mp.) figurează inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, pe de o parte, iar pe de alta, că prețul a fost achitat la 06.12.2006, în ziua antecontractului, exclusiv de inculpata Petrișor Daniela.

La un interval de numai 5 zile de la data autentificării contractului de vânzare-cumpărare, adică la 26.02.2007, atât inculpata Petrișor Daniela cât și inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela au concesionat către Zona de Operare Băicoi fiecare, câte 15.052 mp din terenul situat în tarlăua 117, parcela A2403/43, conform contractelor de

concesiune nr.6001/26.02.2007 (vol.VI, filele 30-35) și nr.6004/26.02.2007 (vol.VI, filele 48 -53) pentru redevențe de câte 1.032.567,20 lei.

Inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela a încasat redevența totală de 1.032.567,20 lei la data de 06.04.2007 în contul său deschis la Raiffeisen Bank-Sucursala Ploiești, din care, la 11.04.2007 a retras suma de 150.000 lei, iar cu diferența de 880.000 lei a constituit mai multe depozite la termen, care au fost lichidate parțial la 02.07.2007 de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, care a transferat suma de 490.000 lei în contul lui Pleșoiu Horia cu titlu de „contravaloare locuință conform contract”.

În privința inculpatului Lixandru Virgil, care a achiziționat, tot în scopul concesionării către SC.PETROM, terenul din extravilanul comunei I.L.Caragiale, la prețul de 30.000 lei, obținând o redevență plătită într-o tranșă unică, de 3.381.000 lei plată efectuată la data de 28.12.2006 prin virarea în contul bancar al inculpatului Lixandru Virgil deschis la BANCPOST S.A.- Agenția Moreni, din care 1.705.000 lei i-au revenit inculpatului Stoian-Albulescu Ion cu titlu de mită, pentru furnizarea de informații și încheierea contractului de concesiune în condițiile arătate, prima instanță a reșinut rezumativ următoarea situație de fapt:

La sfârșitul lunii octombrie 2006, urmare discuțiilor purtate de reprezentanții firmei F&R cu inculpatul Stoian-Albulescu Ion - director al Zonei de Operare Băicoi, acesta din urmă i-a comunicat inculpatului Lixandru Virgil, fost coleg de facultate și prieten, că SC PETROM SA intenționează să achiziționeze teren în suprafață de 3 ha în zona Moreni, în scopul construirii unei stații de bioremediere.

În aceste condiții, la începutul lunii noiembrie 2006, inculpatul Lixandru Virgil l-a contactat pe primarul comunei I.L.Caragiale care este limitrofa orașului Moreni- martorul Năstase Adrian, cerându-i sprijinul pentru identificarea, în vederea achiziționării, a unui teren liber în extravilan mai exact în zona Mal Pruni, în suprafață de cel puțin 3 ha, la care să existe o cale de acces și să fie amplasat cât mai departe de așezările umane, condiții pe care inculpatul Lixandru le aflase de la coinculpatul Stoian-Albulescu Ion.

Cei doi s-au deplasat împreună în aceeași zi în zona respectivă, unde primarul i-a indicat inculpatului mai multe amplasamente care ar fi putut face obiectul punerii în posesie a persoanelor îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate, procedură dificil de îndeplinit din cauza învecinării zonei cu o comunitate de romi.

Martorul Năstase Adrian i-a comunicat inculpatului și că exista posibilitatea punerii în posesie în zona respectivă a martorului Marinescu Marius (care figura în evidențele Primăriei, împreună cu surorile sale, ca moștenitori ai unei suprafețe totale de 5 ha, din care dețineau deja 2 ha în punctul Groșet) și că în discuțiile anterioare cu persoana menționată, aceasta fusese în principiu de acord să primească diferența de 3 ha în orice altă zonă, cu condiția să existe și un potențial cumpărător pentru suprafața respectivă.

În aceste împrejurări, inculpatul Lixandru Virgil i-a cerut martorului Năstase Adrian să ia legătura urgent cu Marinescu Marius, căruia să-i comunice intenția sa de a cumpăra cât mai repede suprafața de 3 ha, prețul oferit fiind de 10.000 lei/ha, asumându-și totodată obligația de a achita toate taxele aferente și a îndeplini formalitățile necesare încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

În perioada imediat următoare, Năstase Adrian l-a contactat telefonic pe martorul Marinescu Marius, care a fost de acord să vândă cele 3 ha la prețul ce i se oferise, fără a fi interesat de amplasamentul suprafeței pe care urma să fie pus în posesie.

În ziua de 29.11.2006, conform înțelegerii telefonice cu Năstase Adrian, martorul Marinescu Marius și surorile sale, Marinescu Rodica și Marinescu Constanța, s-au prezentat la Primăria Comunei I.L.Caragiale, unde Comisia Locală, al cărei președinte

era martorul Năstase Adrian, le-a eliberat procesul-verbal de punere în posesie a moștenitorilor defunctei Marinescu Steluța pentru suprafețele de 3 ha în punctul Mal Pruni (Tarlaua 37, parcela 526) ce urma să facă obiectul vânzării ulterioare către Lixandru Virgil, respectiv 2 ha în punctul Groșet-tarlaua 45, parcela 611 (vol.I, fila 59 dos.urm. pen.).

De la Primăria Comunei I.L.Caragiale, martorul Năstase Adrian i-a condus pe Marinescu Marius și surorile acestuia în municipiul Moreni, la sediul firmei inculpatului Lixandru Virgil, unde aceștia s-au cunoscut. Cu această ocazie, inculpatul le-a și plătit prețul terenului de 30.000 lei, în prezența inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela-soția inculpatului Stoian-Albulescu Ion-directorul Zonei de Operare Băicoi din cadrul SC PETROM SABăicoi.

După remiterea sumei de bani menționate, atât inculpații Lixandru Virgil și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, cât și martorii Năstase Adrian, Marinescu Marius și surorile acestuia din urmă, s-au deplasat la Biroul Notarului Public Coman Mihai din Moreni, unde însă nu s-a putut încheia actul de vânzare-cumpărare, fiind necesară în prealabil dezbateră succesiunii între moștenitorii defunctei Marinescu Steluța.

Astfel, martorul Marinescu Marius împreună cu surorile sale și martorul Năstase Adrian s-au deplasat la Biroul Notarului Public Fieraru Marian, care a emis certificatul de moștenitor suplimentar autentificat sub nr.270 din 29.11.2006.

Așa cum rezultă din încheierea finală din 29.11.2006 pronunțată în dosarul succesoral nr.333/2006 precum și din certificatul de moștenitor suplimentar, suprafața totală de 5 ha (3 ha în punctul Mal Pruni și 2 ha în punctul Groșet) a revenit exclusiv martorului Marinescu Marius.

După emiterea certificatului menționat, în aceeași zi, martorii Marinescu Marius, surorile acestuia, precum și martorul Năstase Adrian s-au întors la Biroul Notarului Public Coman Mihai, unde erau așteptați de inculpații Lixandru Virgil și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela.

La acest din urmă birou notarial a fost încheiat și autentificat sub nr.2829/29.11.2006, antecontractul de vânzare-cumpărare între martorul Marinescu Marius-în calitate de promitent vânzător și inculpatul Lixandru Virgil-beneficiar al promisiunii de vânzare, având ca obiect terenul situat în extravilanul comunei I.L.Caragiale, în suprafață de 30.000 mp, prețul fiind de 30.000 lei.

La propunerea inculpatului Lixandru Virgil, martorul Marinescu Marius a fost de acord să o împuternicească pe inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela să-l reprezinte la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, astfel că la același birou notarial a fost autentificată sub nr.2830/29.11.2006 procura specială în baza căreia inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela a fost mandatată să-i vândă terenul lui Lixandru Virgil.

Cu aceeași ocazie, martorul Năstase Adrian a fost rugat de inculpatul Lixandru Virgil să urgenteze eliberarea titlului de proprietate pentru suprafața reconstituită în data de 29.11.2006 moștenitorilor defunctei Marinescu Steluța, titlu care a și fost emis la data de 08.12.2006 sub nr.148285, ridicat de primarul comunei I.L.Caragiale și predat de acesta inculpatului Lixandru.

În aceste condiții, la data de 13.12.2006, între inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela - în calitate de mandatară a martorului Marinescu Marius și inculpatul Lixandru Virgil, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.2962/13.12.2006 la Biroul Notarului Public Coman Mihai pentru terenul de 3 ha situat în extravilanul comunei I.L.Caragiale, punctul Mal Pruni, județ Dâmbovița.

Așa cum s-a descris anterior și după cum rezultă din cele expuse, tribunalul a constatat că după discuția de principiu avută cu primarul comunei I.L.Caragiale

referitoare la achiziția terenului în suprafață de 3 ha, dar înainte de încheierea antecontractului de vânzare-cumpărare cu proprietarul Marinescu Marius, inculpatul Lixandru Virgil a fost contactat de reprezentanții F&R, cărora le-a indicat zona ce-i fusese prezentată de martorul Năstase Adrian.

La o primă vizionare, terenul a fost evaluat ca fiind corespunzător criteriilor stabilite conform proiectului și, chiar dacă inculpatul Lixandru Virgil nu devenise încă proprietarul terenului, în perioada 14-22.11.2006, acesta le-a permis reprezentanților F&R să efectueze investigațiile specifice (inclusiv forări pe acel teren).

Deși rapoartele de investigare a terenurilor din zonele Moreni și Băicoi, întocmite de reprezentanții F&R nu fuseseră evaluate la nivelul SC PETROM SA și nici nu fusese luată o hotărâre privind regimul juridic și condițiile în care urmau a fi achiziționate, inculpatul Stoian-Albulescu Ion l-a convocat pe Lixandru Virgil în ziua de 21.12.2006 la sediul Zonei de Operare Băicoi pentru încheierea unui contract de concesiune având ca obiect terenul de 3 ha care fusese cumpărat de acesta cu doar 7 zile înainte (13.12.2006).

Astfel, la data de 21.12.2006, în biroul directorului Zonei de Operare Băicoi - inculpatul Stoian-Albulescu Ion și în prezența acestuia, a avut loc o negociere a prețului între Lixandru Virgil - ca proprietar al terenului și doar doi din membrii comisiei de negociere desemnată la nivelul Zonei de Operare Băicoi, respectiv făptuitorii Iosif Emil Eugen - șef birou producție și Marin Ilie - șef serviciu formalități terenuri, ce au fost scoși de sub urmărire penală.

În timpul negocierii, inculpatul Stoian-Albulescu Ion le-a atras atenția celor doi membri asupra faptului că terenul din zona I.L. Caragiale trebuia concesionat urgent, până la sfârșitul anului 2006, motivând că pe terenul respectiv au fost efectuate investigații și realizate investiții.

În aceste condiții, prețul a fost negociat la 2,3 RON/mp/an și în aceeași zi a fost încheiat contractul de concesiune nr.1/2006 pe o perioadă de 49 ani între Zona de Operare Băicoi reprezentată de inculpatul Stoian-Albulescu Ion în calitate de director și persoana fizică Lixandru Virgil în calitate de concedent, în schimbul unei redevențe totale de 3.381.000 RON ce urma a fi achitată într-o singură tranșă, până la sfârșitul anului 2006, deci în termen de 10 zile de la semnarea contractului .

Ca teme juridic, în conținutul contractului a fost invocată Legea nr.219/1998 privind regimul concesiunilor, act normativ abrogat în urma apariției O.U.G.nr.34/2006.

Acest contract a fost redactat de făptuitorul Marin Ilie după modelul unui contract de închiriere terenuri, iar actul normativ (Legea nr.219/1998) a fost preluat dintr-un alt contract de concesiune încheiat anterior de Zona de Operare Băicoi cu Primăria Păcureți.

Odată cu încheierea contractului de concesiune a fost redactat și un proces-verbal de negociere a prețului de concesionare, semnat de cei cinci membri ai comisiei de negociere: Iosif Emil Eugen, Marin Ilie, Bălan Robert, Harasim Florentina și Gheorghe Nicolae deși, așa cum s-a arătat, negocierea efectivă s-a purtat de către făptuitorii Iosif Emil Eugen și Marin Ilie, în prezența inculpatului Stoian-Albulescu Ion, în biroul acestuia din urmă.

Totodată, la solicitarea inculpatului Stoian-Albulescu Ion, contractul de concesiune a fost semnat și de făptuitorul Gheorghe Nicolae - jurist, pe care inculpatul l-a asigurat că forma contractului a fost hotărâtă de conducerea SC PETROM SA, fiindcă proprietarul terenului nu era de acord cu vânzarea acestuia și, mai mult, că el personal a fost mandatat să încheie contractul în această modalitate juridică, situație de fapt ce nu corespunde realității.

În aceeași zi, 21.12.2006, din dispoziția inculpatului Stoian-Albulescu Ion, făptuitorul Marin Ilie a întocmit adresa înregistrată la Zona de Operare Băicoi sub

nr.18694/21.12.2006 prin care se solicita Compartimentului Financiar virarea sumei de 3.381.000 lei reprezentând redevența pentru contractul de concesiune nr.1/2006, în contul nr.... aparținând persoanei fizice Lixandru Virgil, deschis la BANCPOST Moreni.

În conținutul acestei adrese, făptuitorul Marin Ilie a inserat în partea superioară, în dreapta paginii, rubrică pentru directorul Zonei de Operare Băicoi și numele acestuia, respectiv, Stoian-Albulescu Ion, intenționând să o prezinte acestuia din urmă pentru a fi aprobată.

Având în vedere că inculpatul Stoian-Albulescu Ion nu se afla în unitate la acel moment, făptuitorul Marin Ilie a purtat o discuție telefonică cu acesta, care i-a solicitat ca adresa să fie semnată de înlocuitorul său, făptuitorul Iosif Emil Eugen, lucru care s-a și întâmplat.

Ulterior, această adresă, însoțită de contractul de concesiune și procesul-verbal de negociere a prețului a fost predată de făptuitorul Marin Ilie Compartimentului de Control Financiar Preventiv ce funcționa la sediul Zonei de Operare Băicoi, adică martorei Milea Elena, care își începuse activitatea în cadrul acestui compartiment în luna noiembrie 2006.

Sesizând cuantumul sumei pentru care se solicita plata în baza aprobării directorului zonei de operare, sumă foarte mare comparativ cu plățile efectuate până la acel moment, martora Milea Elena a discutat cu inculpatul Stoian-Albulescu Ion, care i-a comunicat că fusese împuternicit să semneze orice document referitor la tranzacțiile efectuate în cadrul proiectului “abandonare sonde și înființare stații de bioremediere” care presupuneau și achiziții de terenuri.

Plata a fost astfel efectuată la data de 28.12.2006, prin virarea în contul bancar al inculpatului Lixandru Virgil deschis la BancPost S.A.- Agenția Moreni a sumei de 3.381.000 lei reprezentând redevența, conform contractului de concesiune nr.1/21.12.2006 încheiat cu Zona de Operare Băicoi.

În drept, prima instanță a stabilit:

Fapta inculpatului **Stoian-Albulescu Ion** care, în calitate de director al Zonei de Operare Băicoi din cadrul SC PETROM SA, a folosit în mod direct informațiile deținute în virtutea funcției sale, nedestinate publicității, achiziționând în luna decembrie 2006, un teren în suprafață de 5.000 mp situat în extravilanul orașului Băicoi (tarlăua 3 A13/43) pe care l-a concesionat apoi la data de 26.02.2007, societății pe care o reprezenta, obținând în acest mod un folos necuvenit în sumă de 343.000 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000.

Fapta aceluiași inculpat care, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a permis accesul la informațiile deținute în virtutea funcției sale, nedestinate publicității, prin comunicarea lor către coinculpații Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, în perioada noiembrie-decembrie 2006, în scopul achiziționării de către aceștia a unor terenuri situate în extravilanul comunei I.L.Caragiale și al orașului Băicoi (tarlăua 117 A2403/43, tarlăua 3 A13/42, tarlăua 3 A13/30) urmată de concesionarea terenurilor către SC PETROM SA-Zona de Operare Băicoi, obținând în acest mod foloase necuvenite atât pentru sine (1.705.000 lei, redevență în sumă de 1.032.567,20 lei și un teren în suprafață de 15.052 mp în valoare de 15.000 lei) cât și pentru alții (3.381.000 lei obținută de Lixandru Virgil și 1.750.260,4 lei obținută de Petrișor Daniela), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii continuate prev. de art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000, cu aplic.art.41 alin.2 C. pen. (două acte materiale).

Fapta inculpatului **Lixandru Virgil** care, în luna noiembrie 2006, a utilizat informațiile nedestinate publicității ce i-au fost comunicate de coinculpatul Stoian-Albulescu Ion ce le deținea în virtutea funcției sale de director al SC PETROM SA-Zona

de Operare Băicoi, achiziționând un teren în extravilanul comunei I.L.Caragiale, județ Dâmbovița, pentru a-l concesiunea către SC PETROM SA, obținând în acest mod, pentru sine și pentru coaculpatul Stoian-Albulescu Ion un folos necuvenit de 3.381.000 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000.

Fapta inculpatei **Petrișor Daniela** care, utilizând informațiile ce i-au fost comunicate de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, director al SC PETROM SA- Zona de Operare Băicoi, deținute de acesta în virtutea funcției sale, nedestinate publicității, a achiziționat, în perioada noiembrie-decembrie 2006, trei suprafețe de teren în extravilanul orașului Băicoi (tarlaua 117, A2403/43; tarlaua 3, A13/3; tarlaua 3, A13/42), pe care le-a concesionat în cursul lunilor februarie și mai 2007 către SC PETROM SA, obținând în acest mod, un folos necuvenit în sumă de 1.750.260,4 lei pentru sine și pentru coaculpații Stoian-Albulescu constituie infracțiunea prev. de art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000.

Referitor la cele două infracțiuni de luare de mită prevăzute de disp. art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea 78/2000, de care a fost acuzat inculpatul Stoian-Albulescu Ion, la infracțiunea de complicitate la luare de mită prev. de art.26 C. pen. rap. la art.254 alin.1 C. pen. cu referire la art.8 din Lg.78/2000, reținută a fi săvârșită de inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, și la infracțiunile de dare de mită prev. de art.255 alin.1.C. pen. rap. la art.6 din Legea 78/2000, de care au fost acuzați inculpații Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, tribunalul a considerat a nu fi întrunite elementele lor constitutive sub aspectul laturii obiective, cu motivarea că elementele materiale ale acestor infracțiuni se regăsesc sub aceeași identitate și în latura obiectivă a infracțiunilor prevăzute de legea specială și pentru care s-a stabilit vinovăția lor penală, în condițiile de fapt și drept expuse mai sus.

Instanța de fond a considerat că nu pot subzista în concurs de fapte penale atât infracțiunile prev. de art.12 lit.b teza I din Legea 78/2000, reținute a fi săvârșite de inculpatul Stoian-Albulescu Ion și infracțiunea de complicitate prev. de art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b.teza a II-a din Legea 78/2000, comisă de inculpații Petrișor Daniela și Lixandru Virgil, cât și infracțiunile de luare și respectiv dare de mită, deoarece elementele lor constitutive intră în conținutul infracțiunilor de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prev. de art.12 lit.b din Legea 78/2000, care reprezintă legea specială față de codul penal, care este cadrul normativ comun.

În plus, tribunalul a mai argumentat că existența concomitentă a infracțiunilor prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 cu cele prev. de art.254 și art.255 C. pen., face dificilă soluționarea laturii civile a cauzei, în sensul imposibilității confiscării speciale a sumelor ce constituie mita, deoarece principiul este că bunurile produse prin săvârșirea unor fapte penale sunt supuse confiscării numai în măsura în care acestea nu servesc la despăgubirea părții civile.

Cu privire la latura civilă a cauzei, tribunalul, constatând că S.C. OMV PETROM S.A. București s-a constituit parte civilă cu suma reprezentând diferența dintre prețul concesiunii terenurilor și prețul cu care au fost cumpărate de inculpați, în baza art.14-15 C. pen. rap. la art.346 C.pr.pen. și art.998-999 și 1003 C. civ., a admis acțiunea civilă exercitată de S.C. OMV PETROM S.A. București și i-a obligat în solidar pe inculpații Stoian-Albulescu Ion, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil la plata sumei de 6.437.627,6 RON cu titlu de despăgubiri.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal au exercitat apeluri: Parchetul de pe lângă Î.C.C.J-D.N.A.-Serviciul Teritorial Ploiești, partea civilă SC OMV

PETROM SA București și inculpații Stoian-Albulescu Ion, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil (filele 5-30) criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Anterior dezbaterii apelului, inculpații Stoian-Albulescu Ion și Mirela-Daniela au susținut prin apărător ales excepția lipsei calității de parte civilă a SC OMV PETROM SA București, cu motivarea rezumativă că trimiterea în judecată a acestora nu vizează infracțiuni aducătoare de prejudicii și drept urmare, societatea nu avea dreptul de a exercita acțiunea civilă în acest cadru procesual.

Curtea a stabilit că această apărare invocată pe cale de excepție, nu are natura juridică a unei chestiuni prealabile, preliminare sau a unei chestiuni prejudiciale spre a fi soluționată înainte de a se pronunța asupra fondului cauzei fiindcă dezlegarea ei este în legătură directă de cauzalitate cu existența sau inexistența infracțiunilor ce fac obiectul judecății, constituind în realitate un veritabil motiv de apel ce va fi examinat în condițiile art.371 alin.2 C.pr.pen.

Cei 4 inculpați, achitați parțial de instanța de fond, au fost audiați în instanța de control judiciar conform art.378 alin.1¹ C.pr.pen.(filele 173-177, 196-197).

Au fost administrate în apel probe cu înscrisuri și audierea unui martor - Ghinea Nicolae (filele 189-192) și s-au formulat și depus concluzii scrise (filele 204-257).

1. Parchetul a susținut în apelul său (filele 5-19) că hotărârea este nelegală sub aspectul achitării celor 4 inculpați pentru infracțiunile de luare și dare de mită, respectiv complicitate la luare de mită, prev. de art.254, art.255 și art.26 rap. la art.254 C. pen.

Apelantul a argumentat că în realitate acțiunile de luare și dare de mită în formele autoratului și complicității săvârșite de inculpați nu au aceeași latură obiectivă cu cea de utilizare a informațiilor obținute în virtutea funcției și nedestinate publicității, în orice mod direct sau indirect, pentru sine sau pentru alții, ori permiterea accesului la astfel de informații prevăzute de art.12 din Legea nr.78/2000, au fost comise în baza unor rezoluții infracționale distincte, cu scop și finalități diferite, așa încât soluția de achitare fundamentată pe dispozițiile art.10 lit.d C.pr.pen., este greșită, toate elementele constitutive ale tuturor faptelor penale pentru care inculpații au fost trimiși în judecată fiind cumulativ îndeplinite.

În sprijinul acestei critici a fost invocată jurisprudența instanței supreme, citându-se exemplificativ deciziile nr.1823/2010, nr.3523/2009 și nr.3507/2008.

O a doua critică vizează punctual soluția dată în privința inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, care a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii de complicitate la luare de mită prev.și ped.de art.26 C. pen. rap. la art.254 alin.1 C. pen.cu referire la art.8 din Legea nr.78/2000.Raționamentul tribunalului impunea schimbarea încadrării juridice a acestei fapte în cea prevăzută de art.26 rap. la art.12 lit.b teza a-II-a din Legea nr.78/2000 și condamnarea pentru această din urmă infracțiune prevăzută în actul normativ cu caracter special, fiindcă probele administrate dovedesc activitatea sa infracțională și conturează toate elementele constitutive ale faptei menționate.

O altă critică privește omisiunea instanței de a aplica inculpatului Stoian-Albulescu Ion pedeapsa complementară a interzicerii dreptului prev. de art.64 lit.c C. pen., în condițiile în care aceasta era necesară câtă vreme comiterea infracțiunilor a avut loc prin folosirea de către inculpat a funcției sale și a atribuțiilor decurgând din aceasta.

A mai fost criticată dezlegarea dată acțiunii civile exercitate în cauză de partea civilă SC OMV PETROM SA București, în sensul nelegalei obligări în solidar a inculpaților la despăgubiri civile către aceasta, deși infracțiunile pentru care s-a hotărât tragerea lor la răspundere penală sunt infracțiuni de pericol și nu de rezultat, fiindcă, potrivit art.12 lit.b în ambele teze din Legea nr.78/2000, legiuitorul nu a prevăzut pentru

existența lor condiția obținerii de bani, bunuri sau alte foloase care nu se cuvin ca în cazul infracțiunilor a căror reglemnetare este dată de dispozițiile art.254 și art.255 C. pen.

De asemenea, parchetul a susținut ca fiind greșită solidaritatea impusă coinculpaților Petrișor Daniela și Lixandru Virgil la plata întregului prejudiciu cerut de partea civilă, fără a se ține seama de sumele obținute efectiv de aceștia prin comiterea infracțiunilor, respectiv:1.750.260,4 lei și 3.381.000 lei.

Parchetul a criticat și omisiunea instanței de fond de a se pronunța asupra măsurilor asiguratorii instituite în faza de urmărire penală în cazul inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela care, fiind achitată de sub orice învinuire, nu trebuia obligată la cheltuieli judiciare către stat.

O ultimă critică privește netemeinicia sentinței atacate sub aspectul pedepselor aplicate inculpaților și care au fost greșit individualizate, prin nesocotirea criteriilor prev. de art.72 C. pen.și ignorarea pericolului social al activității infracționale de o deosebită gravitate desfășurate de aceștia.Astfel, s-a cerut redozarea pedepselor în sensul majorării cuantumului lor către maximumul special legal și executarea în regim privativ de libertate.

2. Partea civilă SC OMV PETROM SA București (filele 66-70) a susținut în esență că trebuie respinsă ca neîntemeiată cererea formulată la un termen anterior de inculpați sub forma unei cereri prealabile vizând lipsa calității procesuale a societății de a se constitui parte civilă, deoarece posibilitatea de a exercita acțiunea civilă în cadrul procesului penal, în condițiile și termenul legal este conferită de lege.

Apelanta-parte civilă a arătat că a formulat cererea de despăgubiri înaintea citirii actului de sesizare a instanței, iar cuantumul pagubei a fost precizat și dovedit, organul judiciar apreciind ca nefiind necesară efectuarea vreunei expertize.

A fost criticată numai omisiunea tribunalului de a obliga inculpații în solidar și la plata dobânzilor legale calculate de la data comiterii infracțiunilor precum și aceea de a nu-i acorda cheltuielile judiciare reprezentând onorariul de avocat la instanța de fond și în apel.

3. Inculpatul Stoian-Albulescu Ion (filele 71-81) a reiterat oral în ședința dezbaterilor, prin unul dintre apărătorii săi aleși, excepția lipsei calității procesuale a SC OMV PETROM SA București de a se constitui parte civilă în acest proces penal, susținând că această excepție a fost invocată și în fața instanței de fond și a cerut admiterea ei.

Pe fond, acest apelant a negat existența vreunei clauze de confidențialitate pe care să o fi încălcat în condițiile în care contractul între SC OMV PETROM SA București și firma F&R s-a încheiat în luna decembrie 2006 iar identificarea terenurilor a început în luna octombrie a aceluiași an.În plus, prin adresa nr.460/28.02.2008, SC OMV PETROM SA București a confirmat transparența proiectului impusă de firma F&R, astfel că nicio clauză de confidențialitate nu a existat în contract în lunile octombrie-decembrie 2006, ea fiind înserată numai după începerea cercetărilor penale.

Inculpatul a mai susținut că, nefiind angajatul firmei F&R, nu avea oricum obligația respectării unei astfel de clauze care, de altfel, nici nu este înserată în în decizia de numire ori în actele adiționale sau fișa postului.Adresa nr.89/11.02.2008 confirmă inexistența unei fișe a postului în cazul inculpatului ca director al Zonei de Operare Băicoi, iar probele dosarului dovedesc că, în realitate, a fost rugat de managerul de proiect să sprijine activitatea de identificare a terenurilor din zonele vizate datorită urgenței cu care această activitate a fost impusă, probată conform raportului din luna decembrie 2006 întocmit de responsabilul de proiect Dreiseiter Martin, care a consemnat și că întârzierea punerii în funcțiune a stațiilor de bioremediere trebuie recuperată în lunile ianuarie-februarie 2007.

S-a mai susținut că nu există dovezi nici în privința infracțiunii de luare de mită căreia îi lipsește obiectul juridic al laturii obiective și al celei subiective, apelantul-inculpat afirmând că a demonstrat pe parcursul judecării că nu a pretins bani și că în realitate a fost împrumutat de coinalpatul Lixandru Virgil cu sumele de 800.000 lei și 905.000 lei, înmânate prin transferuri bancare, în două rânduri, având termen de restituire sfârșitul anului 2007, ceea ce exclude orice activitate ilicită, iar convorbirile telefonice interceptate nu probează susținerea acuzații în sensul pretinderii sau primirii banilor cu titlu de recompensă pentru furnizarea vreunei informații confidențiale vizând achiziționarea unor anume terenuri în scop de concesionare.

În același timp, ca apărare inclusiv pentru intimata-inculpată Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, s-a susținut că prețul terenului de 15.000 mp.cumpărat împreună cu inculpata Petrișor Daniela, a fost achitat personal conform extrasului de cont depus în dosar, așa încât acuzația de a fi primit mită acest teren nu este susținută de dovezi iar soluția de achitare dată de tribunal este corectă și trebuie menținută.

Un ultim argument al lipsei elementelor constitutive ale infracțiunilor de corupție de care sunt acuzați soții Stoian-Albulescu îl reprezintă concluziile raportului de expertiză I.Maghiar referitoare la inexistența vreunui prejudiciu în patrimoniul SC OMV PETROM SA București, care a permis inculpatului Stoian-Albulescu Ion să concesioneze în cadrul proiectului propriile terenuri, astfel că se impune admiterea apelului și achitarea în temeiul art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.a C.pr.pen.și pentru infracțiunile prev. de art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000 și prev. de art.12 lit.b teza a-II-a din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 C. pen.

4. Inculpatul Lixandru Virgil (filele 110-117) a susținut prin apărător ales că hotărârea instanței de fond este lovită de nulitate relativă, fiind nemotivată în condițiile în care a preluat integral expunerea situației de fapt din actul de inculpare, iar o analiză proprie care să includă verificarea apărărilor inculpaților și a tuturor mijloacelor de probă administrate de aceștia, nu a fost făcută de tribunal.

Astfel, deși a invocat în fața primei instanței că art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 este incident numai în domeniul pieței de capital, această apărare nu a fost analizată în niciun mod la fel ca și celelalte susțineri făcute la data de 14 iunie 2012, când au avut loc dezbaterile în fața instanței de fond.

Inculpatul a mai susținut că hotărârea de condamnare este greșită, câtă vreme nu s-a dovedit că acesta cunoștea existența vreunei clauze de confidențialitate, chestiune care s-a tranșat abia la data de 20 decembrie 2006, așa cum rezultă din contractul de audit depus de partea civilă; acest document precizează că nu a existat nicio regulă internă sau vreun înscris care să interzică coinalpatului Stoian-Albulescu Ion să cumpere și apoi să vândă sau să concesioneze către propriul său angajator terenuri ale familiei sale sau ale prietenilor săi.

Cu argumentul de a nu se fi dovedit pretinderea ori primirea de bani care să fi fost dați înainte sau concomitent cu achiziționarea și respectiv concesionarea terenului, element esențial pentru existența infracțiunii de dare de mită, apelantul-inculpat a cerut admiterea apelului, schimbarea încadrării juridice a faptei conform art.334 C.pr.pen., din cele două infracțiuni pentru care a fost trimis în judecată, în infracțiunea prev. de art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a-II-a din Legea nr.78/2000 și achitarea sa pentru lipsa intenției ca element al laturii obiective a acestei infracțiuni.

Inculpatul a susținut, de asemenea, că în raport de natura infracțiunilor ce fac obiectul cauzei, acțiunea civilă exercitată de partea civilă SC OMV PETROM SA București este inadmisibilă și în mod greșit a fost admisă, dispunându-se restituirea redevențelor încasate în condițiile în care terenurile concesionate sunt în continuare în

posesia societății, iar inculpații plătesc anual, în calitate de proprietari, impozitele legale aferente pentru toată perioada celor 49 ani din contractele de concesiune care nu au fost anulate și deci își vor produce efectele.

5. Apelanta-inculpată Petrișor Daniela (filele 250-257) a criticat soluția de condamnare și dezlegarea dată în latură civilă de instanța fondului, susținând în esență că nu este vinovată pentru niciuna dintre infracțiunile de care a fost acuzată, că a luat cunoștință din zvon public despre proiectul "Abandonări" desfășurat în zona localității de domiciliu unde deține mai multe terenuri, având ocupația de fermier, că salariați ai SC Petrom făceau investigații în zonă iar funcționari din cadrul primăriei au oferit lămuriri privind terenurile ce urmau a fi concesionate.

S-a mai susținut că nu a dat mită sub forma terenului achiziționat în cotă de jumătate pe numele inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, care a achitat partea sa din prețul de 30.000 lei, astfel încât, nefiind complice la infracțiunea prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, a cerut achitarea sa în temeiul art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.a C.pr.pen.

În latură civilă, motivat de faptul că nu există prejudiciu, obligarea la plata redevenței încasate ar trebui condiționată de restituirea terenurilor concesionate după ridicarea de către SC OMV PETROM SA București a construcțiilor edificate în calitate de constructor de rea-credință, fiindcă a cunoscut situația reală a operațiunilor de achiziționare și apoi concesiune a suprafețelor respective, nu a formulat nicio obiecțiune, dimpotrivă i-a plătit în două tranșe-în septembrie 2008 și februarie 2009-redevențele, conform extraselor de cont bancar aflate în dosar.

Apelanții-inculpați au formulat și depus concluzii scrise (filele 217-257).

Examinând hotărârea apelată, Curtea de Apel a constatat că este afectată atât legalitatea cât și temeinicia acesteia, pentru considerentele care succed:

Prima instanță a stabilit pe baza interpretării judicioase a probelor administrate atât în faza de urmărire penală cât și în cea a cercetării judecătorești, vinovăția inculpaților și a hotărât tragerea lor la răspundere penală și civilă, reținând aceeași situație de fapt care a fost pe larg expusă în actul de sesizare a instanței.

Din această perspectivă, Curtea constată că nu este fondată critica formulată de apelantul-inculpat Lixandru Virgil în sensul nemotivării hotărârii câtă vreme considerentele acesteia conțin expunerea amănunțită a contextului general dar și a împrejurărilor concrete de fapt în care s-a desfășurat activitatea infracțională cu referire la probele administrate în cauză care au fost analizate punctual, așa cum rezultă din partea expozitivă a sentinței apelate.

Curtea apreciază că soluțiile de achitare pronunțate de instanța fondului cu motivarea expusă în cuprinsul sentinței sunt greșite, iar critica parchetului formulată sub acest aspect este întemeiată.

Infracțiunea de luare de mită al cărei cadru general de reglementare îl constituie art.254 C. pen. are drept obiect juridic buna desfășurare a relațiilor de serviciu și relațiile sociale în legătură cu acesta, iar subiectul activ nemijlocit este calificat de legiuitor ca fiind funcționarul public sau funcționarul adică orice persoană fizică salariată care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice decât cele la care se referă art.145 C. pen.

Cerința esențială pentru existența acestei fapte penale este ca funcționarul public sau funcționarul să aibă competența de a îndeplini, de a nu îndeplini, întârzia sau accelera îndeplinirea actului pentru care este mituit.

Ca și infracțiunea prevăzută de legea specială în art.12 lit.b tezele I și a II-a din Legea nr.78/2000, potrivit cu care sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani, dacă sunt

săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite (...) folosirea în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, și infracțiunea de luare de mită are drept urmare starea de pericol pentru buna desfășurare a raporturilor de serviciu în cadrul unităților prev. de art.145 C. pen., a persoanelor juridice de drept privat, a autorităților publice, a unei instanțe internaționale sau organizații internaționale.

În acești termeni, este de netăgăduit, în pofida negării de către inculpați, că activitatea infracțională desfășurată de aceștia în condițiile reținute corect de prima instanță pe baza materialului probator administrat în cauză, dovedește implicarea lor, sub forma autoratului sau a complicității, după caz, în acțiunea comisă cu intenție de a pretinde și primi, respectiv de a da, bani și alte foloase necuvenite, chiar dacă darea - ca modalitate alternativă a elementului material al faptei de dare de mită, a avut loc după îndeplinirea actului, însă în baza unei înțelegeri anterioare.

Astfel, Curtea constată că inculpatul Stoian-Albulescu Ion a întreprins mai multe acțiuni privitoare la atribuțiile sale de serviciu ce caracterizează infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că:

- la data de 21.12.2006, în calitate sa de director al Zonei de Operare Băicoi, a încheiat contractul de concesiune nr.1/2006 pe o perioadă de 49 ani cu coinculpatul Lixandru Virgil pentru terenul în suprafață de 3 ha din extravilanul comunei I.L.Caragiale, județul Dâmbovița, pentru o redevență stabilită la valoarea de 3.381.000 lei (2,3 RON/mp/an) ce a fost achitată într-o singură tranșă, la data de 28.12.2006, fără aprobarea responsabililor de proiect din cadrul PETROM și înainte ca aceștia să decidă asupra condițiilor de achiziție a terenurilor necesare proiectului, investigate de firma F&R, condiții referitoare la: regimul juridic al dobândirii, la prețul pe care îl putea oferi PETROM și la modalitatea de plată care au fost stabilite abia la data de 25.01.2007;

Ca temei juridic, în conținutul contractului a fost invocată Legea nr.219/1998 privind regimul concesiunilor, act normativ abrogat în urma apariției O.U.G.nr.34/2006, contractul fiind redactat de făptuitorul Marin Ilie-scos de sub urmărire penală-după modelul unui contract de închiriere de terenuri, iar actul normativ indicat greșit (Legea nr.219/1998) a fost preluat dintr-un alt contract de concesiune încheiat anterior de Zona de Operare Băicoi cu Primăria Păcureți.

Odată cu încheierea acestui contract de concesiune a fost redactat și un proces-verbal de negociere a prețului de concesionare, semnat de cei cinci membri ai comisiei de negociere, făptuitorii: Iosif Emil Eugen, Marin Ilie, Bălan Robert, Harasim Florentina și Gheorghe Nicolae-scoși de sub urmărire penală-deși, așa cum s-a arătat, negocierea efectivă s-a purtat doar cu doi dintre ei-făptuitorii Iosif Emil Eugen și Marin Ilie-în prezența inculpatului Stoian-Albulescu Ion, în biroul acestuia din urmă.

Totodată, la solicitarea inculpatului Stoian-Albulescu Ion, contractul de concesiune a fost semnat și de făptuitorul Gheorghe Nicolae-jurist, pe care inculpatul l-a asigurat că forma contractului a fost hotărâtă de conducerea SC PETROM SA fiindcă proprietarul terenului nu era de acord cu vânzarea acestuia și, mai mult, că el personal a fost mandatat să încheie contractul în această modalitate juridică, situație de fapt ce nu corespunde realității.

- la data de 25.01.2007, la sediul Zonei de Operare Băicoi a avut loc o întâlnire la care au participat inculpatul Stoian-Albulescu Ion și martorii Dreiseiter Martin și Lillemark Claus Henrik, rezultatul discuțiilor fiind materializat într-un e-mail, transmis în aceeași zi de responsabilul de proiect către inculpatul Stoian-Albulescu Ion și martorul

Mocănescu Florin-directorul Regiunii de Centru, care avea în subordine și Zona de Operare Băicoi. Din conținutul acestui e-mail rezultă că situația prezentată celor doi martori de inculpatul Stoian-Albulescu Ion a fost că proprietarii terenurilor nu sunt de acord să le vândă și că singura opțiune ar fi aceea a concesiunii terenurilor pentru o perioadă de 49 ani, urmând ca la finalul acesteia, SC PETROM SA să devină proprietarul terenurilor, prețul pretins negociat de inculpatul Stoian-Albulescu Ion cu proprietarii terenurilor fiind de 2 RON/mp/an pentru zona Moreni, respectiv de 2,2 RON/mp/an pentru zona Băicoi.

În realitate, anterior datei de 25.01.2007, inculpatul Stoian-Albulescu Ion nu purtase nici o negociere cu proprietarii terenurilor, nici cu privire la acordul lor de a vinde terenurile către SC PETROM SA și nici referitor la prețul acestora, urmărind ca singura modalitate de utilizare a terenurilor necesare proiectului să fie aceea a concesiunii din care putea obține atât în nume propriu cât și pentru prietenii săi, foloase necuvenite.

De aceea, în cursul lunii ianuarie 2007, inculpatul Stoian-Albulescu Ion, prin intermediul martorei Dumitrescu Daniela, a solicitat printr-un e-mail responsabilului de proiect-martorul Dreiseiter Martin-acordul pentru demararea procesului de concesiune a celor 31 ha teren din zona Băicoi, pentru programul de management deșeurii, informându-l totodată că „proprietarii nu sunt de acord cu vânzarea terenului, ci doar cu concesiunea pe o perioadă de 49 ani, la prețul de 2,5 RON/mp/an”.

- responsabilul de proiect martorul Dreiseiter Martin nu a fost de acord cu prețurile comunicate de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, propunând ca în cadrul negocierilor cu proprietarii terenurilor, limita maximă a prețului oferit de SC PETROM SA să fie 1,4 RON/mp/an, plata să fie efectuată în trei tranșe: 50% în anul 2007 și câte 25% în anii 2008 și 2009, cu amendamentul ca reprezentanții Departamentului Juridic să confirme dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor de către SC PETROM SA după cei 49 de ani de concesiune.

Aceste date referitoare la condițiile prețului și modalitatea de plată nu au fost prezentate de inculpatul Stoian-Albulescu Ion membrilor comisiei de negociere din cadrul Zonei de Operare Băicoi, rezumându-se să le comunice doar faptul că SC PETROM SA a stabilit un preț fix de 1,4 RON/mp/an.

- pentru a obține confirmarea Departamentului Juridic cu privire la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor concesionate la sfârșitul perioadei de 49 ani susținută de inculpat, acesta l-a indus în eroare pe consilierul juridic al Zonei de Operare Băicoi-făptuitorul Gheorghe Nicolae care a fost scos de sub urmărire penală- pe care l-a înștiințat doar că SC PETROM SA, prin responsabilul de proiect, a hotărât dobândirea terenurilor prin concesiune.

- contractele încheiate pentru suprafețele de teren din tarlăua 117 nu făcuseră nici obiectul investigațiilor și nici al proiectului fiindcă decizia concesiunii suprafețelor din această tarla a fost luată abia în luna martie 2007, de către responsabilii de proiect atunci când au constatat că tarlăua 3 nu este suficientă, la propunerea inculpatului Stoian-Albulescu Ion, care le-a indicat această tarla, fără însă a-i înștiința că existau deja încheiate contracte de concesiune pentru terenurile din tarlăua respectivă; astfel, prospecțiunile pe tarlăua 117 pentru stabilirea îndeplinirii cerințelor proiectului s-au desfășurat abia în luna aprilie 2007 de către o altă firmă HALCROW România, iar nu S.C.F&R WORLDWIDE S.R.L.București.

- contrar modalității de plată stabilită de responsabilii de proiect (trei tranșe anuale succesive în cotele expres indicate) în contractele de concesiune pentru terenurile deținute de inculpatul Stoian-Albulescu Ion și familia sa acesta a hotărât ca plata

redevenței să se efectueze într-o singură tranșă, la fel ca și în cazul contractului de concesiune încheiat cu coinalpatul Lixandru Virgil, plata făcându-se la 7 zile de la semnarea contractului-la data de 28.12.2006 - prin virarea în contul bancar nr.... deschis la BancPost Moreni, aparținând persoanei fizice Lixandru Virgil, a sumei de 3.381.000 lei reprezentând redevență.

- în cazul acestor contracte a fost încălcată și atribuția privind limita sa de competență, stabilită de directorul Diviziei Regiunii Centrale-Bacher Reinfiard, până la prețul de 1 euro/mp în cazul încheierii contractelor având ca obiect terenuri.

Toate aceste fapte și acte săvârșite de inculpatul Stoian-Albulescu Ion și a căror existență nu poate fi verosimil tăgăduită fiindcă rezultă exclusiv din materialul probator administrat în cauză, în mod special cu înscrișuri și audierea martorilor membri ai Comisiei de negociere, responsabili sau manager de proiect, juristul societății, etc.concretizează cerința esențială a infracțiunii de luare de mită, în variantele ca funcționarul public sau funcționarul să aibă competența de a îndeplini, de a nu îndeplini, întârzia sau accelera îndeplinirea actului pentru care este mituit, independent și separat de activitățile întreprinse de același inculpat și care caracterizează infracțiunile prev. de art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000 și art.12 lit.b a II-a din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 C. pen.

Drept consecință, Curtea reține răspunderea penală a inculpatului și pentru comiterea a două infracțiuni de luare de mită prev.și ped.de art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000 în concurs real cu infracțiunile prev. de art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000 și art.12 lit.b a II-a din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 C. pen.

Referitor la inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, Curtea reține că infracțiunea de complicitate la luare de mită constă în ajutorul dat soțului său în scopul obținerii de bani și foloase necuvenite pretinse și primite pentru a îndeplini, a nu îndeplini, întârzia sau accelera îndeplinirea actului pentru care este mituit, ajutor materializat în următoarele activități:

- în ziua de 29.11.2006, inculpata a fost prezentă la sediul firmei coinalpatului Lixandru Virgil din Moreni unde acesta i-a chemat pe moștenitorii defunctei Marinescu Steluța, adică pe Marinescu Marius și surorile lui Marinescu Rodica și Marinescu Constanța, plătindu-le prețul de 30.000 lei pentru suprafețele de 3 ha teren situat în punctul Mal Pruni (Tarlaua 37, parcela 526) ce urma să facă obiectul vânzării ulterioare către Lixandru Virgil, respectiv 2 ha în punctul Groșet-tarlaua 45, parcela 611 (vol.I, fila 59 dos.urm. pen.).

După remiterea prețului, atât inculpații Lixandru Virgil și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, cât și martorii Năstase Adrian-primarul comunei I.L.Caragiale, Marinescu Marius și surorile acestuia din urmă, s-au deplasat la Biroul Notarului Public Coman Mihai din Moreni, unde însă nu s-a putut încheia actul de vânzare-cumpărare, fiind necesară în prealabil dezbateră succesiunii între moștenitorii defunctei Marinescu Steluța.

Astfel, martorul Marinescu Marius împreună cu surorile sale și martorul Năstase Adrian s-au deplasat la Biroul Notarului Public Fieraru Marian, care a emis în aceeași zi certificatul de moștenitor suplimentar autentificat sub nr.270 din 29.11.2006 .

Din încheierea finală din 29.11.2006 pronunțată în dosarul succesoral nr.333/2006 precum și din certificatul de moștenitor suplimentar, suprafața totală de 5 ha (3 ha în punctul Mal Pruni și 2 ha în punctul Groșet) a revenit exclusiv martorului Marinescu Marius.

După emiterea certificatului de moștenitor menționat, în aceeași zi, martorii Marinescu Marius, surorile acestuia, precum și martorul Năstase Adrian s-au întors la

Biroul Notarului Public Coman Mihai, unde erau aşteptaţi de inculpaţii Lixandru Virgil şi Stoian-Albulescu Mirela-Daniela.

La acest birou notarial a fost încheiat şi autentificat sub nr.2829/29.11.2006, antecontractul de vânzare-cumpărare între martorul Marinescu Marius-în calitate de promitent vânzător şi inculpatul Lixandru Virgil-beneficiar al promisiunii de vânzare, având ca obiect terenul situat în extravilanul comunei I.L.Caragiale, în suprafaţă de 30.000 mp, preţul fiind de 30.000 lei.

La propunerea inculpatului Lixandru Virgil, martorul Marinescu Marius a fost de acord să o împuternicească pe inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela să-l reprezinte la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, astfel că la acelaşi birou notarial a fost autentificată sub nr.2830/29.11.2006 procura specială în baza căreia inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela a fost mandatată să-i vândă terenul lui Lixandru Virgil.

Cu aceeaşi ocazie, martorul Năstase Adrian a fost rugat de inculpatul Lixandru Virgil să urgenteze eliberarea titlului de proprietate pentru suprafaţa reconstituită în data de 29.11.2006 moştenitorilor defunctei Marinescu Steluţa, titlu care a şi fost emis la data de 08.12.2006 sub nr.148285, ridicat de primarul comunei I.L.Caragiale şi predat inculpatului Lixandru.

În aceste condiţii, la data de 13.12.2006, între inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela-în calitate de mandatară a martorului Marinescu Marius-şi inculpatul Lixandru Virgil a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.2962/13.12.2006 la Biroul Notarului Public Coman Mihai pentru terenul de 3 ha situat în extravilanul comunei I.L.Caragiale, punctul Mal Pruni, judeţul Dâmboviţa, ce a făcut apoi obiectul concesiunii pentru redevenţă de 3.381.000 lei încasată de inculpatul Lixandru Virgil.

- conform antecontractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4813 din 6 dec.2006 şi încheiat cu Miu Aurelia, Coconea Ioan şi Coconea Anton, suprafaţa de teren de 30.105 mp din tarlăua 117, parcela A2403/43 a fost promisă spre vânzare doar inculpatei Petrişor Daniela, care a şi achitat celor trei proprietari preţul integral de 30.000 lei chiar la data autentificării antecontractului; cu toate acestea, în contractul de vânzare-cumpărare nr.700 la 21.02.2007 (vol.VI, fila 37 dos.urm. pen.) alături de Petrişor Daniela ca şi cumpărătoare pentru jumătate din suprafaţa totală de 30.105 mp.(adică pt.15.052 mp.) figurează inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela.

La un interval de numai 5 zile de la data autentificării contractului de vânzare-cumpărare, adică la 26.02.2007, atât inculpata Petrişor Daniela cât şi inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela au concesiionat către Zona de Operare Băicoi fiecare, câte 15.052 mp din terenul situat în tarlăua 117, parcela A2403/43, conform contractelor de concesiune nr.6001/26.02.2007 (vol.VI, filele 30-35) şi nr.6004/26.02.2007 (vol.VI, filele 48 -53) pentru redevenţe de câte 1.032.567,20 lei încasate de acestea.

Inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela a încasat redevenţa totală de 1.032.567,20 lei la data de 06.04.2007 în contul său deschis la Raiffeisen Bank-Sucursala Ploieşti într-o singură tranşă şi fără ca în prealabil să se poarte negocieri cu proprietarii terenurilor din această tarla (tarlăua 117) şi din tarlalele 2 şi 3 Băicoi, cărora inculpatul Stoian-Albulescu Ion le-a comunicat personal sau prin intermediul soţiei sale că preţul concesiunii este fix, şi anume 1,4 RON/mp/an.

Prezenţa inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela la Moreni, la negocierea preţului şi perfectarea într-o singură zi a documentelor legale pentru ca moştenitorii Marinescu să poată înstrăina urgent terenul proprietatea autoarei lor către Lixandru Virgil, coroborată cu mandatarea acesteia de a-i reprezenta la perfectarea operaţiunii de vânzare către acest coinculpat a respectivei suprafeţe în condiţiile în care nu există niciun

fel de dovezi care să explice scopul sau motivele acestor demersuri făcute de inculpată, nu are justificare.

Această activitate vădit desfășurată cu scopul ca Lixandru Virgil să devină urgent proprietarul terenului de 3 ha pentru a-l concesiona imediat către SC OMV Petrom SA prin intermediul și contribuția hotărâtoare a directorului Zonei de Operare, inculpatul Stoian-Albulescu Ion, coroborată cu împrejurarea că nici în cazul operațiunii de vânzare-cumpărare a terenului de la proprietarii Miu și Coconeș, inculpata nu a explicat instanței ce a determinat-o să accepte ca prețul de 30.000 lei să fie achitat numai de coinculpata Petrișor la data autentificării antecontractului, când vânzătorii au negociat și s-au obligat numai față de aceasta din urmă, pentru ca, după cumpărarea terenului, realizată la 21.02.2007 și acesta să fie concesionat urgent, peste numai 5 zile, Zonei de Operare Băicoi reprezentată de soțul său ca și director, constituie în realitate acte materiale ce formează unitatea naturală a faptei penale de complicitate la infracțiunea de luare de mită prev. de art.26 rap. la art.254 alin.1 C. pen.cu referire la art.8 din Legea nr.78/2000, pentru care instanța de fond a dispus în mod neîntemeiat soluția achitării cu atât mai mult cu cât, în raport de motivarea dată acesteia, aceea a absorbției acestei fapte în cea prevăzută de legea specială prev. de art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000, pentru care această inculpată nu a fost trimisă în judecată, dezlegarea dată acțiunii penale exercitate de acuzare împotriva inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela este eronată.

În privința inculpaților Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, achitați de instanța fondului de sub învinuirea comiterii câte unei infracțiuni de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, Curtea reține că, independent de activitatea infracțională ce caracterizează infracțiunea prev. de art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000, corect stabilită de instanța de fond pe baza probelor aflate în dosar și care au fost amănunțit și punctual evocate și coroborate în partea expozitivă a hotărârii, aceștia au mituit pe inculpatul Stoian-Albulescu Ion cu sume importante din redevențele primite de la SC OMV PETROM SA București respectiv:1705.000 lei-inculpatul Lixandru Virgil și 1.032.567,20 lei și un teren în valoare de 15.000 lei-inculpata Petrișor Daniela nu doar pentru că au avut prin intermediul acestui inculpat, acces la informații nedestinate publicității ci mai cu seamă pentru că valorificarea acestor informații într-o formă și într-un interval de timp care să le permită obținerea redevențelor din concesiune, a presupus acte și fapte comise nemijlocit de persoana mituită constând în nerespectarea condițiilor de concesionare(fără aprobarea responsabililor de proiect din cadrul PETROM și înainte ca aceștia să decidă asupra condițiilor de achiziție a terenurilor necesare proiectului) a modalității de plată a redevenței (în tranșe anuale succesive stabilite în procente fixe) încălcarea imitei de competență pentru încheierea contractelor de concesiune, lipsa negocierii efective cu proprietarii terenurilor care au fost capacitați să vândă urgent oferinduli-se prețuri mai mari decât cele cerute de ei, prin întocmirea formalităților legale într-o singură zi, pentru suprafețele de teren ce îndeplineau cerințele impuse de proiect, astfel că ei înșiși s-au plasat în imposibilitatea de a le concesiona în beneficiul lor prin obținerea unor sume importante drept redevență.

Așa se explică achiziționarea în perioada 14.11.2006 – 6.12.2006 de către inculpata Petrișor Daniela a 3 suprafețe de teren din Băicoi, tarlăua 117 A2403/43, tarlăua 3 A13/42 și tarlăua 3A13/30 - toate cu suma de numai 30500 lei terenuri care au fost apoi, în luna februarie 2007, concesionate în nume propriu și pentru familia inculpaților Stoian-Albulescu pentru redevențe totalizând 1.750.260,4 lei.

Drept consecință, apreciind ca fără relevanță juridică împrejurarea că acțiunea de dare efectivă a sumelor și terenului reprezentând mita a avut loc după îndeplinirea actelor

și faptelor persoanei mituite, Curtea reține răspunderea penală a inculpaților Lixandru Virgil și Petrișor Daniela pentru comiterea câte unei infracțiuni de dare de mită prev. de art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, în concurs real de fapte penale, conform art.34 lit.b C. pen., cu infracțiunea prev. de art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000 (câte o faptă pentru fiecare inculpat), în condițiile în care latura obiectivă și cerințele esențiale pentru existența acestora sunt diferit reglementate de legiuitor, nu se absorb și nu se confundă, chiar dacă generic ele sancționează fapte de corupție, câtă vreme privesc acte materiale distincte dar conjugate prin modalitățile de comitere, într-o activitate infracțională complexă.

În acest context, verificând susținerea apelantului-inculpat care constituie critică în apel, că nu a avut legal stipulată în atribuțiile de serviciu clauza de confidențialitate și prin urmare, răspunderea sa penală pentru infracțiunile prev. de art.12 lit.b ambele teze din Legea nr.78/2000 nu a fost justificat reținută de instanța fondului, precum și critica apelantului-inculpat Lixandru Virgil că aceste norme legale reglementează numai faptele comise în domeniul pieței de capital, Curtea constată următoarele:

Funcția de director al Zonei de Operare Băicoi, îndeplinită de inculpatul Stoian-Albulescu Ion în temeiul deciziei de numire nr.1555/5 sept.2006 este inclusă în categoria celor prevăzute la art.1 lit.b din Legea nr.78/2000 deoarece se referă la persoane care îndeplinesc, temporar sau permanent, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența în cadrul (...) societăților comerciale.

Legea nr.78/2000 instituie prin art.2 reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane, în scopul prevenirii faptelor de corupție, pentru persoanele prevăzute la art.1-sus citat-instituind obligația de a îndeplini îndatoririle ce decurg din exercitarea funcției, atribuțiilor, însărcinărilor încredințate cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, fără a se folosi de acestea pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Încălcarea acestei obligații impuse de actul normativ menționat constituie în raport de modalitatea de săvârșire, una sau mai multe din infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție (secțiunea a 3-a) a celor în legătură directă cu infracțiunile de corupție (secțiunea a 4-a) ori a celor împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene(secțiunea a 4¹-a) prevăzute de același act normativ.

Prin urmare, Curtea constată că inculpatul Stoian-Albulescu Ion, intrând în categoria persoanelor prevăzute la art.1 lit.b din Legea nr.78/2000 ca director legal numit în această funcție, avea obligația impusă de art.2 din respectivul act normativ de a nu se folosi, în niciun mod, direct sau indirect de informațiile nedestinate publicității, pentru sine sau pentru alții cu scopul de a dobândi pentru el sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Faptul existenței sau inexistenței unei clauze de confidențialitate în vreunul din contractele sale de muncă, în actele adiționale la acestea sau în decizia de numire în funcție ori în fișa postului ocupat (acesta fiind salariatul SC PETROM SA încă din anul 1986, iar din anul 2003 a îndeplinit și diferite funcții de conducere) nu are relevanță, contrar susținerilor apelanților-inculpați, pentru îndeplinirea elementelor constitutive ale infracțiunilor prev. de art.12 lit b din Legea nr.78/2000, câtă vreme obligațiile persoanelor ce intră în sfera de reglementare a acestei legi sunt expres stabilite în corpul legii, nefiind necesară pentru a atrage răspunderea penală, dublarea lor de vreo clauză contractuală care să corespundă celei din art.26 codul muncii sau obligației legale generale a tuturor salariaților de a păstra secretul de serviciu, prevăzute de art.39 alin.2 lit.f din același cod și care operează oricum în puterea legii.

Cerința esențială instituită de legiuitor pentru existența infracțiunii nu este aceea a unei clauze speciale de confidențialitate ci aceea ca informațiile obținute în virtutea funcției, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate să nu fie destinate publicității, așa cum rezultă expres din art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

Or în cauza de față s-a demonstrat fără putință de tăgadă că în cadrul proiectului „Abandonări și deșeuri PETROM” demarat în toamna anului 2006 de societatea pe care o reprezenta legal, proiect care presupunea înființarea a două stații de bioremediere și a unui depozit de deșeuri în aria de competență a Zonei de Operare Băicoi, condusă de inculpat și care a necesitat identificarea unor terenuri care să îndeplinească anumite caracteristici în vederea achiziționării lor de către SC PETROM SA, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a fost implicat în diferite activități prin prisma funcției pe care o deținea, precum și a faptului că Zona de Operare Băicoi urma să beneficieze de cele două stații de bioremediere și de depozitul de deșeuri.

Astfel, în calitate de director al Zonei de Operare Băicoi, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a aflat cerințele pe care trebuia să le îndeplinească terenurile necesare proiectului, a aflat date referitoare la locațiile acestora, contribuind personal la identificarea lor, așa cum de altfel a și confirmat prin toate declarațiile date atât în cursul urmăririi penale cât și la instanța de fond și în cea de apel, beneficiind astfel de informații care nu erau destinate publicității.

Cu toate acestea, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a profitat de informația dobândită în virtutea funcției sale, conform căreia SC PETROM SA intenționa să achiziționeze terenuri necesare realizării celor două stații de bioremediere și a depozitului de deșeuri, în scopul obținerii atât pentru sine cât și pentru alte persoane apropiate, coinculpții Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, a unor foloase materiale necuvenite.

Pentru realizarea acestui scop ilicit, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a folosit în mod direct informațiile nedestinate publicității, achiziționând personal un teren în suprafață de 5000 mp necesar proiectului, situat în zona investigată, cu prețul de 4.000 lei, teren pe care ulterior, l-a concesionat către SC PETROM SA pentru o redevență în sumă de 343.000 lei.

În același timp, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a permis accesul la informațiile nedestinate publicității pe care le deținea, unor persoane neautorizate respectiv Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, cărora le-a spus că SC PETROM SA va achiziționa terenuri în zona Moreni și în extravilanul orașului Băicoi.

El a luat cunoștință direct că suprafețele de teren trebuiau să îndeplinească anumite criterii referitoare la:

- distanța față de zonele urbane, rezidențiale, recreaționale, cursuri de apă, surse de apă și terenuri agricole;
- existența apei subterane, apelor de coastă sau zone naturale protejate;
- riscuri de inundare, tasare, alunecări de teren sau avalanșe;
- zone naturale protejate sau de patrimoniu cultural;
- condiții geologice și hidrogeologice.

De aceea, pentru identificarea lor în funcție de aceste criterii, SC PETROM SA a încheiat un contract cu S.C. F&R WORLDWIDE S.R.L. București, în baza căruia această societate trebuia să desfășoare activități asociate proiectului privind selecția amplasamentului și colectarea datelor, investigații geotehnice și hidrogeologice, contract care conține și o clauză de confidențialitate potrivit căreia „toate informațiile obținute de contractantul (F&R) sau de către angajații, funcționarii sau agenții acestuia în decursul sau pe perioada realizării serviciului din contract sunt confidențiale și nu sunt divulgate de către contractant sau de către angajații acestuia, funcționarii sau agenții către nici o

persoană, firmă sau corporație, altele decât reprezentanțele desemnate ale societății (SC Petrom SA).

Această clauză confirmă dreptul exclusiv al societății contractante SC Petrom SA de a stabili dacă și între ce limite Proiectul Abandonări și deșeuri Petrom are caracter public iar nu dreptul inculpatului Stoian-Albulescu Ion de a încălca obligațiile instituite de art.2 din Legea nr.78/2000 cu argumentul că această clauză nu-l privește, iar o alta care să-i interzică să utilizeze în interes propriu sau pentru alții, a informațiilor obținute în virtutea funcției și a însărcinărilor încredințate, nu există în sarcina sa.

De aceea, fără a nega implicarea activă în identificarea terenurilor ce îndeplineau cerințele impuse de proiect, așa cum rezultă din propriile declarații ale inculpatului Stoian-Albulescu Ion, ale coinculpaților și ale martorilor responsabili de proiect Dreiseitel Martin și Lillemark Claus Henrik, ale martorilor Mocănescu Florin, Dumitrescu Daniela, Salomia Frunză Bogdan Gabriel și Sava Dana Monica, Curtea consideră că activitățile desfășurate în acest scop de inculpat constituie în fapt însărcinări încredințate în virtutea funcției supuse aceleiași cerințe de a nu fi destinate publicității și în consecință, nu puteau fi folosite de inculpat personal sau aduse la cunoștința unor apropiați care, utilizându-le la rândul lor, în folos material propriu, au obținut sub forma redevențelor, sume uriașe de bani din care au mituit și pe inculpat pentru facilitarea încheierii urgente a contractelor de concesiune și a încasării, contrar modalităților de plată, într-o singură tranșă a valorii acestor contracte, astfel cum s-a arătat.

Drept urmare, constatând că prin critica formulată în această privință, apelanții-inculpați au confundat caracterul confidențial al activității de identificare a terenurilor impus angajaților firmei S.C. F&R WORLDWIDE S.R.L. București, cu obligația inculpatului Stoian-Albulescu Ion de a de a nu se folosi, în niciun mod, direct sau indirect de informațiile nedestinate publicității, pentru sine sau pentru alții cu scopul de a dobândi pentru el sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, ce-i revenea în temeiul art.2 din Legea nr.78/2000 fără nicio altă clauză contractuală expresă, Curtea stabilește că informațiile obținute în procesul de implementare a proiectului, așa cum a fost descris în detaliu în fapt de tribunal, îndeplinesc cerința legală de a nu fi destinate publicității și în consecință, folosirea lor în interes propriu cât și divulgarea lor către cei doi coinculpați cu efectul încheierii unor contracte de concesiune, înțelese ca operațiuni financiare incompatibile cu funcția ocupată de inculpatul Stoian-Albulescu Ion de pe urma cărora au fost obținute redevențe în valoare de:343.000 lei; 1.032.567,20 lei (inc.Stoian-Albulescu Ion și Mirela-Daniela); 3.381.000 lei (inc.Lixandru Virgil) și 1.750.260,4 lei (inc.Petrișor Daniela) atrage răspunderea penală în condițiile legii.

Justificată este, în opinia Curții, și critica parchetului referitoare la omisiunea primei instanțe de a aplica inculpatului Stoian-Albulescu Ion pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a ocupa o funcție de natura aceleia de care s-a folosit pentru comiterea infracțiunilor de luare de mită, drept prevăzut de art.64 lit.c C. pen. față de împrejurările concrete în care s-a desfășurat activitatea infracțională, de natura și gravitatea deosebită a faptelor, de valorile sociale lezate și constând în raporturile de serviciu exploatate de inculpat în folosul său pe temeiul încrederii depline și îndreptățite manifestate de conducerea societății datorită activității anterioare îndelungate și meritoriile prestate de acesta în diferite structuri aparținătoare încă din anul 1986, astfel cum s-a arătat.

În privința individualizării pedepselor, Curtea constată fondată critica vizând netemeinicia modalității de executare hotărâtă de prima instanță deoarece criteriile prevăzute exemplificativ în art.72 C. pen., impun atât adecvarea sancțiunii penale la împrejurările efective, perioada de timp, mobilul și modul în care s-a desfășurat în

concret activitatea infracțională, la urmările socialmente periculoase produse, la persoana infractorului și perspectivele sale de reeducare și reintegrare socială, cât și îndeplinirea scopurilor pedepsei, astfel cum sunt arătate în art.52 din același cod.

În acești termeni, instanța de apel a luat în considerare contribuția concretă și efectivă a fiecăruia din cei 4 inculpați la activitatea infracțională complexă desfășurată, numărul actelor și faptelor materiale comise, valoarea sumelor obținute din infracțiuni, conduita anterioară dar și poziția procesuală adoptată pe parcursul judecării și a stabilit că scopurile de represiune, reeducare, prevenție și exemplaritate ale pedepsei pot fi atinse, respectând și principiul proporționalității, după cum urmează:

- pentru inculpatul Stoian-Albulescu Ion, ca pedeapsa rezultată din cumulul juridic al celor două pedepse aplicate de instanța fondului, ce vor fi menținute ca și quantum, cu cel al pedepselor ce i se vor aplica pentru cele două infracțiuni de luare de mită prev. de art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000, să fie efectiv executată prin privare de libertate, înlăturându-se prevederile art.86¹ și urm. aplicate de tribunal;

- pentru inculpații Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, cărora li se vor aplica pedepse orientate spre cuatumul mediu pentru comiterea câte unei infracțiuni de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, executarea pedepselor rezultate prin contopirea, conform art.33 lit.a și 34 lit.b C. pen., cu cele aplicate de prima instanță pentru comiterea câte unei infracțiuni prev. și ped.de art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000 urmează a fi suspendată sub supraveghere în condițiile art.86¹ și urm. C. pen., pe durata unor termene de încercare calculate conform art.86² din același cod și cu impunerea față de aceștia a obligațiilor prev. de art.86³ C. pen.

- pentru inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, Curtea apreciază că o corectă individualizare a pedepsei pentru infracțiunea de complicitate la luare de mită, prev. și ped.de art.26 C. pen. rap. la art.254 alin.1 C. pen. și cu referire la art.8 din Legea nr.78/2000, constituie aplicarea unei pedepse către minimul special legal și suspendarea condiționată a executării acesteia, cerințele art.81 C. pen. fiind cumulativ îndeplinite.

Analizând criticile referitoare la soluționarea acțiunii civile exercitate de SC OMV PETROM SA București, formulate de toți apelanții, precum și lipsa calității de parte civilă a acestei societăți, invocată sub forma improprie ca excepție de apelantul-inculpat Stoian-Albulescu Ion și de intimata-inculpată Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, Curtea constată următoarele:

În procesul penal, persoana vătămată este victima infracțiunii, iar dacă a suferit o vătămare fizică, morală sau materială și participă în procesul penal, are calitatea de parte vătămată.

Dacă partea vătămată exercită acțiunea civilă în procesul penal, solicitând daune-interese și/sau morale, ea devine subiectul activ al acțiunii civile alăturate celei penale prin voința titularului dreptului, constituirea în această calitate putând fi făcută, potrivit legii, în scris sau oral, în cursul urmăririi penale ori în fața instanței de judecată, până la citirea actului de sesizare; în declarația de constituire de parte civilă, persoana vătămată trebuie să indice clar quantumul determinat al prejudiciului și felul acestuia (material sau moral).

În raport de aceste elemente esențiale care conferă persoanei vătămate dreptul de a participa în procesul penal ca parte vătămată și ca parte civilă, Curtea de apel a stabilit că infracțiunile pentru care s-a stabilit răspunderea penală a celor 4 inculpați sunt infracțiuni de corupție și asimilate acestora care nu au, în principiu, obiect material. Acesta este distinct de produsul infracțiunii sau de mijloacele de comitere a acesteia și constă în

lucrul (sau ființa după caz) împotriva căruia se îndreaptă nemijlocit acțiunea sau inacțiunea ce aduce atingere obiectului juridic și care este vătămat ori periclitat.

Obiectul juridic protejat de infracțiunile de corupție și asimilate celor de corupție prevăzute atât în C. pen. cât și în Legea nr.78/2000 sunt exclusiv relațiile de serviciu și relațiile sociale în legătură cu buna desfășurare a acestora, prin natura lor aceste infracțiuni fiind infracțiuni de pericol (formale), în care starea de pericol pentru valoarea protejată este fie prezumată de legiuitor ca existând prin însăși incriminarea faptei fie trebuie să se producă efectiv, iar nu de rezultat (materiale) – în cazul cărora are loc o modificare fizică a realității înconjurătoare.

Considerându-se subiect pasiv adiacent al infracțiunilor deduse judecății, SC OMV PETROM SA București, ca titulară a valorilor sociale ocrotite penal și împotriva căreia s-au îndreptat atât infracțiunile prev. de art.12 lit.b ambele teze din Legea nr.78/2000 săvârșite în forma autoratului sau complicității cât și cele prevăzute în Codul penal, această societate s-a constituit parte civilă în procesul penal, în condițiile și termenul legal menționate mai-sus, solicitând despăgubiri materiale în valoare de 6.437.627,6 lei.

În aceste circumstanțe, în mod greșit s-a susținut atât lipsa calității de parte civilă în procesul penal a acestei societăți cât și inadmisibilitatea cererii de daune interese materiale solicitate, câtă vreme societatea a fost victima (secundară/adiacentă) a infracțiunilor de folosire în interes propriu sau al altor persoane, a informațiilor pe care le deținea în virtutea funcției și a însărcinărilor încredințate, unul din angajații săi, informații pe care această societate a decis să le excludă publicității, având dreptul de a stabili acest caracter pentru proiectul derulat în zonele Băicoi și Moreni, în toate componentele sale și pentru toți partenerii contractanți ai unor servicii sau activități de implementare a proiectului.

Societatea lezată prin activitatea infracțională avea însă îndreptățirea de a solicita și obține daune interese cu caracter material și/sau moral numai dacă dovedea prin orice mijloc de probă îngăduit de lege, că a suferit o pagubă patrimonială sau nepatrimonială ca urmare a infracțiunilor prev. de art.12 lit.b ambele teze din Legea nr.78/2000.

În condițiile în care societatea a cerut despăgubiri civile cu caracter material constând în valoarea tuturor redevențelor plătite celor 4 inculpați, adică 6.506.827,60 lei (343.000 lei+1.32.567,20 lei - inc. soți Stoian-Albulescu, 3.381.000 lei - inc.Lixandru și 1.750.260,40 lei - inc.Petrișor) din care a scăzut prețul de cumpărare a terenurilor concesionate adică 69.200 lei (30.000-lei plătit de inc.Lixandru; 35.200 lei - plătit de inc.Petrișor și 4.000 lei - plătit de inc.Stoian-Albulescu), suma rezultată de **6.437.627,60 lei** nu reprezintă prejudiciul cauzat societății, așa cum în mod neîntemeiat a considerat instanța fondului, fiindcă nu există nicio legătură de cauzalitate între redevențele plătite și faptele prev. de art.12 lit.b ambele teze din Legea nr.78/2000 sau cele de luare și dare de mită.

Aceste infracțiuni nu au determinat societatea să achite redevențele, în condițiile în care au fost încheiate peste 90 de contracte de concesiune cu persoane fizice, identificate de organul de urmărire penală și depuse în copie în volumele atașate și care sunt în curs de executare în cadrul derulării proiectului și de aceea valoarea constând în sumele achitate cu acest titlu inculpaților nu constituie despăgubire civilă cuvenită societății care nu a înregistrat niciun prejudiciu prin plata lor câtă vreme folosește suprafețele de teren concesionate conform contractelor, pe toată durata lor.

Eventuala pagubă ce trebuia dovedită de partea civilă consta în cuantificarea prejudiciului cu caracter patrimonial și/sau nepatrimonial suferit prin activitatea infracțională comisă de propriul angajat ca autor și complicității săi și constând în posibilele

urmări și efecte negative asupra proiectului „Abandonări și deșeuri PETROM” dacă acestea s-ar fi produs, ceea ce nu este cazul în raport de motivarea cererii de constituire de parte civilă și drept consecință, cu această argumentare, Curtea va respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă exercitată în procesul penal de partea civilă S.C.OMV PETROM S.A. București și va înlătura obligarea în solidar a inculpaților Stoian-Albulescu Ion, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil la plata sumei de 6.437.627,6 RON cu titlu de despăgubiri civile către aceasta.

Această sumă a fost obținută de cei 4 inculpați prin comiterea infracțiunilor pentru care răspund penal, astfel:

- de luare de mită și de complicitate la luare de mită săvârșite de inculpații soți Stoian-Albulescu Ion și Mirela-Daniela, constând în suma de 1.705.000 lei (RON) primită de inculpatul Stoian-Albulescu Ion de la inculpatul Lixandru Virgil, precum și cota indiviză din dreptul de proprietate asupra terenului de 30.104 mp. situat în extravilanul orașului Băicoi, tarlăua 117, parcela 2403/43 județul Prahova, ce a făcut obiectul contractului de vânzare cumpărare aut.700/21.02.2007 la Biroul Notarilor Publici Asociați Meiroșu (fila 37 vol.VI urm. pen) primită de inculpații Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela de la inculpata Petrișor Daniela, bani și bunuri ce vor fi confiscate în folosul statului, în temeiul art.254 alin.3 C. pen. rap. la art.19 din Legea nr.78/2000.

- de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații prev. și ped. de art.12 lit.b teza I și II din Legea nr.78/2000 săvârșite de inculpatul Stoian-Albulescu Ion ca autor și inculpații Lixandru Virgil și Petrișor Daniela ca și complici constând în sumele de 1.371.567 lei (RON) inculpatul Stoian-Albulescu Ion; 1.646.000 lei (RON) inculpatul Lixandru Virgil și 1.715.200 lei (RON) inculpata Petrișor Daniela calculate ca diferență dintre redevențele încasate și prețul terenurilor cumpărate în scopul concesiunii de către fiecare dintre aceștia preum și mita, rezultând: inc.nStoian-Albulescu Ion $1.032.567,20 + 343.000 - 4.000 \text{ lei} = 1.371.567 \text{ lei}$; inc. Lixandru Virgil $3.381.000 - 1.705.000 - 30.000 \text{ lei} = 1.646.000 \text{ lei}$ iar inc. Petrișor Daniela $1.750.260,40 - 35.000 = 1.715.200 \text{ lei}$.

Aceste sume vor fi confiscate de la inculpați în folosul statului, în temeiul art.19 din Legea nr.78/2000.

Un ultim aspect îl vizează critica parchetului privind omisiunea instanței de a dispune asupra măsurii asigurătorii luate împotriva inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela prin ordonanța de la 30.04.2008.

Înstanța de apel a considerat că, în condițiile în care cei 4 inculpați sunt condamnați pentru infracțiunile reținute în sarcina lor conform deciziei de față și ca o consecință a răspunderii penale instituite împotriva lor, trebuie să le fie aplicată și măsura de siguranță a confiscării speciale, iar în temeiul art.163 alin.1 C.pr.pen., pentru executarea acesteia, Curtea va menține măsura asiguratorie a sechestrului înființată prin ordonanțele din data de 30.04.2008, asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților Stoian-Albulescu Ion, Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil.

Pentru argumentele mai sus expuse, prin decizia penală nr.79 din 17 aprilie 2013 a Curții de Apel Ploiești - Secția Penală și pentru Cauze cu Minori și de Familie, s-au dispus următoarele:

În temeiul art.379 pct.2 lit.a C. pr. pen., au fost admise apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J - D.N.A.- Serviciul Teritorial Ploiești și inculpații Stoian-

Albulescu Ion, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil împotriva sentinței penale nr.254 pronunțată la 3 iulie 2012 de Tribunalul Prahova.

A fost desființată în parte sentința atacată și, rejudecând:

S-a descontopit pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare aplicată inculpatului **Stoian-Albulescu Ion** în pedepsele componente: de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații prev.și ped.de art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000 și de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prev.și ped.art.12 lit.b teza a-II-a din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 C. pen., pe care le va menține.

În baza art.art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000, a fost condamnat inculpatul la două pedepse de câte 3 ani închisoare și câte 4 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c C. pen., cu excepția dreptului de a alege pentru comiterea a două infracțiuni de luare de mită (privitor la Petrișor Daniela și respectiv Lixandru Virgil).

Conform art.33 lit.a, 34 lit.b și art.35 C. pen., au fost contopite cele 4 pedepse și s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare și 4 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c C. pen., cu excepția dreptului de a alege, aplicându-se și pedeapsa accesorie prev. de art.71 C. pen.- art.64 lit.a, b C. pen., cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei principale.

Au fost înlătuate dispozițiile art.86¹ și urm. precum și art.71 alin.5 C. pen.

În baza art.26 C. pen. rap. la art.254 alin.1 C. pen.cu referire la art.8 din Legea nr.78/2000, a fost condamnată **inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela**, pentru săvârșirea unei infracțiuni de complicitate la luare de mită, la pedeapsa de 3 ani închisoare, aplicându-se și pedeapsa accesorie prev. de art.71 C. pen.- art.64 lit.a, b C. pen., cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei principale.

În temeiul art.81 C. pen., s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o durată de 5 ani, termen de încercare.

În baza disp.art.71 alin.5 C. pen., s-a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatei.

În baza art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, s-a dispus condamnarea inculpaților **Petrișor Daniela** și **Lixandru Virgil** pentru săvârșirea câte unei infracțiuni de dare de mită, la pedeapsa de câte 2 ani închisoare.

S-a contopit pedeapsa de mai sus cu pedeapsa de 1 an închisoare aplicată de prima instanță aceluiași doi inculpați pentru săvârșirea câte unei infracțiuni de complicitate la folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prev. de art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000, conform art.33 lit.a, 34 lit.b C. pen., stabilind pedeapsa cea mai grea, de 2 ani închisoare.

În baza art.71 C. pen., s-a aplicat inculpaților Petrișor Daniela și Lixandru Virgil pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.64 literele a și b C. pen., cu excepția dreptului de a alege.

În temeiul art.86¹ alin.1 C. pen., s-a dispus suspendarea executării pedepselor sub supraveghere aplicate inculpaților pe un termen de încercare de 5 ani.

În baza art.86³ alin.1 C. pen., în sarcina inculpaților Petrișor Daniela și Lixandru Virgil s-au stabilit următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Prahova la datele care vor fi stabilite de acest serviciu;

b) să anunțe Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Prahova și Dâmbovița, în prealabil, despre orice schimbare a domiciliului, reședință sau locuință și despre orice deplasare care depășește 8 (opt) zile, precum și întoarcerea din deplasare;

c) să comunice Serviciului de Probațiune precizat schimbarea locului de muncă și justificarea acestei schimbări;

d) să comunice aceluiași serviciu de probațiune informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În temeiul art.359 alin.1 C.pr.pen.și art.86⁴ C. pen.s-a atras atenția asupra consecințelor nerespectării disp.art.86³ alin.1 și alin.3, art.83 C. pen., care atrag revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere aplicată acesteia.

Potrivit art.71 alin.5 C. pen., s-a dispus suspendarea executării pedepselor accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei închisorii aplicate inculpaților Petrișor Daniela și Lixandru Virgil.

Au fost înlăturate dispozițiile art.81 și urm. C. pen.în ce-i privește pe cei doi inculpați.

În baza art.254 alin.3 C. pen. rap. la art.19 din Legea nr.78/2000, Curtea a confiscat în folosul statului suma totală de 1.705.000 RON de la inculpatul Stoian-Albulescu Ion, precum și de la inculpații Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela - cota indiviză din dreptul de proprietate asupra terenului de 30.104 mp.situat în extravilanul orașului Băicoi, tarlăua 117, parcela 2403/43 județul Prahova, ce a făcut obiectul contractului de vânzare cumpărare aut.700/21.02.2007 la Biroul Notarilor Publici Asociați Meiroșu (fila 37 vol.VI urm. pen).

În baza art.19 din Legea nr.78/2000, a dispus confiscarea în folosul statului a următoarelor sume de la inculpați:

- suma de 1.371.567 RON de la inculpatul Stoian-Albulescu Ion;
- suma de 1.646.000 lei de la inculpatul Lixandru Virgil;
- suma de 1.715.200 RON de la inculpața Petrișor Daniela.

A fost menținută ca legală și temeinică măsura asiguratorie a sechestrului înființată prin ordonanțele din data de 30.04.2008 asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților Stoian-Albulescu Ion, Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil.

A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă exercitată în procesul penal de partea civilă S.C.OMV PETROM S.A.București și s-a înlăturat obligarea în solidar a inculpaților Stoian-Albulescu Ion, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil la plata sumei de 6.437.627,6 RON cu titlu de despăgubiri civile.

În baza art.191 alin.1 C.pr.pen., au fost obligați cei 4 inculpați la câte 1500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs partea civilă OMV Petrom, precum și inculpații Stoian-Albulescu Ion, Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, Lixandru Virgil și Petrișor Daniela.

Partea civilă SC OMV Petrom SA a criticat hotărârile în temeiul cazului de casare prev. de art.385⁹ alin.1 pct.17² C. pr. pen., susținând că s-a făcut o greșită aplicare a prevederilor art.19 din Legea nr.78/2000, cu consecința respingerii acțiunii civile.

În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că apare evident, față de cele reținute de instanța de fond și instanța de apel, că foloasele materiale obținute de inculpatul Stoian – Albulescu Ion prin comiterea infracțiunii prev. de art.12 din Legea nr.78/2000 constituie un prejudiciu al SC OMV Petrom SA. Inculpatul a manipulat informațiile pe

care le deținea, creând posibilitatea folosirii acestora în interesul său și a celorlalți doi inculpați, respectiv Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, iar inculpatul Stoian a prezentat responsabilului de proiect (martorul Dreiseitel Martin) o situație din care rezulta că proprietarii din zonele vizate de societate nu vor să vândă terenurile, singura soluție fiind concesionarea pe o perioadă de 49 de ani, deși inculpatul nu purtase nicio negociere sau discuție în acest sens. De asemenea, pentru a putea încasa sume de bani mai mari cu titlu de redevență, inculpatul a susținut față de factorii de decizie din societate, necesitatea plăților într-o singură tranșă. În acest fel, în mod deliberat, a orientat decizia societății spre o anumită operațiune juridică, ce-i profita imediat atât lui cât și celorlalți inculpați, în detrimentul societății, care a fost prejudiciată prin diferența dintre prețul de achiziție și redevența totală plătită pe 49 de ani.

În concluzie, partea civilă susține că nu sunt incidente disp. art.19 din Legea nr.78/2000 și nu se impune confiscarea sumelor de bani, ci aceste sume dobândite ilicit de inculpații Stoian – Albulescu Ion, Lixandru Virgil și Petrișor Daniela trebuie destinate despăgubirii SC OMV Petrom SA.

Pentru aceste motive, se solicită casarea în parte a deciziei, exclusiv în ce privește soluția adoptată cu privire la acțiunea civilă, în sensul admiterii și obligării inculpaților: Stoian-Albulescu Ion la plata sumei de 1.371.567 lei, Lixandru Virgil la plata sumei de 1.646.000 lei și Petrișor Daniela la plata sumei de 1.715.200 lei, cu titlu de despăgubiri.

Inculpata Petrișor Daniela a criticat decizia în temeiul cazului de casare prev. de art.385⁹ pct.18 C. pr. pen., susținând că s-a comis o gravă eroare de fapt ce a avut drept consecință pronunțarea unei hotărâri de condamnare.

Inculpata susține că o apreciere corectă a întregului material probator nu putea să conducă decât la concluzia nevinovăției sale sub aspectul comiterii ambelor infracțiuni.

Făcând referire la conținutul mijloacelor de probă, inculpata susține că *nu s-a dovedit că a fost complice la comiterea infracțiunii prev. de art.12 din Legea nr.78/2000*. Precizează că a început să cumpere terenuri în zonă în calitate sa de fermier – crescător de animale, iar procesul de vânzare-cumpărare a terenurilor poate dura chiar și 2 ani; datorită activității pe care o desfășura era prezentă pe teren, ceea ce a făcut să observe mai mulți muncitori care forau cu un echipament special și a aflat că aceștia sunt angajați la SC Petrom SA, iar după 2 săptămâni a auzit în oraș că societatea va concesiona terenuri în zona respectivă, aceasta fiind modalitatea în care ea însăși a ajuns să concesioneze 3 suprafețe de teren, alături de alte zeci de persoane din zona orașului Băicoi.

Inculpata susține că proiectul dezvoltat de SC Petrom SA nu putea fi considerat secret deoarece ar fi dat naștere unor suspiciuni din partea autorităților și societății civile, cu atât mai mult cu cât era vorba de depozitarea unor deșeuri care se puteau dovedi periculoase pentru sănătatea populației și pentru mediul înconjurător. Din probele administrate, inclusiv înscrisurile depuse la dosar, reiese cu claritate că atât reprezentanții SC Petrom SA (Dreiseitel Martin și Clauss Lillemark), cât și cei ai SC F&R SRL, au fost de acord ca procesul de identificare a terenurilor, accesul la teren și investigarea efectivă să se realizeze cu aducerea la cunoștința autorităților locale cât și a posesorilor terenurilor, a scopului urmărit prin proiectul Petrom.

Clauza ce a fost inserată în contractul încheiat între SC Petrom SA și SC F&R SRL se referă strict la angajații firmei de prospecțiuni și nu poate fi opusă inculpatului Stoian-Albulescu Ion, care nu a luat parte la încheierea respectivului contract și care nu era o persoană desemnată de Petrom în cadrul proiectului, așa cum rezultă din declarațiile martorilor și din înscrisuri, în special din declarația adjunctului managerului de proiect

Lillemark Clauss, precum și din declarațiile managerului de proiect Dreisetel Martin, care a precizat că nu i-a spus niciodată lui Stoian că proiectul era secret.

Inculpata Petrișor Daniela mai precizează că nu avea nevoie să facă demersuri pentru a obține o informație neoficială despre eventualele investiții în zonă, deoarece avea contract de arendă pentru majoritatea terenurilor, pe o perioadă între 3 și 5 ani, iar în realitate informația a obținut-o din zvon public, alimentat de salariații SC Petrom SA, dar și de funcționarii Primăriei Băicoi, de unde au fost obținute informații privind proprietarii terenurilor din zonă ce urmau a fi investigate în vederea implementării proiectului de bioremediere.

Inculpata consideră că nu poate fi acuzată că ar fi creat vreun prejudiciu SC Petrom SA prin concesionarea suprafețelor de teren, deoarece această societate nu a avut nicio suspiciune cu privire la suprafețele de teren, ce au fost concesionate la prețul stabilit de SC Petrom SA, la fel ca și în cazul celorlalte persoane care au încheiat contracte de concesiune la același preț (în jur de 80). Aceste contracte își produc în continuare efectele, terenurile fiind folosite de către SC OMV Petrom SA potrivit scopului urmărit. Terenurile prospectate ar fi fost concesionate indiferent de persoana în proprietatea căreia se afla la momentul respectiv, atât timp cât ele erau realmente necesare pentru îndeplinirea obiectului stabilit de SC Petrom SA.

Referitor la infracțiunea de dare de mită, inculpata Petrișor arată că nu există la dosar nicio probă în sensul că a cumpărat alături de Stoian-Albulescu Mirela-Daniela o suprafață de teren și că a achitat integral prețul, dimpotrivă, din probe administrate în cauză reiese că a achitat împreună cu inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela prețul total în cote egale, chiar dacă pe contract apare doar numele său. În acest sens, se invocă declarațiile martorei Meiroșu Carmen și extrasul de cont din 6 decembrie 2006, probe despre care se susține că dovedesc prezența inculpatei Stoian la notar în ziua semnării antecontractului, precum și faptul că la data încheierii antecontractului de vânzare cumpărare (6 decembrie 2006), inculpata Stoian a scos din contul personal suma de 12500 lei, utilizată pentru a plăti jumătate din prețul total, respectiv 15.000 lei. Aceste probe au fost ignorate de instanța de apel, care a reținut comiterea infracțiunii de dare de mită doar pe baza declarațiilor vânzătorilor Coconeia Ioan, Coconeia Anton și Miu Aurelia, declarații care au un conținut asemănător și nu au fost scrise, ci doar semnate de către aceștia, reieșind că martorii au fost influențați.

În ce privește latura civilă, inculpata Petrișor Daniela susține că nu există prejudiciu, așa încât în mod corect a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă exercitată de SC OMV Petrom SA.

În concluzie, se solicită casarea ambelor hotărâri, rejudecarea cauzei și achitarea inculpatei pentru ambele infracțiuni reținute în sarcina sa, în temeiul art.10 lit.a C. pr. pen. - fapta nu există - și înlăturarea măsurii confiscării.

Cu ocazia dezbatelor, apărătorii recurentei Petrișor Daniela au precizat că motivarea recursului se întemeiază pe cazul de casare prev. de art.385⁹ alin.1 pct.13 C. pr. pen. și au solicitat achitarea în temeiul art.17 lit.b rap.la art.16 lit.b din Noul Cod de procedură penală, arătând că motivele de recurs au fost depuse în termen.

Inculpatul Lixandru Virgil a invocat cazul de casare prev. de art.385⁹ alin.1 pct.12 teza I C. pr. pen.

Referitor la fapta de complicitate la infracțiunea prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, susține că nu sunt întrunite elementele constitutive în ce privește latura obiectivă, deoarece aceste dispoziții de incriminare au în vedere doar tranzacțiile financiare ca acte de comerț, efectuate pe piața financiară de capital, și nu tranzacțiile comerciale obișnuite. Inculpatul arată că această concluzie reiese din interpretarea

dispozițiilor legale și că a fost susținută în mod argumentat în doctrină, iar natura informațiilor pretins confidențiale nu a fost lămurită nici la urmărirea penală și nici în fața celor două instanțe.

Inculpatul Lixandru susține că nu sunt întrunite elementele constitutive nici în ceea ce privește latura subiectivă a infracțiunii, care trebuie să îmbrace forma intenției calificate, ceea ce presupune că a primit de la inculpatul Stoian informația că SC Petrom SA intenționează să achiziționeze terenuri în scopul construirii de stații de bioremediere și că a cunoscut că este vorba despre o informație confidențială, pe care să o fi folosit cu bună știință în scopul de a obține venituri necuvenite.

Inculpatul arată că, așa cum rezultă din probele administrate, el a fost contactat chiar de către reprezentanții SC F&R SRL, aflată în contract cu SC Petrom SA pentru identificarea terenurilor, care primiseră numărul de telefon de la coinculpatul Stoian, și invocă în acest sens declarațiile inculpatului Stoian-Albulescu Ion, declarațiile martorilor Salomia Frunză, Bogdan Gabriel și Sava Dana Monica.

Inculpatul Lixandru mai precizează că nu a obținut venituri necuvenite, banii primiți de la SC OMV Petrom SA reprezentând un preț corect pe care societatea l-a plătit și Primăriei Moreni pentru un teren inferior, iar partea civilă nu a solicitat niciodată rezilierea sau rezoluțiunea contractului. Faptul că a primit banii într-o singură tranșă nu transformă prețul într-unul necuvenit, căci documentele de plată au fost vizate de conducerea centrală a SC OMV Petrom SA.

Referitor la lipsa de confidențialitate a proiectului de achiziționare a terenurilor, inculpatul invocă declarațiile martorului Dreisetel Martin, care a precizat că procesul de identificare a terenurilor nu era secret, pentru că în mod automat trebuiau implicate alte persoane și că nu i-a spus niciodată inculpatului Stoian că este secret. În aceste condiții, nici inculpatul Lixandru, în calitate de complice, nu ar fi putut afla că este vorba despre informații confidențiale.

Susține că la dosar nu există nicio probă cu privire la confidențialitatea informațiilor, nu se analizează și nu se stabilește în ce constă complicitatea sa la infracțiunea prev. de art.12 din Legea nr.78/2000 comisă de inculpatul Stoian, singurul argument al instanței de apel constând în interdicția prevăzută chiar de dispoziția legală, fără să se indice izvorul unei asemenea obligații (regulament, lege, clauză anexă la contractul de muncă).

Este nereală susținerea din rechizitoriu (filele 4-5) potrivit căreia ar fi avut acces la clauza de confidențialitate din contractul încheiat între SC Petrom SA și SC F&R SRL prin intermediul coinculpatului Stoian, căci rezultă chiar din conținutul acestui contract că a fost semnat abia la 20 decembrie 2006, iar serviciile SC F&R SRL au fost oferite anterior fără contract, deci fără clauza de confidențialitate.

În legătură cu infracțiunea de dare de mită prev. de art.255 C. pen., recurentul Lixandru Virgil susține că nu sunt întrunite niciunul din elementele constitutive. S-a demonstrat că între el și inculpatul Stoian a existat un contract de împrumut, inculpatul Stoian începând să-i restituie banii din luna mai 2007, înainte de sesizarea organelor penale, operațiunile bancare dovedind realitatea convenției și a restituirii sumei împrumutate.

Nu au fost administrate probe, de pildă înregistrări, interceptări telefonice și nu s-a organizat un flagrant, iar martorii audiați nu au făcut declarații care să susțină comiterea infracțiunii de dare de mită, condamnarea dispunându-se doar pe baza documentelor financiar bancare, iar comiterea infracțiunii nu este plauzibilă din moment ce a plătit cota de impozit de 16% și urmează ca în continuare să plătească impozit pe toată durata concesiunii.

În consecință, se solicită admiterea recursului și pronunțarea unei soluții de achitare pentru ambele infracțiuni, în baza art.10 lit.d C. pr. pen.

Ulterior, în data de 14 martie 2014, recurentul inculpat Lixandru Virgil a transmis prin fax o cerere de recalificare a motivului de recurs din art.385⁹ alin.1 pct.12 în art.385⁹ alin.1 pct.13 C. pr. pen., care vizează situația în care fapta nu este prevăzută de legea penală, cu consecința examinării din oficiu a motivelor invocate.

De asemenea, având în vedere intrarea în vigoare a noilor coduri, solicită și aplicarea legii penale mai favorabile, recalificarea faptelor prin reținerea infracțiunilor prev. de art.48 C. pen. în vigoare rap. la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 și a infracțiunii prev. de art.290 C. pen. în vigoare, infracțiuni cu privire la care să se dispună achitarea în temeiul art.396 alin.5 rap. la art.16 lit.b C. pr. pen. în vigoare, să se înlăture toate măsurile de confiscare și sechestrul și să se lase nesoluționată acțiunea civilă în temeiul art.25 alin.5 C. pr. pen. în vigoare.

În subsidiar, în situația în care se resping criticile referitoare la nevinovăție, se solicită ca pentru infracțiunea de dare de mită și pentru concursul de infracțiuni să se constate că legea veche este mai favorabilă.

Recurenții inculpați Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela au invocat cazurile de casare prev. de art.385⁹ alin.1 pct.12, pct.14, 17² și 18 C. pr. pen.

În ce privește infracțiunile de luare de mită, respectiv complicitate la luare de mită, se arată că sumele primite de la coinalpatul Lixandru Virgil și terenul pretins a fi primit de la coinalpata Petrișor Daniela nu au fost date în scopul ca Stoian-Albulescu Ion, în calitate de director al zonei de operare Băicoi din cadrul SC Petrom SA, să îndeplinească sau nu anumite sarcini de serviciu în realizarea proiectului „Abandonarea deșeurilor” în unitatea pe care o conducea.

Pentru a fi întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, pretinderea trebuie să fie certă și să rezulte fără dubiu din probele administrate, infracțiunea neexistând în absența probării înțelegerii dintre mituitor și cel mituit, iar în speță, analiza probelor administrate nu evidențiază existența unei astfel de înțelegeri prealabile între inculpatul Stoian-Albulescu Ion și coinalpații Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, recurentul invocând în acest sens declarațiile persoanelor audiate în cauză și interceptarea convorbirilor telefonice.

Consideră că, dimpotrivă, probele dovedesc faptul că primirea banilor de la Lixandru Virgil constituie un simplu împrumut pe care inculpatul Stoian-Albulescu Ion a început să-l restituie numerar și prin transfer bancar încă din luna mai 2007, fără a se încheia însă un înscris datorită relațiilor apropiate existente între cei doi.

Pe de altă parte, inculpatul Stoian-Albulescu Ion susține că nu s-a dovedit că a primit cu titlu de mită, cu complicitatea soției sale Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, un teren de 15.052 m.p. de la coinalpata Petrișor Daniela. Probele administrate, respectiv declarațiile martorilor Meiroșu Daniela și Meiroșu Vasilica, agenda notarului public și extrasul de cont emis de Romexterra Bank, dovedesc contrariul, și anume că terenul a fost cumpărat de Stoian-Albulescu Mirela-Daniela împreună cu Petrișor Daniela, că programarea la notar pentru încheierea antecontractului s-a făcut la solicitarea inculpatei Stoian care a achitat jumătate din preț (respectiv suma de 15.000 lei, din care 12.500 lei fuseseră scoși din contul personal de la Romexterra Bank). Toate aceste probe au fost ignorate, conducând la o gravă eroare de fapt și la greșita condamnare a inculpaților: Stoian-Albulescu Ion pentru comiterea infracțiunii de luare de mită, respectiv Stoian-Albulescu Mirela-Daniela pentru complicitate la luare de mită.

În motivarea recursului se mai arată că nu trebuie omis faptul că, pentru considerente diferite, prima instanță a dispus achitarea inculpatului Stoian-Albulescu Ion

pentru infracțiunea de luare de mită, soluția fiind modificată de către instanța de apel, care a dispus și confiscarea banilor și bunurilor în baza art.19 din Legea nr.78/2000, recunoscând implicit temeinicia soluției pronunțate de tribunal, care a apreciat că infracțiunea de luare de mită nu poate coexista cu infracțiunea prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

Recurenții susțin că argumentele reținute de instanța de apel ca și temei al soluției de condamnare pentru infracțiunile de luare de mită, respectiv complicitate la luare de mită, sunt combătute prin aceea că nu s-a dovedit pretinderea vreunei sume de bani sau vreun folos necuvenit și invocă în acest sens mai multe aspecte: încheierea contractului de concesiune cu Lixandru Virgil s-a datorat faptului că terenul îndeplinea condițiile cerute, dar și presiunii venite din partea conducerii SC Petrom SA, interesată în realizarea cât mai urgentă a proiectului; comisia de negociere a acceptat cererea concedentului cu privire la prețul de 2,3 lei/m.p./an și plata redevenței într-o singură tranșă, iar SC Petrom SA a achitat suma cuvenită, confirmând acordul său în legătură cu modalitatea de achiziție prin concesiune și cuantumul redevenței, procesul verbal fiind semnat de toți membrii comisiei; contractul de concesiune a fost avizat pentru legalitate de consilierul juridic Gheorghe Nicolae; prețul nu a mai fost renegociat, fiind stabilit prin e-mail-ul din 25 ianuarie 2007, fiind cel practicat de către inculpat pentru toți concedenții; inculpatul Stoian nu a recunoscut niciodată că i-ar fi spus managerului de proiect Dreisetel Martin că societatea devine proprietara terenurilor după 49 de ani; terenurile din tarlăua 117 au fost achiziționate înaintea efectuării unor investigații, dar cu aprobarea verbală a factorilor responsabili, iar investigațiile geologice ulterioare au corespuns așteptărilor; pentru terenurile familiei Stoian a existat acordul expres al managerului de proiect și în contracte s-a prevăzut pentru concesionare încasarea redevenței într-o singură tranșă, ca o recunoaștere a sprijinului cerut inculpatului Stoian-Albulescu Ion și acordat de acesta în achiziționarea suprafeței de 30 ha., fără nicio obiecție din partea SC Petrom SA; limita de competență până la 1 euro a inculpatului Stoian – Albulescu Ion nu a fost niciodată încălcată, preturile de 1,4 și respectiv 2,4 lei/m.p./an, fiind sub nivelul acestei limite; nu a fost încălcată nici limita de competență de maximum 25.000 euro, acesta fiind un plafon care se referea la banii care provin din bugetul propriu al Zonei de Operare, și nu la plafonul la care avea dreptul societatea ca atare.

În susținerea acestor argumente se invocă mai multe probe administrate în cauză, constând în înscrisuri, declarații de inculpați și declarații de martori.

Se arată că inculpatul Stoian-Albulescu Ion avea o singură sarcină, și anume de a semna ca reprezentant al SC Petrom SA contractul de cesiune numai pe baza datelor stabilite de comisia de negociere și de a-i ajuta în calitate de cunoscător al zonei pe managerul proiectului - Dreisetel Martin și pe cel de pe plan local - Dumitrescu Daniela.

Nu rezultă din nicio probă că inculpatului Stoian i s-ar fi cerut în scris ori verbal să-și asume obligația de a nu comunica intenția SC Petrom SA de a achiziționa terenuri în respectivele zone. Mai mult, din probele administrate reiese că numai reprezentanții SC F&R SRL erau cei care stabileau împreună cu managerul local al proiectului dacă terenurile identificate la sugestia inculpatului Stoian corespundeau sau nu scopului urmărit de SC PETROM, fără ca inculpatul Stoian să aibă vreo atribuție în această privință.

Se mai arată că, potrivit celor stabilite de instanța de apel, care și-a însușit opinia parchetului, inculpatul Stoian - în calitate de director al Zonei de Operare Băicoi, se încadrează în categoria persoanelor prev. de art.1 lit.b din Legea nr.78/2000 și nu în categoria prev. de art.1 lit.c din aceeași lege, deoarece nu avea atribuții de control. Din

acest motiv, nu se poate reține infracțiunea de luare de mită în varianta prev. de art.8 din Legea nr.78/2000, care se referă la manager, director, administrator, cenzori sau alte persoane cu atribuții de control.

În consecință, în temeiul art.10 lit.d C. pr. pen., s-a solicitat achitarea inculpatului Stoian-Albulescu Ion pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită și a inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită.

Referitor la infracțiunile prev. de art.12 lit.b teza I și teza a II-a din Legea nr.78/2000, se arată următoarele:

Faptei îi lipsește obiectul juridic deoarece operațiunea de cumpărare urmată de concesionarea terenului se plasează pe piața imobiliară, nefiind o operațiune financiară, ca act de comerț care vizează capitalul societății și nici o tranzacție prin vânzare răscumpărare sau conversie de acțiuni și nici un act bancar operațiune de schimb sau o tranzacție financiară pe piața monetară.

Faptei îi lipsește și latura obiectivă, deoarece nu s-a probat unul din elementele de bază, și anume existența unor informații cu caracter nepublic.

Faptei îi lipsește și latura subiectivă, deoarece inculpatul Stoian-Albulescu Ion a avut aprobarea conducerii SC Petrom SA pentru a-și concesiona propriile terenuri fără vreo condiționare legată de modalitatea și momentul la care inculpatul a intrat în proprietatea terenului.

În ce privește clauza de confidențialitate, se susține că nu a fost adusă pe nicio cale la cunoștința inculpatului Stoian și a fost înscrisă doar în contractul de prestări servicii încheiat între SC Petrom SA și SC F&R World Wide SRL, contract care nu are număr și care a fost întocmit și semnat abia la data de 20.12.2006, respectiv 26.12.2006.

Drept urmare, nu se poate concluziona că inculpatul Stoian a deținut informații nedestinate publicității, pentru că societatea nu l-a înștiințat în scris sau oral cu privire la anumite date confidențiale privind realizarea proiectului cu descrierea în concret a acestor informații. În acest sens, se invocă și declarațiile martorilor Dreisetel Martin, Lillemark Clauss și Neguț Adrian, susținându-se că demonstrează cu certitudine că inculpatul Stoian nu a știut că procesul de achiziționare al terenurilor are caracter confidențial.

Pe de altă parte, în motivarea recursului se arată că prin probe administrate nu s-a demonstrat că inculpatul ar fi furnizat informații legate de intenția agentului economic de a achiziționa terenuri în zonele menționate. Dimpotrivă, din probe rezultă că Lixandru Virgil a aflat la Primăria Moreni încă din luna octombrie 2006 că în zonă se va construi o stație de bioremediere, iar funcționarii primăriei aveau cunoștință la rândul lor de acest fapt dintr-un memoriu tehnic pe care SC Petrom SA l-a atașat cererii a unui certificat de urbanism depusă în octombrie 2006. Inculpata Petrișor Daniela a aflat din zvon public despre achiziționarea de terenuri, așa cum de altfel, au declarat și alți numeroși concedenți audiați de instanța de fond.

Mai mult, lipsa caracterului de confidențialitate a informațiilor reiese cu claritate din examinarea adresei nr.460/28.02.2008 a SC Petrom SA înaintată Direcției Naționale Anticorupție în care se precizează că „managementul SC F&R World Wide SRL a fost de acord ca întreg procesul de identificare a terenurilor pentru realizarea proiectului să fie transparent” (vol.2 fila 22 d.u.p.).

Se mai arată că, în motivarea deciziei atacate, se reține că întreaga activitate a inculpatului Stoian ca director al zonei de operare este supusă lipsei de publicitate în temeiul art.2 din Legea nr.78/2000. Dacă argumentul Curții de apel ar fi corect, legiuitorul ar fi trebuit să caracterizeze ca infracțiune chiar dispozițiile art.2 mai sus menționate, ceea ce nu s-a întâmplat. Pe cale de consecință, este necesar ca informațiile

nedestinate publicității să fie enunțate, descrise în mod clar și aduse la cunoștința funcționarului pentru ca acesta să le cunoască și apoi să respecte obligația de a nu le folosi în scopul obținerii unor avantaje materiale pentru sine sau pentru altul.

Drept urmare, se solicită achitarea inculpatului Stoian-Albulescu Ion în temeiul art.10 lit.d C. pr. pen. atât pentru infracțiunea prev. de art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000, cât și pentru infracțiunea prev. de art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000.

Un alt motiv de recurs vizează greșita aplicare a legii în ceea ce privește pedeapsa complementară prev. de art.64 lit.c C. pen., în sensul că această interdicție trebuia să se circumscrie doar la dreptul de a ocupa o funcție de director de zonă în cadrul unei companii cu un profil identic sau asemănător cu cel al SC OMV Petrom SA, neexistând temei legal de a i se interzice practicarea profesiei de inginer petrolier inculpatului Stoian-Albulescu Ion.

O altă critică vizează aplicarea greșită a măsurii confiscării.

Referitor la infracțiunea de luare de mită, se arată că, deși instanța de apel a reținut că inculpatul Stoian i-a restituit inculpatului Lixandru Virgil întreaga sumă pe care o primise de la acesta, a dispus confiscarea respectivei sume tot de la inculpatul Stoian.

În ce privește infracțiunile prev. art.12 lit.b teza I și teza a II-a din Legea nr.78/2000, se arată că instanța a confiscat de la inculpatul Stoian în mod greșit diferența dintre redevențele încasate și prețul terenurilor cumpărate și concesionate, ignorând faptul că prețul a fost stabilit de părți în funcție de cerere și ofertă, că potrivit contractului de concesiune, inculpatul Stoian era îndreptățit la încasarea redevenței, că respectivele contracte nu au fost anulate și terenurile sunt folosite în continuare de SC Petrom SA. Chiar dacă s-ar admite că măsura confiscării este corectă, suma de 1.371.567 lei trebuia diminuată cu impozitul pe profit de 16%, ce a fost plătit de inculpatul Stoian.

În ceea ce o privește pe inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela au fost formulate distinct și alte motive de recurs.

În primul rând, se susține că a fost condamnată pentru o infracțiune care nu a făcut obiectul punerii în mișcare a acțiunii penale și trimiterii în judecată. Inculpata a fost trimisă în judecată pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, pentru care tribunalul a dispus achitarea, respectiv pentru că, în data de 21.02.2007, cu intenție, l-a ajutat pe soțul său (inculpatul Stoian-Albulescu Ion) să primească de la coinculpata Petrișor un teren în suprafață de 15.052 m.p., în schimbul comunicării către aceasta din urmă a unor informații nedestinate publicității, deținute de inculpat în virtutea funcției de director al SC Petrom SA Zona de Operare Băicoi, și în scopul concesionării aceluși teren proprietatea coinculpatei Petrișor Daniela.

Prin decizia atacată, instanța de apel a reținut că inculpata se face vinovată de comiterea cu intenție a două acțiuni de sprijinire a soțului său în comiterea a două infracțiuni de luare de mită. Pe lângă fapta care a făcut obiectul trimiterii în judecată, instanța de apel a apreciat că în scopul achiziționării mai rapide a unui teren de 3 ha. de către inculpatul Lixandru Virgil, inculpata Stoian a acceptat să fie împuternicită de vânzătorul Marinescu Marius prin procură să-i vândă acel teren. Curtea de apel a inclus această faptă în componența laturii obiective a infracțiunii de complicitate la luare de mită, considerându-le acte materiale ce formează o unitate naturală de infracțiune. Instanța de apel nu a pus însă în discuție extinderea acțiunii penale pentru alte acte materiale, încalcând astfel dispozițiile imperative ale art.334, 335 C. pr. pen.

În al doilea rând, susține că a fost condamnată pentru o faptă care nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Se arată că din probele administrate reiese că inculpata Stoian este cumpărătoarea a ½ din terenul de 3 ha., deoarece a achitat partea sa de preț încă din data de 6.12.2006 și a fost cea care a făcut programarea la biroul notarial

pentru încheierea antecontractului. Se invocă declarațiile inculpaților, declarațiile martorilor Petrișor Gheorghe, Meiroșu Carmen, Meiroșu Alina Vasilica, precum și înscrisurile constând în copia agendei de termene a notarului public și extrasul de cont emis de Romextera Bank din care rezultă că în data de 6.12.2006 inculpata Stoian a retras din contul său suma de 12.500 lei, bani ce au fost înmânați inculpatei Petrișor Daniela împreună cu diferența până la 15.000 lei, reprezentând jumătate din preț, sumă pe care la rândul ei, inculpata Petrișor a înmânat-o cumpărătorilor împreună cu partea sa.

Drept urmare, se solicită achitarea inculpatei Stoian în temeiul art.10 lit.b C. pr. pen. pentru infracțiunea prev. de art.26 rap. la art.254 alin.1 C. pen. cu ref. la art.8 din Legea nr.78/2000.

În subsidiar, se solicită reindividualizarea pedepselor aplicate inculpaților Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela prin reținerea circumstanțelor atenuante prev. de art.74 alin.1 lit.a și c C. pen. și aplicarea unor pedepse sub minimul special, fără a se dispune executarea în regim de detenție.

Ulterior, recurenții inculpați Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela au formulat în scris cerere de recalificare a motivelor de recurs prin invocarea cazului de casare prev. de art.385⁹ alin.1 pct.13 C. pr. pen., și de aplicare a legii penale mai favorabile prin reținerea dispozițiilor legii noi în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită și complicitate la luare de mită, respectiv art.289 combinat cu art.308 din noul Cod penal.

Cu ocazia dezbaterilor s-a menținut această ultimă poziție, motivele de recurs fiind subsumate cazului de casare prev. de art.385⁹ alin.1 pct.13 C. pr. pen. anterior, cu referire la art.16 lit.b din Codul de procedură penală în vigoare, temei în care s-a solicitat pentru ambii inculpați achitarea cu privire la toate infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată.

În subsidiar, referitor la legea penală mai favorabilă, s-a susținut că datorită abrogării art.8 din Legea nr.78/2000 și pentru că elementul scop nu se mai regăsește în noua reglementare, infracțiunea prev. de art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000 a fost dezincriminată, cu atât mai mult cu cât nu se poate reține că inculpatul Stoian îndeplinește calitatea de funcționar public, fiind doar asimilat funcționarului public. Drept urmare, s-a solicitat schimbarea încadrării juridice prin reținerea disp. art.289 alin.1 cu referire la art.308 alin.2 din noul C. pen., aplicarea unei pedepse între limitele reduse cu o treime, respectiv de la 2 la 6 ani și 8 luni și amânarea executării pedepsei.

În ce privește forma continuată a infracțiunii, se susține că este mai favorabilă noua reglementare, iar în ce privește instituția concursului de infracțiuni, legea veche.

Referitor la confiscare se arată că, începând cu data de 1.02.2014, art.19 din Legea nr.78/2000 a fost abrogat, așa încât nici confiscarea specială nu mai poate fi dispusă.

* * *

Luând în considerare data pronunțării deciziei, precum și faptul că la data de 1 februarie 2014 a intrat în vigoare noul Cod de procedură penală, dar prin art.12 alin.1 din Legea de aplicare nr.255/2013 s-au stabilit dispoziții tranzitorii, în sensul că „Recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, declarate împotriva hotărârilor care au fost supuse apelului, potrivit legii vechi rămân în competența aceleiași instanțe și se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs”, ***se constată aplicabile în speță dispozițiile Codului de procedură penală anterior, astfel cum au fost modificate prin Legea nr.2/2013.***

Din acest motiv, referirea în prezenta decizie la dispozițiile Codului de procedură penală va avea în vedere conținutul prevederilor mai sus menționate, fără ca instanța de recurs să mai facă, de fiecare dată, această precizare.

* * *

Cu ocazia soluționării recursurilor, la termenul din 18 martie 2014, recurenții inculpați Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela au formulat cerere de administrare de înscrisuri noi, în sensul de a se solicita SC OMV Petrom SA să depună la dosar actul de privatizare (pentru verificarea structurii acționariatului), precum și informații referitoare la caracterul public al datelor ce vizează proiectul OMV Petrom (în legătură cu care s-a reținut comiterea infracțiunilor de către inculpați). De asemenea, s-a solicitat efectuarea unei adrese către Raiffeisen Bank-Agenția Ploiești pentru a înainta copia declarației dată de inculpatul Stoian-Albulescu Ion cu privire la suma de 9050 lei, pe care a primit-o de la Lixandru Virgil în data de 16 aprilie 2007. În cadrul cererii de probe, inculpații au solicitat și depunerea unei traduceri corecte a contractului încheiat între OMV Petrom și Societatea F&R, susținând că OMV Petrom a trimis instanței o traducere greșită a acestui contract.

Înalta Curte a respins aceste cereri pentru următoarele motive: în legătură cu structura acționariatului, din oficiu, a fost atașat la dosar rezultatul verificării de pe site-ul public al OMV Petrom; referitor la informațiile confidentiale, apărarea a menționat că aceste date nu există, așa încât un fapt negativ contrar nu ar putea fi probat în propria cale de atac a inculpaților; în ce privește traducerea, apărarea nu a invocat punctual părțile din traducere care nu sunt corecte; cu privire la informațiile solicitate de la unitatea bancară, se constată că inculpatul a depus deja la dosar un răspuns emis de Raiffeisen Bank-Agenția Ploiești.

La soluționarea cererilor de probe, Înalta Curte a avut în vedere și disp. art.385¹⁴ rap. la art.385⁹ C. pr. pen., potrivit căruia recursul, ca a doua cale de atac, este limitat doar la examinarea chestiunilor de drept, neputând fi examinate chestiuni de fapt, așa încât aprecierea pertinentei, concludenței și utilității probelor trebuie efectuată și din perspectiva posibilității invocării, în conformitate cu cazurile de casare, a aspectelor ce se tind a fi dovedite prin probele solicitate de către inculpați.

Prin încheierea din 21 ianuarie 2014, Înalta Curte a admis cererea formulată de recurenții inculpați Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela și a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a disp. art.I pct.15 din Legea nr.2/2013 (cu privire la modificarea art.385⁹ alin.1 pct.14 C. pr. pen.), art.I. pct.16 din Legea nr.2/2013 (cu privire la abrogarea art.385⁹ alin.1 pct.18 C. pr. pen.), art.I pct.17 și art.II alin.1 din Legea nr.2/2013.

De asemenea, prin încheierea din 18 martie 2014, Înalta Curte a admis cererea formulată de aceiași recurenți inculpați și a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.17 al Legii nr.2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești (prin care a fost modificat articolul 385⁹ alin.3 C. pr. pen. anterior).

* * *

Potrivit art.385¹⁰ alin.1 și 2 C. pr. pen. (în forma aplicabilă în speță), recursul trebuie să fie motivat prin cererea de recurs sau printr-un memoriu separat care trebuie depus la instanța de recurs cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată.

Potrivit alin.2¹ din același articol, în cazul în care nu sunt respectate condițiile prevăzute în alin.1 și 2, instanța ia în considerare numai cazurile de casare care, potrivit art.385⁹ alin.3, se iau în considerare din oficiu.

Se constată că partea civilă SC OMV Petrom SA a depus motivele de recurs în termenul prevăzut de lege. Astfel, primul termen de judecată a fost fixat la data de 19 noiembrie 2013, iar recurenta parte civilă a depus motivarea recursului în data de 14 noiembrie 2013 (fila 29) cu 5 zile înaintea termenului de judecată (termen de regresivitate calculat pe zile libere).

De asemenea, inculpata Petrișor Daniela a depus motivele de recurs cu respectarea disp. art.385¹⁰ alin.2 C. pr. pen. (fila 36), respectiv în data de 14 noiembrie 2013 (data poștei).

Ceilalți trei recurenți inculpați nu au motivat recursul în termen: inculpatul Lixandru Virgil a depus motivarea recursului prin fax la data de 8 ianuarie 2014 (fila 51), iar inculpații Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela la data de 31 ianuarie 2014 (fila 81).

Este adevărat că la primul termen de judecată s-a solicitat amânarea cauzei pentru lipsă de apărare, însă, așa cum rezultă din dovezile de citare (filele 15-17 din dosarul instanței de recurs), recurenții inculpați Stoian-Albulescu Ion, Stoian-Albulescu Mirela-Daniela și Lixandru Virgil au fost înștiințați încă din data de 6 iunie 2013 cu privire la primul termen de judecată în recurs, iar pe citație s-a făcut mențiune cu privire la dispozițiile art.385¹⁰ din C. pr. pen., respectiv necesitatea motivării recursului cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată, dar și referitor la consecințele nerespectării acestui termen, precizându-se că nu vor fi luate în considerare decât cazurile de casare ce pot fi avute în vedere din oficiu.

Rezultă, așadar, că inculpații au avut timp suficient pentru pregătirea apărării și pentru depunerea motivelor de recurs, între momentul înștiințării și primul termen fixat în cauză existând un interval de timp de circa 5 luni.

Este nefondată susținerea recurenților inculpați Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, în sensul că procedura de citare pentru primul termen de judecată nu a fost îndeplinită, pe motiv că citațiile au fost primite de mama inculpatului, care locuia la o altă adresă. Așa cum rezultă din dovezile de îndeplinire a procedurii de citare pentru cei doi recurenți (filele 15 și 16 din dosarul instanței de recurs), citațiile au fost comunicate la adresa lor de domiciliu și au fost primite de mama inculpatului, subliniindu-se mențiunea „rudă cu destinatarul” și indicându-se numele acesteia, fiind astfel respectate disp. art.179 alin.1 și 3 C. pr. pen., în vigoare la momentul efectuării actului procedural de citare. Recurenții nu au contestat faptul că citațiile au fost primite de mama inculpatului, iar împrejurarea că aceasta are domiciliul la o altă adresă este nerelevantă, din moment ce a primit citația la domiciliul inculpaților, în calitatea sa de rudă a destinatarilor.

Drept urmare, nu pot fi admise cererile formulate de cei doi recurenți inculpați cu privire la repunerea în termenul de motivare a recursurilor.

* * *

I. Examinând cauza în temeiul art.385⁶ alin.1 și 2 C. pr. pen., din perspectiva motivelor de recurs și a cazurilor de casare invocate în termen de către inculpați, dar și a celor ce pot fi avute în vedere din oficiu, Înalta Curte constată următoarele:

Legea nr.2/2013 a adus o modificare de substanță dispozițiilor legale ce reglementează recursul - ca a doua cale de atac exercitată împotriva hotărârilor penale, stabilind un nou cadru, mult mai strict și bine delimitat, prin restrângerea cazurilor de

casare, implicit, a limitelor în care instanța de recurs poate examina cauza dedusă judecării.

Toate modificările pun în evidență reglementarea recursului ca și cale de atac ce vizează exclusiv aspectele de legalitate, fără posibilitatea examinării chestiunilor de fapt și a soluțiilor ce implică o operațiune de apreciere a probelor administrate.

Această concepție este evidențiată prin abrogarea expresă a cazului de casare prev. de art.385⁹ pct.18 C. pr. pen., singurul care permitea anterior instanței de recurs (dar și atunci numai în anumite condiții) să analizeze corespondența dintre conținutul mijloacelor de probă și situația de fapt reținută de către instanțe, cu posibilitatea de a stabili o altă situație de fapt.

În același sens, se constată că a fost înlăturată și posibilitatea instanței de recurs de a reexamina modul de individualizare a pedepsei și a formei de executare, prin modificarea cazului de casare prev. de art.385⁹ pct.14 C. pr. pen. care, potrivit Legii nr.2/2013, vizează numai situația în care „s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege”, referindu-se exclusiv la legalitatea sancțiunilor, nu și la temeinicia acestora.

Drept urmare, cu ocazia soluționării recursurilor exercitate în cauza de față, Înalta Curte nu poate proceda la examinarea și reaprecierea probelor administrate, la stabilirea unei alte situații de fapt decât cea avută în vedere de instanța de fond și instanța de apel (în fața căroră cauza a devoluat integral), după cum instanța de recurs nu poate reevalua și reaprecia materialul probator, cu consecința adoptării altor concluzii cu privire la aspecte de fapt, diferite de cele stabilite prin hotărârile atacate și care au fundamentat soluțiile contestate de recurenți.

În egală măsură, Înalta Curte nu poate reaprecia criteriile de individualizare a pedepsei și nu poate stabili alte sancțiuni, după cum nu poate modifica modalitatea de executare a pedepsei stabilită prin decizia recurată.

În plus, așa cum s-a arătat, cauza trebuie examinată și din perspectiva respectării termenului de motivare a recursului, dar și din perspectiva dispozițiilor art.385⁹ alin.3 C. pr. pen., care stabilește cazurile de casare ce pot fi avute în vedere din oficiu.

Indiferent de respectarea dispozițiilor referitoare la termenul de motivare a recursului, Înalta Curte urmează să examineze criticile formulate și din punct de vedere al conținutului acestor critici, respectiv dacă se încadrează sau nu în cazurile de casare invocate sau în cele ce pot fi examinate din oficiu. Altfel spus, motivarea în termen a recursului nu obligă *de plano* instanța de control judiciar să examineze respectivele motive, decât în situația în care acestea se circumscriu cazurilor de casare invocate sau a celor ce pot fi avute în vedere din oficiu, astfel cum sunt reglementate de art.385⁹ C. pr. pen.

Față de cele reținute, se constată că Înalta Curte nu poate analiza criticile încadrate în cazurile de casare prev. de art.385⁹ pct.12, 14, 17² și 18 C. pr. pen., invocate de către inculpații Stoian-Albulescu Mirela-Daniela și Stoian-Albulescu Ion, respectiv de inculpata Petrișor Daniela (pct.18) și de inculpatul Lixandru Virgil (pct.12), deoarece pct.18 a fost abrogat, pct.14 nu se mai referă la individualizarea pedepsei ci doar la stabilirea sancțiunii în limitele prevăzute de lege, iar pct.12 și 17² nu au fost invocate în termen și nu fac parte din categoria celor care pot fi avute în vedere din oficiu.

De altfel, înțelegând limitele în care se desfășoară judecata în recurs, inculpații și-au modificat solicitările, formulând cereri de recalificare a cazurilor de casare în disp. art.385⁹ pct.13 C. pr. pen., ce poate fi avut în vedere din oficiu.

În special, se cuvine a menționa faptul că, în redactarea cererilor de sesizare a Curții Constituționale, ca și în susținerea acestor cereri, apărătorii inculpaților Stoian-Albulescu Ion și Stoian-Albulescu Mirela-Daniela acceptă faptul că, potrivit dispozițiilor aplicabile la soluționarea recursurilor, le este interzis să invoce comiterea unei erori grave de fapt, greșita interpretare a probelor și greșita individualizare a pedepselor, aceștia precizând expres că motivele de recurs formulate în scris se circumscriu în realitate dispozițiilor art.385⁹ pct.14 și 18 C. pr. pen., ceea ce justifică interesul invocării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor legale de modificare a art.385⁹ pct.14 și de abrogare a art.385⁹ pct.18, respectiv de modificare a art.385⁹ alin.3 C. pr. pen. (în acest ultim caz, cu privire la excluderea art.385⁹ pct.12 din categoria cazurilor ce pot fi avute în vedere din oficiu).

Pe baza acestor premise se constată că, potrivit art.385⁹ pct.12 teza I C. pr. pen., hotărârile sunt supuse casării „când nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni (...).”

Conform art.385⁹ pct.13 C. pr. pen., hotărârile sunt supuse casării „când inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală”.

Aceste cazuri de casare, prevăzute în Codul de procedură penală modificat prin Legea nr.2/2013, aveau corespondent în soluțiile prevăzute de Codul de procedură penală anterior, respectiv de art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.b – soluție de achitare pentru cazul în care „fapta nu este prevăzută de legea penală”, dar și de art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.d – soluție de achitare pentru situația în care „faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii”.

Noile reglementări, respectiv Codul penal și Codul de procedură penală intrate în vigoare la 1 februarie 2014, stabilesc un nou concept de ilicit penal, deoarece nu se mai face deosebire între lipsa de prevedere în legea penală și situația în care nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, soluția reglementată de art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b C. pr. pen. în vigoare, fiind aceea de achitare pe motiv că „fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege”.

Această nouă perspectivă este evidențiată și de modificarea conceptului de ”Trăsături esențiale ale infracțiunii”. Potrivit noii reglementări, respectiv art.15 C. pen. în vigoare: ”(1) *Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o.* (2) *Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale.*”, pe când, conform art.17 C. pen anterior: ”*Infracțiunea este fapta care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și prevăzută de lege*”.

Rezultă, așadar, că potrivit art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I din noua reglementare a Codului de procedură penală, sintagma ”fapta nu este prevăzută de legea penală” vizează atât lipsa incriminării (neprevăderea faptei ca infracțiune sau lipsa de tipicitate a faptei în sensul că nu corespunde modelului abstract de incriminare, fiind incident alt tip de răspundere, după caz, civilă, contravențională, materială sau disciplinară), cât și situația în care lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, altele decât cele referitoare la „vinovăția prevăzută de lege”.

Potrivit dispozițiilor tranzitorii, respectiv art.12 alin.1 din Legea nr.255/2013 de aplicare a noului Cod de procedură penală: „Recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, declarate împotriva hotărârilor care au fost supuse apelului, potrivit legii vechi, rămân în competența aceleiași instanțe și se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs”.

În concluzie, este exclusă aplicarea imediată a normelor de procedură penală doar în ce privește dispozițiile ce reglementează soluționarea recursului, respectiv art.385¹-art.385¹⁹ din Codul procedură penală anterior, cu această excepție fiind pe deplin

aplicabile dispozițiile noului Cod de procedură penală, inclusiv cele care vizează soluțiile ce pot fi pronunțate de instanța de recurs după casare cu reținere spre rejudecare.

Drept urmare, fiind vorba despre o cauză aflată în curs de judecată la data de 1 februarie 2014, luând în considerare solicitările exprese ale recurenților inculpați, se constată că incidența dispozițiilor art.385⁹ pct.13 C. pr. pen. anterior, dar și a dispozițiilor art.16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen. în vigoare, conferă instanței de recurs posibilitatea de a examina în cadrul cazului de casare mai sus menționat, atât criticile prin care se invocă împrejurarea că fapta nu este prevăzută de legea penală, cât și cele referitoare la faptul că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, cu excepția celor care vizează vinovăția.

În cadrul acestei analize, instanța de recurs nu va putea avea în vedere criticile referitoare la aspecte de fapt.

Această precizare este necesară pentru că, deși au procedat în mod expres la recalificarea cazurilor de casare și au invocat în final doar disp. art.385⁹ pct.13 C. pr. pen., atât în motivele inițiale de recurs cât și în precizările ulterioare, ca și cu ocazia dezbaterilor și în cuprinsul notelor scrise, toți inculpații au invocat critici referitoare la greșita stabilire a situației de fapt, greșita apreciere a probelor (prin invocarea și referirea la probele administrate și prin redarea conținutului unor înscrisuri, declarații de martori și de inculpați), dar și critici referitoare la greșita individualizare a pedepsei și a modului de executare, în susținerea cărora au depus la dosar (după închiderea dezbaterilor) o serie de înscrisuri, inclusiv în circumstanțierea persoanei, probe ce nu au fost solicitate și încuviințate de instanța de recurs. Toate aceste aspecte exced, însă, analizei cauzei în recurs.

De asemenea, inculpații au invocat nelegalități care se circumscriu cazului de casare prev. de art.17² C. pr. pen., fără a motiva în termen recursurile și, pe cale de consecință, nici aceste critici nu pot fi examinate.

Astfel, cu ocazia dezbaterilor, s-a solicitat trimiterea cauzei spre rejudecare pe motiv că instanța de apel nu a respectat caracterul devolutiv al căii de atac față de necesitatea administrării de probe.

Pe de altă parte, s-a susținut că instanța de fond a dispus achitarea inculpaților Stoian-Albulescu Ion, Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, Petrișor Daniela și Lixandru Virgil cu privire la infracțiunile de luare, respectiv dare de mită, considerând că elementele materiale ale acestor infracțiuni se regăsesc în latura obiectivă a infracțiunilor prev. de art.12 lit.b teza I respectiv art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000, fiind astfel absorbite în conținutul constitutiv al acestora. Instanța de apel a apreciat însă că infracțiunea de luare și de dare de mită pot fi reținute în concurs cu cea prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 și că sunt întrunite elementele constitutive ale tuturor acestor infracțiuni.

Unii dintre recurenții inculpați au criticat greșita încadrare juridică a faptelor, susținând că infracțiunile de luare, respectiv dare de mită, nu pot fi reținute în concurs cu infracțiunea prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, invocând argumente similare cu cele avute în vedere de instanța de fond la pronunțarea soluției de achitare.

Este adevărat că soluția procedurală corectă ce trebuia pronunțată de prima instanță nu era cea de achitare, ci de schimbare a încadrării juridice prin recalificarea întregii activități infracționale reținută în sarcina inculpaților.

Deși aceste critici pot fi încadrate în cazul de casare prev. de art.385⁹ pct.17² C. pr. pen., nu pot fi examinate de către instanța de recurs, deoarece nu au fost invocate în termenul prev. de art.385¹⁰ alin.2 C. pr. pen.

Drept urmare, Înalta Curte va avea în vedere la soluționarea cauzei infracțiunile reținute în sarcina inculpaților de către instanța de apel prin decizia recurată, urmând ca soluțiile pronunțate de instanța de recurs să vizeze, punctual, fiecare din aceste infracțiuni.

Cu precizările mai sus menționate, strict din perspectiva cazului de casare prev. de art.385⁹ pct.13 C. pr. pen., Înalta Curte constată următoarele:

1. Infracțiunile prevăzute de Legea nr.78/2000

Inculpatul ***Stoian-Albulescu Ion*** a fost trimis în judecată și condamnat în baza *art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000*, reținându-se în sarcina sa că în luna decembrie 2006 a cumpărat un teren pe care apoi l-a concesiionat către SC Petrom SA, profitând de deținerea unor informații nedestinate publicității privind achiziționarea de către SC Petrom SA a unor terenuri necesare realizării proiectului „Abandonarea deșeurilor”.

Inculpatul a fost condamnat și în baza *art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000*, reținându-se că în perioada lunii noiembrie 2006 a furnizat informații nedestinate publicității privind intenția SC Petrom SA de a achiziționa terenuri în zonele Moreni și Băicoi, iar persoanele care au beneficiat de aceste informații, respectiv inculpații Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, au cumpărat terenuri în zonele respective și le-au concesiionat către SC Petrom SA.

Inculpata ***Petrișor Daniela*** a fost trimisă în judecată și condamnată pentru comiterea infracțiunii prev. de *art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000*, constând în aceea că utilizând informațiile ce i-au fost comunicate de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, director al S.C. Petrom S.A.-Zona de Operare Băicoi, deținute de acesta în virtutea funcției și nedestinate publicității, a achiziționat, în perioada noiembrie-decembrie 2006, trei suprafețe de teren în extravilanul orașului Băicoi (tarlaua 117, A2403/43, tarlaua 3, A13/30, tarlaua 3, A13/42) pe care le-a concesiionat în cursul lunilor februarie și mai 2007 către S.C. Petrom S.A., obținând în acest mod un folos necuvenit în sumă de 1.750.260,4 lei pentru sine și pentru coinculpații Stoian-Albulescu.

Inculpatul ***Lixandru Virgil*** a fost trimis în judecată și condamnat pentru comiterea infracțiunii prev. de *art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr. 78/2000*, constând în aceea că în luna noiembrie 2006, a utilizat informațiile nedestinate publicității ce i-au fost comunicate de inculpatul Stoian-Albulescu Ion care le deținea în virtutea funcției sale de director al S.C. Petrom S.A. - Zona de Operare Băicoi, achiziționând un teren în extravilanul comunei I.L.Caragiale, județ Dâmbovița, pe care l-a concesiionat către S.C. Petrom S.A., obținând în acest mod un folos necuvenit de 3.381.000 lei, pentru sine și pentru coinculpatul Stoian-Albulescu Ion.

Se constată că nu au intervenit modificări legislative cu privire la infracțiunea prev. de *art.12 lit.b din Legea nr.78/2000*, așa încât nu se impune analiza acesteia din perspectiva aplicării legii penale mai favorabile.

Potrivit art.1 din Legea nr.78/2000: „Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

a) (...);

b) care îndeplinesc permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c)-g) (...).”

Rezultă astfel, că art.1 din Legea nr.78/2000 este o normă cu caracter general (așa cum este denumit chiar capitolul în care se regăsește, respectiv „Dispoziții generale”), ce delimitează domeniul de activitate vizat de Legea nr.78/2000 și care are în vedere

persoanele în legătură cu care se aplică legea specială, fără a avea relevanță din punct de vedere al conținutului constitutiv al infracțiunilor prevăzute de actul normativ menționat.

Această dispoziție legală nu produce efecte juridice prin ea însăși, ci trebuie corelată, pe de o parte, cu alte dispoziții din aceeași lege (art.5 – art.18⁵ din vechea reglementare, respectiv și cu art.25 raportat la art.23 - 24, potrivit modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012), care reglementează diferitele categorii de infracțiuni de corupție avute în vedere de Legea nr.78/2000, sau după caz, cu dispoziții din alte acte normative, și anume art.13 din OUG nr.43/2000 care reglementează competența Direcției Naționale Anticorupție.

Potrivit art.2 din Legea nr.78/2000: „Persoanele prevăzute la art.1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite”.

Se constată, de asemenea, că art.2 stabilește cu titlu general în capitolul II al Legii nr.78/2000 „Reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane în scopul prevenirii faptelor de corupție”, reamintind îndatoririle ce le revin persoanelor prevăzute în art.1 al aceleiași legi, din perspectiva prevenirii și sancționării actelor de corupție, ce reclamă o anumită conduită ce exclude folosirea funcției, atribuției sau însărcinărilor primite, pentru dobândirea de foloase necuvenite.

În consecință, niciuna din dispozițiile mai sus-menționate (art.1 și 2 din Legea nr.78/2000) nu constituie norme cu valoare de incriminare, acestea din urmă fiind cuprinse exclusiv în capitolul III „Infracțiuni” din Legea nr.78/2000.

Infracțiunea prev. de art.12 din Legea nr.78/2000 este reglementată în acest capitol la Secțiunea a 3-a: „Infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție”.

Potrivit art.12 din Legea nr.78/2000: „Sunt pedepsite cu închisoarea de 1 la 5 ani următoarele fapte, *dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul, de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:*

a) efectuarea de operațiuni financiare ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale;

b) *folosirea în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității, ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.*”

Deși este vorba de un articol unic, art.12 reglementează infracțiuni distincte, ce au ca element comun săvârșirea faptelor „în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul, de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite”. Domeniul comun este numai latura subiectivă, fiind vorba despre o intenție calificată prin scop. Cele două infracțiuni reglementate distinct în art.12 lit.a, respectiv art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 sunt diferite din punct de vedere al obiectului juridic specific, dar și al celorlalte elemente constitutive, exceptând scopul comiterii infracțiunilor.

Infracțiunea prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 vizează un domeniu specific de activitate, respectiv operațiunile financiare ca acte de comerț și tranzacțiile financiare, astfel cum sunt reglementate de legile speciale și de codul comercial, pe când art.12 lit.b nu conține aceleași elemente de limitare a domeniului de activitate și nu vizează relațiile sociale ce privesc corectitudinea și cinstea ce trebuie să caracterizeze economia de piață și operațiunile financiare.

Această din urmă infracțiune vizează orice domeniu de activitate din cele în care își desfășoară activitatea persoanele prevăzute la art.1 din Legea nr.78/2000, în cazul în care implică existența unor informații ce nu sunt destinate publicității.

Acest punct de vedere a fost consacrat în jurisprudență, relevante fiind chiar deciziile invocate în apărare în cauza de față (în susținerea unei alte critici în fața instanței de apel), respectiv deciziile nr.1823/2010, nr.3525/2009, nr.3507/2008, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a menținut soluția de condamnare pentru infracțiunea prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 pentru fapte care nu au fost comise în legătură cu operațiuni sau tranzacții financiare, fiind vorba despre fapte săvârșite de ofițeri de poliție care au utilizat sau au permis accesul neautorizat la informații obținute în temeiul atribuțiilor de serviciu și care nu erau destinate publicității.

Revenind la valoarea normelor cuprinse în art.1 și art.2 din Legea nr.78/2000, în special art.1, se constată că acestea dobândesc importanță doar din necesitatea determinării sferei persoanelor cărora li se aplică norma de incriminare reglementată în art.12 lit.b din aceeași lege, corespunzător obiectului Legii 78/2000, respectiv prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Importanța art.1 este circumscrisă stabilirii subiectului activ al infracțiunii prev. de art.12 din Legea nr.78/2000 care, în absența unei prevederi exprese în cuprinsul normei de incriminare, nu poate fi decât una din persoanele prevăzute de art.1 din aceeași lege.

În ce privește însă sfera informațiilor care nu sunt destinate publicității și, implicit, obligația subiectului activ al infracțiunii de a nu le folosi, respectiv de a nu permite accesul unor persoane neautorizate la aceste informații, art.1 și art.2 sunt lipsite de importanță, caracterul nepublic al informațiilor, ca și obligația corelativă a subiectului activ, urmând a fi examinate independent de dispozițiile art.1 și 2 din Legea nr.78/2000.

Altfel spus, aceste dispoziții legale (art.1 și 2 din Legea nr.78/2000) nu pot constitui, prin ele însele, temei al răspunderii penale pentru infracțiunea prev. de art.12 din aceeași lege.

În caz contrar, ar trebui ca în temeiul art.2 din Legea nr.78/2000, care stabilește interdicția generală de folosire a funcției pentru dobândirea de foloase necuvenite, să se considere întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită fără identificarea, în concret, a atribuției în legătură cu exercitarea căreia se comite elementul material.

Drept urmare, natura informațiilor deținute de subiectul activ al infracțiunii prev. de art.12 din Legea nr.78/2000, ca și obligația de a nu le da publicității, trebuie să fie clarificate, individualizate, particularizate și indicate de o manieră expresă și să decurgă din lege, regulamente, o convenție sau un angajament al subiectului activ.

Referirea la disp. art.1 și 2 din Legea nr.78/2000 este insuficientă pentru calificarea respectivelor informații ca nefiind destinate publicității, fiind necesar să se indice temeiul ce conferă informațiilor caracterul secret.

În speță, așa cum rezultă din rechizitoriu, acuzația penală a fost formulată pentru infracțiunea prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, prin referire la obligațiile reglementate de art.2 raportat la art.1 din aceeași lege.

Ulterior, atât instanța de fond cât și instanța de apel, întemeindu-se din nou pe aceleași dispoziții, au apreciat că informațiile îndeplinesc cerința legală de a nu fi destinate publicității și că inculpatul a încălcat obligația de păstrare a confidențialității.

Astfel, instanța de fond a reținut că inculpatul a fost angajat în baza unui contract de muncă (nr.337/2006) ale cărui acte adiționale (nr.310/2003 și nr.12464/2004) cuprindeau clauza de confidențialitate prev. de art.26 din Codul muncii, ce instituie obligația de fidelitate față de angajator în executarea atribuțiilor de serviciu precum și de

respectare a secretului de serviciu. Instanța de fond a mai reținut că prin decizia nr.1555 din 5.09.2006, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a fost numit director al Zonei de Operare Băicoi din cadrul SC Petrom SA, funcție care este inclusă în categoria celor prevăzută în art.1 lit.b din Legea nr.78/2000, care prin art.2, impunea inculpatului reguli speciale de comportament.

În mod similar, instanța de apel a reținut că, intrând în categoria persoanelor prevăzute la art.1 lit.b, inculpatul Stoian avea obligația impusă de art.2 de a nu se folosi în nici un mod direct sau indirect de informațiile nedestinate publicității pentru sine sau pentru alții, cu scopul de a dobândi pentru el sau pentru altă persoane bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Instanța de apel a mai reținut că existența sau inexistența unei cauze de confidențialitate în vreunul din contractele de muncă în actele adiționale la acestea sau în decizia de numire a acestuia în fișa postului, este lipsită de relevanță pentru îndeplinirea elementelor constituite alte infracțiunilor prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, câtă vreme obligațiile persoanelor ce intră în sfera de reglementare a acestei legi sunt expres stabilite chiar în corpul legii, nefiind necesară dublarea lor de o clauză contractuală care să corespundă celei din art.26 din Codul muncii sau obligații legale generale a tuturor salariaților de a păstra secretul de serviciu prev. de art.39 alin.2 lit.f din același cod și care operează, oricum, în puterea legii.

În motivarea deciziei, instanța de apel mai reține că cerința esențială instituită de legiuitor pentru existența infracțiunii nu este aceea a unei clauze speciale de confidențialitate, ci aceea că informațiile obținute în virtutea funcției, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate să nu fie destinate publicității.

Cu ocazia dezbaterilor, la solicitarea instanței de recurs, reprezentatul Ministerului Public a precizat, cu referire la infracțiunea prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, că obligațiile inculpatului, pe care le-a încălcat în calitatea deținută, respectiv de director executiv în cadrul SC Petrom SA, sunt fixate de art.2 din aceeași lege.

Într-adevăr, cerința esențială pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 este ca informațiile să nu fie destinate publicității (așa cum de altfel, admite chiar instanța de apel), dar nu se poate considera că această cerință este îndeplinită atunci când este reținută pe baza referirilor la dispozițiile art.2 raportat la art.1 din Legea nr.78/2000.

Așa cum reiese din conținutul celor două dispoziții legale, acestea nu au legătură cu natura informațiilor, ci cu obligațiile generale ale persoanelor enumerate la art.1 din aceeași lege, pentru care art.2 instituie reguli speciale de comportament.

Nici art.2 și nici art.1 din Legea nr.78/2000 nu definesc „informațiile nedestinate publicității”, nu stabilesc criterii de identificare a acestora și nici nu indică domeniile de activitate care utilizează asemenea informații.

Pe cale de consecință, este necesară examinarea punctuală, identificarea și stabilirea cu precizie a naturii informației, respectiv a sursei sau izvorului lipsei de publicitate, ce nu poate fi presupusă sau dedusă în niciun caz pe baza art.1 și 2 din Legea nr.78/2000, dar nici pe baza unor norme cu caracter general cum sunt dispozițiile art.26 sau art.39 alin.2 lit.f din Codul muncii.

Inculpatul Stoian-Albulescu Ion nu-și desfășura activitatea într-un domeniu aflat în întregime sub auspiciile lipsei de publicitate. Drept urmare, se impunea ca organul de urmărire penală și, ulterior, instanța de fond și instanța de apel să analizeze dacă informațiile obținute în virtutea atribuțiilor de serviciu și vizate de acuzația penală sunt sau nu destinate publicității și să indice temeiul legal sau convențional care plasa

activitatea inculpatului și informațiile obținute în virtutea funcției sale sub imperiul lipsei de publicitate.

Acest lucru nu s-a întâmplat în cazul de față, iar omisiunea nu poate fi suplinită de instanța de recurs. Pe de o parte, trebuie avute în vedere limitele procedurale impuse de soluționarea acestei căi de atac, iar pe de altă parte și în mod special, trebuie respectat principiul *non reformatio in pejus*, care interzice crearea unei situații nefavorabile în propria cale de atac (soluția în latura penală a fost recurată exclusiv de inculpați). Or, administrarea de probe sub acest aspect, ca și analiza naturii informațiilor, prin reexaminarea materialului probator (în condițiile în care instanța de fond și cea de apel au considerat îndeplinită cerința esențială a infracțiunii prev. de art.12 din Legea nr.78/2000 doar pe baza unor dispozițiilor legale - art.1 și 2 din aceeași lege), nu mai poate fi realizată în recurs și în defavoarea inculpaților.

Nici parchetul, nici instanțele nu au indicat un alt temei al lipsei de publicitate a informațiilor referitoare la proiectul „Abandonări deșeuri” derulat în cadrul SC Petrom SA și al obligațiilor inculpatului de respectare a confidențialității.

Nu a fost examinată în concret natura acestor informații, în ciuda numeroaselor și amplelor apărări formulate sub acest aspect de către inculpați, care au invocat lipsa oricărui temei pentru a considera că informațiile erau secrete sau nu erau destinate publicității.

Fără a reevalua situația de fapt, limitând examenul cauzei la nivelul impus de rigorile soluționării recursului, Înalta Curte constată că nu a fost indicat temeiul legal sau convențional al lipsei de publicitate al informațiilor. Corelativ, nu a fost indicat temeiul obligației inculpatului de a păstra confidențialitatea respectivelor informații.

Noțiunea de ”*informații ce nu sunt destinate publicității*”, nu este definită de art.1 sau art.2 din Legea nr.78/2000, dar nici de alte dispoziții ale legii speciale, după cum înțelesul acesteia nu este lămurit nici de Codul penal.

Potrivit opiniilor conturate în doctrină, în sfera informațiilor nedestinate publicității sunt incluse informațiile clasificate (cu regimul prevăzut de Legea nr.182/2002), precum și alte informații, care, fără a avea caracter clasificat, sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, unor limitări și îngrădiri legale, impuse de interese sociale superioare.

Informațiile clasificate sunt definite de art.15 lit.b) din Legea nr.182/2002 ca fiind ”informațiile, datele, documentele de interes pentru securitatea națională, care, datorită nivelurilor de importanță și consecințelor care s-ar produce ca urmare a dezvăluirii sau diseminării neautorizate, trebuie să fie protejate.”

Definiția *informațiilor secrete de serviciu* se regăsește la art.15 lit.e) din aceeași lege, respectiv: ”informațiile a căror divulgare este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat.”

Obligația privind secretul profesional rezultă din prevederile art.39 alin.2 lit.f) din Codul muncii, potrivit căruia salariatului îi revine și ”obligația de a respecta secretul de serviciu”.

Însă, în conformitate cu disp. art.31-32 din Legea nr.182/2002, informațiile secrete de serviciu se stabilesc de conducătorul persoanei juridice, pe baza normelor prevăzute prin hotărâre a Guvernului iar conducătorii autorităților și instituțiilor publice, ai agenților economici cu capital integral sau parțial de stat și ai altor persoane juridice de drept public ori privat sunt obligați să stabilească informațiile care constituie secrete de serviciu și regulile de protecție a acestora, să coordoneze activitatea și să controleze măsurile privitoare la păstrarea secretului de serviciu, potrivit competențelor, în conformitate cu normele stabilite prin hotărâre a Guvernului.

De asemenea, art.33 din Legea 182/2000 stabilește interdicția clasificării ca secrete de serviciu a informațiilor care, prin natura sau conținutul lor, sunt destinate să asigure informarea cetățenilor asupra unor probleme de interes public sau personal, pentru favorizarea ori acoperirea eludării legii sau obstrucționarea justiției.

Conform art.26 alin.1 din Codul muncii, prin clauza de confidențialitate părțile convin ca, pe toată durata contractului individual de muncă și după încetarea acestuia, să nu transmită date sau informații de care au luat cunoștință în timpul executării contractului, în condițiile stabilite în regulamentele interne, în contractele colective de muncă sau în contractele individuale de muncă.

Față de prevederile legale mai sus menționate, sunt apreciate ca fondate apărările formulate de către inculpați, care au invocat faptul că analiza naturii informațiilor era necesară cu atât mai mult cu cât activitățile referitoare la înființarea unor stații de depozitare a deșeurilor nu sunt declarate de lege ca fiind confidențiale.

Analizând conținutul infracțiunii și corespondența dintre fapta pentru care sunt acuzați inculpații și modelul legal de incriminare, se constată că informațiile descrise în actul de sesizare ca fiind nedestinate publicității vizau cerințele pe care trebuiau să le îndeplinescă terenurile necesare proiectului și locațiile acestora, iar instanța de apel a mai reținut și informațiile referitoare la prețul cerut de SC Petrom SA.

Unele din aceste informații erau cuprinse într-un act normativ publicat în Monitorul Oficial, respectiv H.G. nr.349/2005, la care se face referire chiar în rechizitoriu. Astfel, proiectul a fost derulat de SC Petrom SA în baza Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor și Planului național de gestionare a deșeurilor aprobate de H.G. nr.1470/2004 și în baza H.G. nr.349/2005 privind depozitarea deșeurilor, ambele constituind acte normative publicate în Monitorul Oficial anterior comiterii faptelor din prezenta cauză (M. Of. nr.954/18.10.2004, respectiv nr.394/10.05.2005). În plus, criteriile de alegere a terenurilor pentru depozitarea deșeurilor sunt publice, fiind prevăzute de H.G. nr.349/2005 în Anexa 2 "Cerințe generale pentru toate clasele de depozite de deșeuri".

Pe de altă parte, se constată că niciuna din informațiile vizate de acuzația penală formulată în speță nu este prevăzută de legile speciale ca intrând în categoria informațiilor clasificate (Legea nr.182/2002, H.G. nr.781/2002).

În plus, nici SC Petrom SA nu le-a calificat ca informații secret de serviciu sau informații confidențiale. Dimpotrivă, în adresa nr.460 din 28.08.2008, ca răspuns la solicitarea parchetului din 13.02.2008, SC Petrom SA precizează expres că „managementul E&P a fost de acord să continue derularea proiectului cu condiția ca întregul proces să fie transparent (...)” (fila 22 vol.II d.u.p.).

Oricum, nu au fost indicate, în conformitate cu art.31-32 din Legea nr.182/2002 și art.26 din Codul Muncii, norme interne ale angajatorului care să fi stabilit caracterul de secret de serviciu sau de confidențialitate a acestor informații și nici actul prin care inculpatul a fost informat cu privire la natura confidențială a respectivelor informații.

Clauza de confidențialitate inserată în contractul încheiat între SC Petrom SA și SC F&R Worldwide SRL nu este opozabilă inculpatului, acesta nefiind parte în acest contract și, pe cale de consecință, acea clauză nu poate servi ca temei al concluziei îndeplinirii cerinței legale a infracțiunii prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/200, referitor la lipsa de publicitate a informațiilor.

În mod similar, respectiva clauză nu poate constitui temei de a reține, pe cale de deducție, că activitățile desfășurate de inculpatul Stoian în cadrul proiectului derulat de SC Petrom SA au constituit, în fapt, însărcinări încredințate în virtutea funcției și din acest motiv, au fost supuse aceleiași cerințe de a nu fi destinate publicității.

În plus: s-a reținut comiterea infracțiunilor prev. de art.12 din Legea nr.78/2000 în perioada 25.10-14.11.2006, faptele fiind plasate în timp înainte încheierii contractului ce conține clauza de confidențialitate (semnat la data de 20.12.2006 - fila 120 vol.II d.u.p.); atât acțiunile inculpaților reținute ca element material al infracțiunii prev. de art.12 din Legea nr.78/2000 cât și activitățile desfășurate de reprezentanții SC F&R Worldwide SRL sunt anterioare acestui moment; în afara clauzei contractuale mai sus menționată și inopozabilă inculpatului, nu a fost invocată nicio înștiințare a persoanelor implicate în proiect, inclusiv a inculpatului Stoian, cu privire la lipsa de publicitate a proiectului.

În concluzie, nu se poate considera că disp. art.1 și 2 din Legea nr.78/2000 generează în sarcina inculpatului, prin ele însele, obligația de păstrare a confidențialității tuturor informațiilor obținute în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Altfel spus, încadrarea funcției inculpatului în categoria celor prev. de art.1 lit.b din Legea nr.78/2000 nu este suficientă pentru a se considera întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.12 lit.b din aceeași lege în ce privește natura secretă a informațiilor obținute în virtutea respectivei funcții.

A reține contrariul echivalează cu acceptarea cu valoare de incriminare a unor norme lipsite de claritate și previzibilitate, în dezacord cu principiile afirmate în repetate rânduri prin jurisprudența CEDO în aplicarea art.7 alin.2 din Convenție.

Dispozițiile art.1 și 2 din Legea nr.78/2000 nu oferă niciun criteriu (așa încât nu se mai pune problema identificării unor criterii obiective) de definire a informațiilor nedestinate publicității (prevăzute ca element constitutiv al infracțiunii prev. de art.12 din Legea nr.78/2000), pe baza cărora s-ar putea angaja răspunderea penală a unui deținător de informații.

Prin urmare, simplul fapt că funcția ocupată de inculpatul Stoian-Albulescu Ion intra în categoria celor prevăzute la art.1 lit.b din Legea nr.78/2000, chiar coroborat cu obligația impusă de art.2 din același act normativ, nu este suficient pentru a considera că a fost dovedită *natura confidențială a informațiilor* obținute în virtutea respectivei funcții. Dacă aceste informații erau sau nu destinate publicității, constituie un fapt distinct, care nu poate fi dedus din dispozițiile art.1 și 2 din Legea nr.78/2000 sau dintr-o convenție ce nu este opozabilă inculpatului, ci trebuie analizat și dovedit separat de obligațiile generale reglementate de prevederile legale mai sus menționate.

Nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.12 din Legea nr.78/2000, în ce privește *folosirea informațiilor ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații*, atunci când natura informațiilor și, corelativ, obligația inculpatului de a păstra confidențialitatea acestora este stabilită exclusiv prin raportare la disp. art.2 rap. la art.1 din Legea nr.78/2000, fără indicarea temeiului legal sau convențional distinct, de încadrare a informațiilor în categoria celor care nu sunt destinate publicității.

Pe cale de consecință, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen., se impune achitarea:

- inculpatului Stoian-Albulescu Ion pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000 și art.12 lit.b teza a-II-a din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 C. pen. anterior;

- inculpatei Petrișor Daniela pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.26 C. pen. anterior rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr. 78/2000;

- inculpatului Lixandru Virgil pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.26 C. pen. anterior rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000.

De asemenea, vor fi înlăturate toate consecințele condamnării, respectiv măsura confiscării și a sechestrului judiciar, aplicate în legătură cu infracțiunile mai sus menționate.

2. Infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Stoian-Albulescu Ion, respectiv infracțiunea de complicitate la luare de mită reținută în sarcina inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, corelativ cu infracțiunea de dare de mită reținută în sarcina inculpatei Petrișor Daniela

Pe baza motivelor expuse la pct.1 de mai sus, se constată că nu sunt întrunite nici elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Stoian-Albulescu Ion în calitate de autor, respectiv în sarcina inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela în calitate de complice, și corelativ, nu sunt întrunite nici elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită reținută în sarcina inculpatei Petrișor Daniela.

Astfel, **inculpatul Stoian-Albulescu Ion** a fost trimis în judecată și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000, pe motiv că în calitate de director al SC Petrom SA-Zona de Operare Băicoi, a pretins și a primit de la Petrișor Daniela în luna februarie 2007, prin intermediul soției sale Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, o suprafață de teren în valoare de 15.000 lei din suprafața pe care Petrișor Daniela o deținea în extravilanul orașului Băicoi, în schimbul comunicării de informații deținute în virtutea funcției sale nedestinate publicității și în scopul încheierii, în perioada noiembrie-decembrie 2006, a unor contracte de concesiune pentru terenurile proprietatea acesteia.

Inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela a fost trimisă în judecată și condamnată pentru săvârșirea infracțiunii prev. art.26 C. pen. rap. la art.254 alin.1 C. pen. cu ref. la art.8 din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că în luna februarie 2007 cu intenție, l-a ajutat pe inculpatul Stoian Albulescu Ion să primească de la Petrișor Daniela un teren în suprafață de 15.052 mp în schimbul comunicării către aceasta din urmă a unor informații deținute de inculpat în virtutea funcției sale de director al S.C. Petrom S.A.-Zona de Operare Băicoi, nedestinate publicității și al concesiunii suprafețelor de teren proprietatea inculpatei Petrișor Daniela.

Inculpata Petrișor Daniela a fost trimisă în judecată și condamnată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că în luna februarie 2007, a dat inculpatului Stoian Albulescu Ion, prin intermediul soției acestuia, un teren în suprafață de 15.052 mp situat în extravilanul orașului Băicoi, în valoare de 15.000 lei, în schimbul comunicării de informații deținute în virtutea funcției sale de director al S.C. Petrom S.A.-Zona de Operare Băicoi, nedestinate publicității și în scopul încheierii contractelor de concesiune a terenurilor deținute de aceasta, în perioada noiembrie-decembrie 2006.

În ceea ce privește faptele de mai sus, s-a reținut că luarea și darea de mită s-au comis în scopul neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către inculpatul Stoian-Albulescu Ion, exclusiv prin furnizarea unor informații nedestinate publicității.

Este adevărat că, în legătură cu infracțiunile de luare de mită și dare de mită, instanța de apel a reținut că inculpatul Stoian-Albulescu Ion a întreprins mai multe acțiuni privitoare la atribuțiile sale de serviciu, independent și separat de activitățile întreprinse de același inculpat ce caracterizează infracțiunile prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000. Această situație de fapt, diferită de cea reținută de instanța de fond, nu a avut însă în vedere contractul încheiat cu inculpata Petrișor, ci numai pe cel încheiat cu inculpatul Lixandru.

Mai mult, se constată că celelalte aspecte evidențiate de instanța de apel privesc contractele de concesiune încheiate de Stoian în nume propriu sau pe cele încheiate în

favoarea altor persoane, care nu au nicio calitate în prezenta cauză. Aceste aspecte nu au legătură cu infracțiunea de luare de mită reținută corelativ cu darea de mită comisă de inculpata Petrișor și ar putea constitui elemente specifice infracțiunii de abuz în serviciu, ce nu face însă obiectul cauzei de față și exced, astfel, limitelor sesizării.

Potrivit situației de fapt reținută în actul de sesizare și în decizia recurată, încheierea contractelor de concesiune în favoarea inculpatei Petrișor a avut loc ca urmare a comunicării către inculpata Petrișor a informațiilor (considerate ca nefiind destinate publicității) deținute în virtutea funcției de către inculpatul Stoian, iar luarea și darea de mită s-au comis în scopul *neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către inculpatul Stoian-Albulescu Ion, prin furnizarea unor informații nedestinate publicității.*

Stabilind că, în speță, nu s-a dovedit natura confidențială a informațiilor referitoare la proiectul ”Abandonare deșeuri” derulat în cadrul SC Petrom SA și nici existența unei obligații corelative a inculpatului Stoian de a nu le da publicității, nu se poate conchide că inculpatul a încălcat o atare obligație de serviciu.

Or, potrivit art.254 alin.1 C. pen., comiterea elementului material al infracțiunii de luare de mită se face *în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini sau întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.* Inexistența obligației de păstrare a confidențialității informației conduce, astfel, la lipsa uneia din cerințele esențiale ale infracțiunii de luare de mită, ce constituie un element al laturii obiective a acestei infracțiuni.

Neputând fi reținută comiterea infracțiunii în sarcina autorului, în mod similar și pentru aceleași motive, se constată că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, cu privire la care s-a reținut că a acționat în calitate de complice la luarea de mită comisă de inculpatul Stoian, corelativ cu darea de mită comisă de inculpata Petrișor.

În ce o privește pe inculpata Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, se impune a preciza că instanța de apel a avut în vedere o situație de fapt diferită de instanța de fond, reținând ca act material distinct al infracțiunii de complicitate la luare de mită (considerând că este o unitate naturală de infracțiune, fără a face aplicarea art.41 alin.2 C. pen.) și ajutorul pe care aceasta l-a dat inculpatului Stoian-Albulescu prin aceea că a acționat ca mandatar al inculpatului Lixandru la încheierea contractului de vânzare cumpărare prin care Lixandru Virgil a dobândit terenul pe care l-a concesiionat ulterior. Inculpata nu a fost trimisă în judecată pentru această faptă (deși în actul de sesizare se face mențiune despre o atare împrejurare, aceasta nu a fost inclusă în acuzația penală și nu s-a pus în mișcare acțiunea penală referitor la o asemenea faptă), ci exclusiv pentru fapta de complicitate la luarea de mită comisă de inculpatul Stoian în legătură cu inculpata Petrișor (fila 24 din rechizitoriu, fila 173 vol.II d.u.p.).

Fiind, așadar, o faptă ce excede limitelor investiției instanței și, în lipsa unei extinderi legale a acțiunii penale sau a procesului penal (care nu putea fi legal dispusă decât de instanța de fond), pe cale de consecință, respectiva faptă nu face obiectul judecății și nu poate fi avută în vedere la soluționarea prezentei cauze.

Pe de altă parte, se constată că scopul de a îndeplini, a nu îndeplini sau întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu sau de a face un act contrar acestor îndatoriri constituie și un element al laturii obiective a infracțiunii de dare de mită (conform art.255 alin.1 C. pen. anterior, darea de mită se comite ”în modurile și scopurile prevăzute de art.254 C. pen.”).

Neexistând o îndatorire de serviciu în legătură cu neîndeplinirea căreia să se fi promis, să se fi oferit sau să se fi dat bani ori alte foloase necuvenite, se constată că nici

fapta reținută în sarcina inculpatei Petrișor Daniela nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită.

Pe cale de consecință, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen., se impune achitarea:

- inculpatului Stoian-Albulescu Ion pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.254 alin.1 C. pen. anterior rap. la art.8 din Legea nr.78/2000 (fapta referitoare la Petrișor Daniela);

- inculpatei Stoian-Albulescu Mirela-Daniela pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.26 C. pen. rap. la art.254 alin.1 C. pen. anterior cu referire la art.8 din Legea nr.78/2000;

- inculpatei Petrișor Daniela pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.255 alin.1 C. pen. anterior rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

Și în acest caz, vor fi înlăturate toate consecințele condamnării, respectiv măsura confiscării și a sechestrului judiciar, aplicate în legătură cu infracțiunile mai sus menționate.

3. Infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Stoian – Albulescu Ion corelativ cu infracțiunea de dare de mită reținută în sarcina inculpatului Lixandru Virgil

Spre deosebire de faptele comise în legătură cu încheierea contractelor de concesiune în favoarea inculpatei Petrișor Daniela, în cazul celor ce vizează încheierea contractului de concesiune cu inculpatul Lixandru Virgil, Curtea de apel a stabilit o situație de fapt diferită de instanța de fond și a reținut, pe lângă furnizarea unor informații nedestinate publicității, și alte acțiuni întreprinse de inculpatul Stoian-Albulescu Ion, ce caracterizează infracțiunea de luare de mită.

Potrivit situației de fapt expusă în actul de sesizare și în decizia recurată, încheierea contractului de concesiune în favoarea inculpatului Lixandru Virgil nu a avut loc exclusiv ca urmare a comunicării informațiilor (considerate secrete) deținute în virtutea funcției de către inculpatul Stoian, ci mita a fost dată și, corelativ, pretinsă și primită, și în scopul *neîndeplinirii altor atribuții de serviciu de către inculpatul Stoian-Albulescu Ion*.

Drept urmare, în acest caz, aprecierea instanței de recurs - în sensul că respectivele informații nu pot fi calificate ca având caracter confidențial și că nu exista în sarcina inculpatului Stoian-Albulescu Ion obligația de a nu le da publicității -, nu afectează constatarea instanței de apel cu privire la încălcarea celorlalte atribuții vizate de infracțiunile de luare de mită comisă de inculpatul Stoian, respectiv de dare de mită comisă de inculpatul Lixandru.

Cu privire la aceste infracțiuni, Înalta Curte constată că sunt întrunite toate elementele constitutive, atât din perspectiva legii vechi (codul penal din 1968), cât și a legii noi (Codul penal intrat în vigoare la 1.02.2014), așa încât nu există temeiuri pentru a se dispune achitarea.

3.1. Potrivit legii vechi, respectiv art.254 alin.1 C. pen. din 1968, luarea de mită constă în „Fapta funcționarului care direct sau indirect pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri”.

Elementul material este prevăzut în mod alternativ și trebuie îndeplinite cumulativ mai multe condiții: să fie vorba despre pretinderea, primirea, acceptarea sau nerespingerea promisiunii de bani sau alte foloase; banii sau celelalte foloase să fie

necuvenite și să nu fie legal datorate; comiterea oricăreia dintre faptele ce constituie elementul material al infracțiunii trebuie să fie anterioară sau concomitentă cu îndeplinirea, neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii actului privitor la îndatoririle de serviciu ale funcționarului sau cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri; actul pentru a cărui îndeplinire, neîndeplinire sau întârziere se pretinde, se primește, se acceptă sau nu se resping banii sau alte foloase necuvenite trebuie să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului.

Potrivit art.255 C. pen. anterior, darea de mită constă în ”Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase necuvenite în modurile și scopurile prev. de art.254”.

Infracțiunea de dare de mită este prevăzută de Codul penal anterior în mod corelativ cu cea de luare de mită, toate aspectele evidențiate cu privire la această din urmă infracțiune fiind aplicabile în mod corespunzător și pentru infracțiunea de dare de mită.

Înalta Curte constată că fapta imputată inculpatului Stoian-Albulescu corespunde normei de incriminare și conținutului constitutiv al infracțiunii de luare de mită, iar cea reținută în sarcina inculpatului Lixandru corespunde infracțiunii de dare de mită.

Astfel, **inculpatul Stoian-Albulescu Ion** a fost trimis în judecată și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prev. art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr. 78/2000, pe motiv că, în calitate de director al SC Petrom SA-Zona de Operare Băicoi, în perioada noiembrie-decembrie 2006, a pretins de la Lixandru Virgil suma totală de 1.705.000 lei, pe care a și primit-o în conturile personale în două tranșe (800.000 lei la data de 16.03.2007 și suma 905.000 lei la data de 16.04.2007), în schimbul informațiilor nedestinate publicității și în scopul concesionării în luna decembrie 2006 a unui teren în suprafață de 3 ha., situat în extravilanul comunei I.L. Caragiale, jud. Dâmbovița și achitării unei redevențe de 3.381.000 lei într-o singură tranșă.

Corelativ, **inculpatul Lixandru Virgil** a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că în baza unei înțelegeri stabilite cu inculpatul Stoian Albulescu Ion în perioada noiembrie - decembrie 2006, a virat la datele de 16.03.2007 și 16.04.2007 în conturile bancare ale acestuia, sumele de 800.000 lei, respectiv 905.000 lei, în schimbul comunicării de către Stoian Albulescu Ion de informații deținute în virtutea funcției sale de director al S.C. PETROM S.A.-Zona de Operare Băicoi, nedestinate publicității, și în scopul încheierii în luna decembrie 2006 a contractului de concesiune pentru suprafața de 3 ha situată în extravilanul comunei I.L.Caragiale, județ Dâmbovița și încasării unei redevențe de 3.381.000 lei într-o singură tranșă.

Prin hotărârile atacate s-a reținut că este dovedită înțelegerea anterioară și implicarea inculpaților, după caz, în acțiunea comisă cu intenție de a pretinde și primi, respectiv de a da, bani și alte foloase necuvenite, chiar dacă darea (ca modalitate alternativă a elementului material al infracțiunii de dare de mită) și primirea, au avut loc după îndeplinirea actului.

Referitor la scopul pentru care a fost pretinsă, dată și primită mita, în esență, s-a reținut că încheierea contractului de concesiune nr.1/2006 pe o perioadă de 49 ani cu coinculpatul Lixandru Virgil pentru terenul în suprafață de 3 ha din extravilanul comunei I.L. Caragiale, județul Dâmbovița, s-a făcut prin încălcarea de către inculpatul Stoian-Albulescu Ion a mai multor atribuții de serviciu, respectiv:

- nerespectarea condițiilor de concesionare; contractul a fost încheiat fără aprobarea responsabililor de proiect din cadrul SC Petrom SA, înainte ca aceștia să decidă asupra condițiilor de achiziție a terenurilor necesare proiectului, referitoare la regimul juridic al dobândirii, la prețul pe care îl putea oferi SC Petrom SA și la

modalitatea de plată, respectiv înainte ca inculpatul Stoian să fi fost împuternicit să încheie contracte de concesiune în cadrul proiectului, aspecte care au fost stabilite abia la data de 25.01.2007;

- încălcarea atribuției privind limita de competență a inculpatului Stoian pentru încheierea contractelor de concesiune, stabilită de directorul Diviziei Regiunii Centrale - Bacher Reinfiard până la prețul de 1 euro/mp în cazul încheierii contractelor având ca obiect terenuri, nu mai mult de 25.000 euro; în cazul inculpatului Lixandru Virgil s-a stabilit o redevență în sumă de 2,3 RON/mp/an, cu respectarea competenței, dar în sumă totală de 3.381.000 lei, cu depășirea valorii maxime corespunzător competenței atribuite;

- nerespectarea modalității de plată a redevenței (în tranșe anuale succesive stabilite în procente fixe); în aceeași zi cu încheierea contractului și din dispoziția inculpatului Stoian-Albulescu Ion, s-a întocmit adresa prin care s-a solicitat Compartimentului Financiar virarea întregii sume ce reprezenta redevența, care a fost achitată într-o singură tranșă, prin virarea în contul inculpatului Lixandru Virgil la data de 28.12.2006.

Cu privire la atribuțiile în legătură cu achiziționarea terenurilor pentru proiectul SC Petrom SA, inculpatul Stoian a avut o atitudine contradictorie: fie a invocat lipsa acestora, fie a susținut că avea dreptul să încheie contractul de concesiune și că nu și-a încălcat atribuțiile.

Din perspectiva art.254 C. pen. anterior, prin act referitor la îndatoririle de serviciu se înțelege orice activitate care trebuie efectuată de funcționar în conformitate cu îndatoririle, atribuțiile sau competențele de serviciu ale acestuia, potrivit normelor ce reglementează serviciul ori care sunt inerente naturii acestuia.

Or, în baza deciziei nr.1555/05.09.2006, inculpatul Stoian-Albulescu Ion a fost numit director și a fost abilitat să angajeze Zona de Operare Băicoi în limitele stabilite de superiorii săi, în sensul că avea competența de a încheia acte juridice în numele Zonei de Operare Băicoi, inclusiv contracte de achiziție sau închiriere de terenuri necesare desfășurării activității unității pe care o reprezenta, în limitele competenței atribuite prin decizia directorului Diviziei Regiunii Centrale - Bacher Reinfiard.

De asemenea, în virtutea calității sale de director, inculpatul Stoian-Albulescu Ion era cel care numea prin decizie membrii comisiilor de negociere a prețului de vânzare, închiriere sau concesiune a terenurilor, care funcționau la nivelul Zonei de Operare Băicoi.

Procesul de încheiere a contractului de concesiune și de efectuare a plății redevenței în favoarea inculpatului Lixandru a implicat și exercitarea, de către alte persoane, a unor atribuții care nu reveneau inculpatului Stoian, însă, în mod constant, în doctrină și în jurisprudență s-a acceptat că infracțiunea de luare de mită este comisă și de persoana care, fără a avea atribuții specifice, poate influența direct sau indirect luarea unei decizii vizate de beneficiarul îndeplinirii, neîndeplinirii, etc. a actului, ca și cel ale cărui atribuții se completează cu atribuțiile altor funcționari pentru obținerea unui rezultat final vizat de persoana care dă mita.

Mai mult, obiectul acuzației penale îl constituie (pe lângă neîndeplinirea atribuțiilor) și îndeplinirea unor acte contrare îndatoririlor de serviciu, prin depășirea atribuțiilor încredințate.

Or, potrivit situației de fapt reținute prin hotărârile atacate, inculpatul Stoian s-a implicat în toate etapele derulării contractului, influențând atât încheierea, cât și executarea convenției în favoarea lui Lixandru Virgil, contrar uzanțelor SC Petrom SA, inclusiv prin încălcarea propriilor atribuții sau prin efectuarea de acte contrare acestora.

Celelalte apărări formulate de inculpații Stoian și Lixandru (lipsa dovezilor referitoare la existența unei înțelegeri prealabile privind pretinderea mitei, existența unui contract de împrumut ca temei pentru plata sumei de bani, faptul că încasarea redevenței într-o singură tranșă a fost prevăzută ca o recunoaștere a sprijinului dat de inculpat Stoian-Albulescu), au fost invocate încă din prima fază a judecății și, ulterior, și în fața instanței de apel. Aceste aspecte au fost analizate de ambele instanțe prin raportare la probele administrate și constituie critici ce implică reevaluarea probatoriului, cu consecința stabilirii unei alte situații de fapt, fiind vorba despre aspecte ce nu mai pot fi reexaminat în recurs.

În consecință, pe baza aspectelor faptice reținute de instanța de apel în urma aprecierii și interpretării probelor administrate, Înalta Curte consideră întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunilor de luare și de dare de mită, critica referitoare la lipsa acestor elemente nefiind fondată.

Reținând că faptele celor doi inculpați corespund normei de incriminare din vechea reglementare și constituie infracțiuni, se impune ca aceste acuzații să fie examinate și din perspectiva legii noi.

3.2. Referitor la aplicarea legii penale mai favorabile, Înalta Curte reține următoarele:

În cursul soluționării recursului, la data de 1 februarie 2014, a intrat în vigoare un nou C. pen., așa încât sunt incidente disp. art.5 ale acestui act normativ ce reglementează, similar cu art.13 din Codul penal din 1968, aplicarea legii penale mai favorabile „în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale”.

Având în vedere caracterul de ordine publică al legii penale mai favorabile, faptul că inculpații nu mai pot solicita pe altă cale determinarea legii mai blânde în cursul judecății, reținând fundamentul constituțional al acestui principiu și luând în considerare disp. art.7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Înalta Curte apreciază că aplicarea legii penale mai favorabile nu este condiționată de încadrarea în vreunul din cazurile de casare, ci trebuie avută în vedere din oficiu.

Chiar așa fiind, trebuie respectate toate celelalte rigori impuse de soluționarea recursului, în sensul că analiza este limitată doar la chestiuni de drept, prin compararea vechii și noii reglementări de drept substanțial, pe baza situației de fapt și a tipului de infracțiune stabilite prin hotărârile atacate.

- *Aspecte generale privind aplicarea legii penale mai favorabile*

Aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei se realizează în conformitate cu disp. art.5 din Codul penal în vigoare (Legea nr.286/2009) potrivit căruia: ”(1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă. (2) Dispozițiile alin.1 se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile.”

Conform art.15 alin.2 din Constituția României, legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Drept urmare, principiul activității legii penale, prevăzut de art.10 C. pen. anterior, dar și de art.3 C. pen. în vigoare, are ca excepții retroactivitatea legii penale, respectiv ultraactivitatea legii penale mai blânde.

Rezultă, astfel, că aplicarea legii penale mai favorabile conform art.5 mai sus menționat este incidentă în situații tranzitorii, caracterizate printr-o succesiune a legilor

penale intervenită de la data săvârșirii faptei prevăzute de legea penală, când ia naștere raportul juridic penal de conflict, și până la soluționarea definitivă a cauzei.

În speță, suntem într-o asemenea situație, căci după comiterea infracțiunilor și mai înainte de judecarea definitivă a cauzei, la data de 1.02.2014, a intrat în vigoare un Nou Cod penal, ce a dus modificări substanțiale, care pot influența soluția ce poate fi pronunțată în cauză.

În ce privește mecanismul de stabilire a legii penale mai favorabile, în absența unor dispoziții legale exprese, Înalta Curte apreciază că se impune aplicarea autonomă a instituțiilor de drept penal, și nu aplicarea globală a acestora. Datorită noutății situației create de intrarea în vigoare a noului Cod penal (și care se referă la toate instituțiile de drept substanțial, spre deosebire de perioada anterioară, când au avut loc modificări legislative doar pe anumite instituții), trebuie luate în considerare atât dispozițiile legale referitoare la aplicarea legii penale mai favorabile, cât și doctrina și jurisprudența relevantă.

Mecanismul de aplicare a legii penale mai favorabile pe instituții autonome a fost consacrat prin Decizia nr.2/14.04.2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia dezlegării problemelor de drept, prin care, în aplicarea art.5 C. pen., s-a stabilit că prescripția răspunderii penale reprezintă o instituție autonomă față de instituția pedepsei.

- *Aplicarea în concret a legii penale mai favorabile*

Înalta Curte urmează a verifica, prioritar, în ce măsură infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea în judecată se mai regăsesc în dispozițiile penale în vigoare și dacă faptele reținute în concret în sarcina celor doi inculpați, pot fi încadrate în noile norme de incriminare. Ulterior, se stabilește legea mai favorabilă din punct de vedere al normei de incriminare și a sancțiunii și apoi se analizează și se aplică independent, fiecare din instituțiile autonome incidente, care nu sunt condiționate de legea considerată mai favorabilă din perspectiva încadrării juridice și a limitelor de pedeapsă. În cadrul fiecărei instituții autonome, se va respecta interdicția creării unei *lex tertia*.

a) Inculpatul Stoian-Albulescu Ion a fost condamnat la pedeapsa principală de 3 ani închisoare și pedeapsa complementară de 4 ani interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.64 lit.a, b și c C. pen. anterior, pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1 C. pen. anterior rap. la art.8 din Legea nr.78/2000.

Conform art.254 alin.1 C. pen. din 1968, luarea de mită este sancționată cu pedeapsa închisorii de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Conform art.8 din Legea nr.78/2000: „Constituie infracțiunile prev. de art.254 - 257 C. pen., și art.6¹ și art.8² din prezenta lege și faptele incriminate în aceste texte săvârșite de manageri, directori, administratori, cenzori sau alte persoane cu atribuții de control la societățile comerciale, companiile și societățile naționale, regiile autonome și la orice alți agenți economici”.

Potrivit legii noi, infracțiunea de luare de mită este reglementată în disp. art.289 C. pen., potrivit căruia: ”(1) Fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta. 2) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârșită de una dintre persoanele prevăzute în art. 175 alin. (2), constituie infracțiune numai când este comisă în legătură cu neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii

unui act privitor la îndatoririle sale legale sau în legătură cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri.”

Conform art.79 pct.5 din Legea nr.187/2012 de aplicare a noului C. pen., art.8 din Legea nr.78/2000 a fost abrogat.

Cu toate acestea, fapta reținută în sarcina inculpatului Stoian-Albulescu Ion nu a fost dezincriminată.

În examinarea legii aplicabile cu privire la acuzația formulată, instanța de recurs trebuie să analizeze dacă fapta mai este incriminată de legea nouă, influența modificărilor legislative cu privire la elementele constitutive ale infracțiunilor, respectiv dacă legea nouă poate retroactiva, ca fiind mai favorabilă.

Din perspectiva normei de incriminare, după cum se observă, elementele din conținutul infracțiunii reglementat de legea veche se regăsesc și în legislația în vigoare la data judecării căii de atac, astfel încât există o continuitate a semnificației penale a faptelor imputate, luarea de mită fiind în continuare prevăzută ca infracțiune.

Dispoziția legală abrogată, respectiv art.8 din Legea nr.78/2000, se referea exclusiv la subiectul activ al infracțiunii de luare de mită, incluzând anumite categorii de persoane. Menționarea acestei dispoziții în încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului Stoian-Albulescu Ion a fost determinată de calitatea deținută în cadrul SC Petrom SA, calitate în care a comis infracțiunea, respectiv aceea de director.

Chiar și în absența acestei dispoziții, fapta întrunea elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1 C. pen. anterior, deoarece subiectul activ trebuia să aibă calitatea de funcționar, ceea ce includea și funcționarul definit de art.147 alin.2 C. pen. anterior, respectiv „orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice” decât cele prevăzute la art.147 alin.1 C. pen. anterior. Inculpatul Stoian avea calitatea de funcționar, deoarece era într-un raport de muncă cu SC Petrom SA, fiind angajat în calitate de director.

Pe de altă parte, referitor la infracțiunea de luare de mită, se constată că o primă modificare vizează calitatea subiectului activ. Spre deosebire de legea veche, potrivit căreia subiectul activ trebuia să aibă calitatea de *funcționar*, în conformitate cu disp. art.289 C. pen., subiectul activ al acestei infracțiuni este *funcționarul public*, astfel cum este definit de disp. art.175 C. pen. în vigoare.

Calitatea de director în cadrul unei societăți comerciale cu capital privat nu atrage însă încadrarea în niciuna din situațiile prevăzute de disp. art.175 C. pen. în vigoare, căci inculpatul Stoian-Albulescu Ion nu exercita atribuții și responsabilități în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești (art.175 alin.1 lit.a), nu exercita o funcție de demnitate publice sau o funcție publică de orice natură (art.175 alin.1 lit.b), nu exercita atribuții în cadrul unei regiî autonome, al altui operator economic sau a unei persoane juridice *cu capital integral sau majoritar de stat* (art.175 alin.1 lit.c).

Sub acest ultim aspect, se constată, așa cum s-a reținut în cuprinsul sentinței recurate că, urmare a privatizării din anul 2004, S.N. Petrom a devenit S.C. Petrom S.A., având ca acționar majoritar firma austriacă OMV Aktiengesellschaft, iar statul român și-a menținut prin reprezentanții săi: Fondul Proprietatea S.A. și A.V.A.S., un procent de aproximativ 40% din totalul acțiunilor acestei societăți.

Nici la momentul soluționării recursului, societatea nu avea *capital integral sau majoritar de stat*. Așa cum rezultă din înscrisul atașat din oficiu de instanța de recurs), SC OMV Petrom SA avea ca și acționari: OMV AKTIENGESELLSCHAFT cu procent de 51,011% din numărul de acțiuni, Ministerul Economiei cu procent de 20,63% din acțiuni, Fondul Proprietatea S.A. cu procent de 18,993% din acțiuni și alte persoane fizice și juridice cu procent de 9,357% din acțiuni.

Nu sunt îndeplinite nici condițiile prev. de art.175 alin.2 C. pen. Inculpatul Stoian nu se încadrează în categoria funcționarilor publici asimilați deoarece nu exercita un serviciu de interes public pentru care să fi fost investit de autoritățile publice sau să fi fost supus controlului ori supravegherii acestora.

Sunt însă aplicabile prevederile art.308 C. pen. în vigoare, potrivit cărora: „Dispozițiile art.289-292, 295, 297-301 și 304 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită permanent sau temporar cu sau fără o remunerație o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prev. la art.175 alin.2 ori în cadrul oricărei persoane juridice. În acest caz, limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime”.

Dispozițiile art.308 C. pen. extind sfera de aplicare a unor norme de incriminare cuprinse în Titlul V al Părții speciale a noului C. pen. – „Infrațiuni de corupție și de serviciu” la alte persoane decât funcționarii publici, creând o variantă atenuată a infrațiunilor mai sus menționate.

Potrivit legii noi, inculpatul Stoian este subiect activ al infrațiunii de luare de mită, deoarece calitatea de director în cadrul unei societăți comerciale cu capital privat se încadrează în disp. art.308 teza ultimă C. pen. și inculpatul a comis fapta fiind salariat în cadrul unei persoane juridice.

O altă modificare vizează modalitatea de comitere a infrațiunii de luare de mită, deoarece noile dispoziții nu mai incriminează *nerespingerea promisiunii*. Modificarea nu influențează situația inculpatului Stoian, căci în cazul său, s-a reținut ca modalitate de comitere a infrațiunii pretinderea și primirea de sume de bani necuvenite pentru neîndeplinirea unui act sau efectuarea unui act contrar în legătură cu atribuțiile sale de serviciu, elemente care se regăsesc și în conținutul constitutiv din noua reglementare.

O altă modificare adusă prin noul Cod penal infrațiunii de luare de mită constă în înlocuirea sintagmei „în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu, sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri” (conform art.254 alin.1 din Codul penal anterior) cu sintagma „în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri” (conform art.289 alin.1 din Codul penal în vigoare).

Este nefondată susținerea în sensul că faptele încadrate anterior în infrațiunile de luare de mită și dare de mită (care face referire la conținutul constitutiv al infrațiunii de luare de mită) au fost dezincriminate, deoarece elementul scop nu se mai regăsește în noua reglementare.

Modificarea are drept efect extinderea elementului material la acțiuni ulterioare îndeplinirii, neîndeplinirii, urgentării ori întârzierii îndeplinirii actului ce intră în îndatoririle de serviciu sau îndeplinirii unui act contrar. A fost extinsă sfera elementului material al infrațiunii de luare de mită, pe de o parte, prin menționarea cu caracter de noutate a urgentării îndeplinirii actului, pe de altă parte, prin includerea primirii de foloase necuvenite (elementul material fiind comis ulterior îndeplinirii atribuțiilor de serviciu), care anterior era reglementată distinct în art.256 C. pen. din 1968.

Aceste modificări nu influențează însă condiția referitoare la latura obiectivă, respectiv ca săvârșirea oricăreia dintre faptele ce constituie elementul material al infrațiunii de luare de mită să aibă legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle de serviciu sau cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Față de cele reținute, se constată că fapta reținută în sarcina inculpatului Stoian-Albulescu Ion este prevăzută ca infracțiune și în legea nouă, și pe cale de consecință, nu a

fost dezincriminată, deoarece corespunde modelului abstract de incriminare reglementat de noul Cod penal și întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, astfel cum este reglementată de art.289 rap. la art.308 C. pen. în vigoare.

Potrivit art.308 alin.2, limitele de pedeapsă se reduc cu o treime, așa încât, prin referire la sancțiunea prev. de art.289, se constată că potrivit legii noi, trebuie avute în vedere un minim de 2 ani și un maxim de 6 ani și 8 luni.

Fără a putea proceda la o nouă individualizare a pedepsei, instanța de recurs trebuie să aibă în vedere principiul proporționalizării sancțiunii, în baza căruia, constatând că prin decizia atacată s-a aplicat o pedeapsă egală cu minimul special, se ajunge la concluzia că pedeapsa ce ar putea fi aplicată conform legii noi este închisoarea egală cu minimul special, deci pedeapsa închisorii în quantum de 2 ani, sancțiune mai redusă decât cea aplicată prin decizia recurată.

Tratamentul sancționator mai blând prevăzut de legea nouă conduce la concluzia că aceasta este legea penală mai favorabilă, așa încât Înalta Curte o va aplica, dispunând condamnarea inculpatului în temeiul Codului penal intrat în vigoare la data de 1 februarie 2014.

Conform art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, potrivit căruia pedepsele complementare și accesorii se aplică potrivit legii identificată mai favorabilă în raport cu infracțiunea, se va aplica pedeapsa complementară de 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a, b și g C. pen. după executarea pedepsei principale, respectiv pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a, b și g C. pen.

b) În ce-l privește pe inculpatul Lixandru Virgil, se constată că a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare în baza art.255 alin.1 C. pen. anterior rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

Potrivit legii vechi, infracțiunea de dare de mită consta în „Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase în modurile și scopurile arătate în art.254 C. pen.” și se pedepsea cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Potrivit legii noi, infracțiunea este incriminată de disp. art.290 alin.1 C. pen. care prevede că darea de mită constă în „Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase în condițiile arătate în art.289 C. pen.” și se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

Cele arătate la lit.a) de mai sus referitor la inculpatul Stoian-Albulescu Ion, în legătură cu verificarea incriminării în legea nouă conform art.289 C. pen și cu incidența art.308 C. pen., sunt pe deplin valabile și în ceea ce-l privește pe inculpatul Lixandru Virgil, deoarece fapta de dare de mită a fost comisă în legătură cu neîndeplinirea unui act sau efectuarea unui act contrar ce intrau în atribuțiile de serviciu ale unei persoane care exercita o însărcinare în serviciul unei persoane juridice.

Drept urmare, fapta reținută în sarcina inculpatului Lixandru Virgil se încadrează în infracțiunea prev. de art.290 alin.1 rap. la art.308 C. pen. în vigoare, pedepsită cu închisoarea de la 1 an și 4 luni la 4 ani și 8 luni (limitele de pedeapsă prevăzute conform art.290 C. pen. în vigoare, de la 2 la 7 ani, se reduc cu o treime).

Și în acest caz, pentru a determina sancțiunea ce ar putea fi aplicată potrivit legii noi, Înalta Curte are în vedere principiul proporționalizării și, luând în considerare faptul că pedeapsa aplicată prin decizia atacată a fost aproape egală cu valoarea medie dintre minimul și maximul prevăzut de lege, se constată că, potrivit legii noi, inculpatului Lixandru Virgil i s-ar aplica pedeapsa închisorii aproape egală cu 3 ani, deci într-un quantum mai mare decât sancțiunea aplicată prin decizia recurată.

Din aceste motive, în cazul acestui inculpat, legea veche este mai favorabilă, așa încât instanța de recurs va menține pedeapsa principală de 2 ani închisoare aplicată pentru

săvârșirea infracțiunii prev. de art.255 alin.1 C. pen. anterior rap. la art.6 din Legea nr. 78/2000.

Conform art.12 alin.1 din Legea 187/2012, va menține și pedeapsa accesorie aplicată conform art.71 C. pen. anterior constând în interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a și lit.b teza a II-a C. pen. anterior.

De asemenea, conform art.16 alin.1 din Legea nr.187/2012, va menține și modalitatea de executare a pedepsei stabilită prin decizia recurată, respectiv suspendarea sub supraveghere.

c) Inculpații au invocat modificări intervenite prin intrarea în vigoare a legii noi și referitor la măsura confiscării.

Într-adevăr, prevederile art.19 din Legea nr.78/2000 au fost abrogate în mod expres prin art.79 pct.16 din Legea nr.187/2012.

Însă, în realitate, dispozițiile art.19 din Legea nr.78/2000 constituiau o aplicație din punct de vedere al legii speciale, a normelor generale reglementate în art.118 lit.d și e din Codul penal anterior.

Pe cale de consecință, abrogarea acestei dispoziții nu influențează incidența măsurii de siguranță a confiscării în cazul în care dispozițiile legale de incriminare prevăd luarea acestei măsuri.

Și anterior, în cazul infracțiunilor de luare de mită, respectiv dare de mită, dispozițiile de incriminare prevedeau în mod expres obligativitatea confiscării banilor, valorilor sau a oricăror altor bunuri care au făcut obiectul acestor infracțiuni (art.254 alin.3 și art.255 alin.4 C. pen).

Abrogarea art.19 din Legea nr.78/2000 produce consecințe numai în cazul acelor infracțiuni prevăzute în această lege specială în privința cărora nu existau alte dispoziții speciale referitoare la confiscare, cum este situația art.12 din Legea nr.78/2000.

Abrogarea art.19 din Legea nr.78/2000 nu afectează însă posibilitatea aplicării măsurii de siguranță a confiscării în prezenta cauză. Spre deosebire de instanța de apel, care a dispus confiscarea unor sume de bani și a unor bunuri aparțin inculpaților Stoian-Albulescu Ion, Stoian-Albulescu Mirela-Daniela, Lixandru Virgil și Petrișor Daniela, în temeiul art.19 din Legea nr.78/2000 (în vigoare la acel moment), ca urmare a condamnării acestor inculpați pentru infracțiunile de luare de mită, respectiv dare de mită și pentru comiterea infracțiunii prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, instanța de recurs are în vedere condamnarea inculpaților Stoian-Albulescu Ion, doar pentru infracțiunea de luare de mită, respectiv a inculpatului Lixandru Virgil, doar pentru infracțiunea de dare de mită.

Rezultă, astfel, că temeiul confiscării dispuse de instanța de recurs este diferit de cel avut în vedere de instanța de apel, respectiv dispozițiile art.289 alin.3 C. pen. în vigoare în ce-l privește pe inculpatul Stoian-Albulescu Ion și art.255 alin.4 C. pen. anterior, în ce-l privește pe inculpatul Lixandru Virgil.

Cu privire la quantumul sumelor ce trebuie confiscate de la inculpații Stoian și Lixandru, se constată că obiectul infracțiunilor de luare și dare de mită pentru care sunt îndeplinite condițiile condamnării l-a constituit suma de 1.705.000 lei (RON) primită de inculpatul Stoian-Albulescu Ion de la inculpatul Lixandru Virgil.

Potrivit actelor dosarului (fila 10, 24, 34, 39 și 46, vol.VIII d.u.p.), o parte din această sumă a fost restituită inculpatului Lixandru Virgil de către inculpatul Stoian-Albulescu Ion, aspect necontestat de inculpați:

- la data de 6.06.2007 inculpatul Stoian a efectuat un transfer de 50.000 lei în contul inculpatului Lixandru;

- la data de 17.08.2007, a restituit inculpatului Lixandru suma de 270.065,75 euro, ce reprezintă 884.566,807 lei (la acea dată, cursul de schimb valutar era de 1 euro=3,2754 lei);

- la data de 20.08.2007, a mai restituit suma de 586.861,06 lei;

- în total, a restituit inculpatului Lixandru suma de 1.521.427,86 lei, rămânând în posesia sa diferența de 183.573,13 lei.

Drept urmare, la luarea măsurii confiscării, se va avea în vedere patrimoniul în care se găsește suma de bani ce a făcut obiectul infracțiunilor de corupție, așa încât, în baza art.289 alin.3 C. pen. în vigoare, instanța de recurs va confisca de la inculpatul Stoian-Albulescu Ion suma de 183.572,14 lei, iar conform art.255 alin.4 C. pen. anterior, va confisca de la inculpatul Lixandru Virgil suma de 1.521.427,86 lei.

II. Recursul declarat de partea civilă SC OMV Petrom SA:

Motivul invocat în termenul prevăzut de lege se încadrează în cazul de casare prev. de art.385⁹ alin.1 pct.17² C. pr. pen., indicat expres de către recurentă, așa încât poate fi analizat de către instanța de recurs.

În acest sens, se constată că aprecierea instanței de apel cu privire la neîndeplinirea condițiilor răspunderii civile delictuale, datorită lipsei relației de cauzalitate dintre faptele imputate inculpaților și paguba pretinsă de partea civilă și, pe cale de consecință, neîndeplinirea condițiilor de acordare a despăgubirilor, este corectă.

Chiar acceptând opinia instanței de apel în sensul că SC OMV Petrom SA este subiect pasiv adiacent al infracțiunii prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 pentru care inculpații au fost trimiși în judecată (deși este reglementată ca infracțiune de pericol și nu de rezultat, la fel ca și infracțiunile de corupție cărora îi este asimilată), prejudiciul reclamat de partea civilă nu este consecința directă a comiterii faptelor ce corespund elementului material al infracțiunii prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 (și nici a vreuneia din infracțiunile de corupție ce fac obiectul cauzei de față).

Astfel, prin motivele de recurs, partea civilă reclamă producerea unui prejudiciu constând în diferența dintre prețul de achiziție și redevența totală plătită de societate pe o perioadă de 49 de ani. Anterior, SC OMV Petrom SA a solicitat despăgubiri constând în valoarea tuturor redevențelor plătite celor 4 inculpați, dar și diferența dintre prețul negociat și prețul stabilit prin contractul de concesiune, precum și paguba creată prin încheierea fără aprobare a contractelor de concesiune și efectuarea plății din dispoziția inculpatului Stoian imediat și într-o singură tranșă.

Toate acestea reprezintă însă eventuale prejudicii ce nu au fost cauzate prin fapta de a folosi informații nedestinate publicității, ci prin fapte ce au legătură cu modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu, ce ar putea corespunde unei alte infracțiuni pentru care inculpatul Stoian, respectiv ceilalți inculpați, nu au fost trimiși în judecată.

Având în vedere că este vorba despre fapte care nu au fost deduse judecării, reținând și limitele investirii în recursul părții civile, care nu a atacat soluția pronunțată în latură penală, se constată că în mod corect instanța de apel a stabilit că prejudiciul nu a fost creat prin activitatea infracțională reținută în sarcina inculpaților.

Indiferent însă de aceste aprecieri, luând în considerare aplicarea imediată a dispozițiilor din Codul de procedură penală intrat în vigoare la 1.02.2014 referitor la soluționarea laturii civile, se constată că, urmare a soluției de achitare a inculpaților cu privire la infracțiunile prev. de art.12 din Legea nr.78/2000 și în conformitate cu dispozițiile art.25 alin.5 din Codul de procedură penală în vigoare, soluția care se impune în mod obligatoriu, este aceea de a lăsa nesoluționată acțiunea civilă exercitată de SC OMV Petrom SA.

O atare soluție care, cel puțin teoretic, dă posibilitatea părții civile să formuleze o nouă cerere în despăgubiri, este considerată mai favorabilă decât soluția atacată, de respingere a acțiunii civile, motiv pentru care se impune a fi admis și recursul declarat de partea civilă.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul art.385¹⁵ pct.2 lit.d C. pr. pen., Înalta Curte va admite toate recursurile, va casa în parte decizia și sentința recurate și va proceda la rejudecarea cauzei, urmând a menține doar dispozițiile din hotărârile casate care nu contravin soluției pronunțată în recurs (inclusiv cele privind măsura confiscării și măsura sechestrului judiciar), dispoziții care, pentru o mai bună înțelegere și aplicare a deciziei de față, vor fi menționate expres în dispozitiv.

Conform art.275 alin.3 C. pr. pen. în vigoare (cu aplicabilitate imediată în absența unor norme tranzitorii), cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite recursurile declarate de **partea civilă S.C.OMV PETROM S.A.și de inculpații Petrișor Daniela, Stoian-Albulescu Ion, Stoian-Albulescu Mirela-Daniela și Lixandru Virgil** împotriva deciziei penale nr.79 din 17 aprilie 2013 a Curții de Apel Ploiești - Secția Penală și pentru Cauze cu Minori și de Familie.

Casează în parte decizia penală mai sus menționată și sentința penală nr.254 pronunțată la 3 iulie 2012 de Tribunalul Prahova și, rejudecând:

1).Descontopește pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare și 4 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c C. pen.aplicată inculpatului **STOIAN-ALBULESCU ION** în pedepsele componente, de:

- 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000;

- 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.12 lit.b teza a-II-a din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 C. pen.;

- două pedepse de câte 3 ani închisoare și 4 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c C. pen.aplicate pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.254 alin.1 C. pen. rap. la art.8 din Legea nr.78/2000.

În baza art.16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen., achită inculpatul **STOIAN-ALBULESCU ION** pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de:

- art.12 lit.b teza I din Legea nr.78/2000;

- art.12 lit.b teza a-II-a din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 C. pen. anterior;

- art.254 alin.1 C. pen. anterior rap. la art.8 din Legea nr.78/2000 (fapta referitoare la Petrișor Daniela).

În baza art.289 alin.2 rap. la art.308 C. pen. și art.5 C. pen., condamnă inculpatul **STOIAN-ALBULESCU ION** la pedeapsa de **2 ani închisoare** (fapta referitoare la Lixandru Virgil).

În baza art.66 alin.1 lit.a, b și g C. pen., interzice inculpatului exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat și de a ocupa funcția în exercitarea căreia a săvârșit fapta, respectiv director în cadrul unei societăți comerciale, pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.65 alin.1 C. pen., interzice inculpatului exercitarea drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a, b și g C. pen., respectiv: de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat și de a ocupa funcția în exercitarea căreia a săvârșit fapta (director în cadrul unei societăți comerciale), pe perioada executării pedepsei principale.

În baza art.289 alin.3 C. pen., confiscă de la inculpatul Stoian-Albulescu Ion suma de 183.572,14 lei (fapta referitoare la Lixandru Virgil).

2).În baza art.16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen., achită inculpata **STOIAN-ALBULESCU MIRELA-DANIELA** pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.26 C. pen. rap. la art.254 alin.1 C. pen. anterior cu referire la art.8 din Legea nr.78/2000.

3).Descontopește pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare aplicată inculpatei **PETRIȘOR DANIELA** în pedepsele componente de:

- 2 ani închisoare aplicată în baza art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000;

- 1 an închisoare aplicată în baza art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000.

În baza art.16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen., achită inculpata **PETRIȘOR DANIELA** pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de:

- art.255 alin.1 C. pen. anterior rap. la art.6 din Legea nr.78/2000;

- art.26 C. pen. anterior rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000.

4).Descontopește pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare aplicată inculpatului **LIXANDRU VIRGIL** în pedepsele componente de:

- 2 ani închisoare aplicată în baza art.255 alin.1 C. pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000;

- 1 an închisoare aplicată în baza art.26 C. pen. rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000.

În baza art.16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen., achită inculpatul **LIXANDRU VIRGIL** pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.26 C. pen. anterior rap. la art.12 lit.b teza a II-a din Legea nr.78/2000.

În aplicarea art.5 C. pen., **menține pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată inculpatului LIXANDRU VIRGIL pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.255 alin.1 C. pen. anterior rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.**

Menține pedeapsa accesorie aplicată conform art.71 C. pen. anterior constând în interzicerea exercitiului drepturilor prev. de art.64 lit.a și lit.b teza a II-a C. pen. anterior.

Conform art.86¹ – 86² C. pen. anterior și art.5 C. pen., dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe o perioadă de 5 ani, constituind termen de încercare.

Pe durata termenului de încercare, inculpatul se supune următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Dâmbovița la datele care stabilite de acest serviciu;

b) să anunțe Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Dâmbovița, în prealabil, despre orice schimbare a domiciliului, reședință sau locuință și despre orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice Serviciului de Probațiune precizat schimbarea locului de muncă și justificarea acestei schimbări;

d) să comunice aceluiași serviciu de probațiune informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

Atrage atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării disp.art.86⁴ C. pen.anterior, referitor la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Conform art.71 alin.5 C. pen. anterior, suspendă executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei închisorii.

În baza art.255 alin.4 C. pen. anterior, confiscă de la inculpatul Lixandru Virgil suma de 1.521.427,86 lei.

5).**Mentine măsura asiguratorie a sechestrului înființată prin ordonanțele din data de 30.04.2008, asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților Stoian-Albulescu Ion și Lixandru Virgil**, în limita sumelor cu privire la care s-a dispus confiscarea specială prin prezenta hotărâre.

Ridică măsura asiguratorie a sechestrului înființată prin ordonanțele din data de 30.04.2008, asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatelor Stoian-Albulescu Mirela-Daniela și Petrișor Daniela.

6).Conform art.25 alin.5 C. pr. pen., lasă nesoluționată acțiunea civilă exercitată în procesul penal de partea civilă S.C.OMV PETROM S.A.București.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Onorariul parțial al apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații Petrișor Daniela, Stoian-Albulescu Ion, Stoian-Albulescu Mirela-Daniela și Lixandru Virgil, de câte 100 lei, se avansează din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 28 aprilie 2014.

WWW.JURILIO